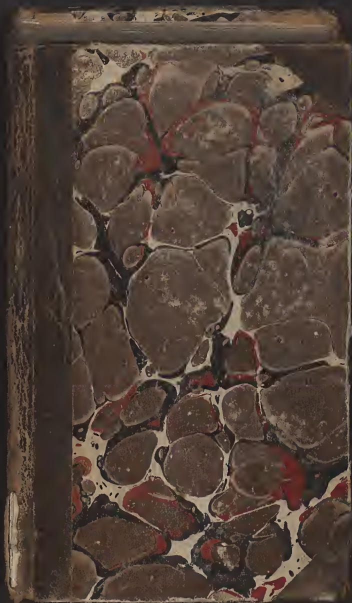

Gudſpioll og Piſtlar ſem leſenn verda

Aared vm kring j Kyrkiu Søfnudenum.

A

Sunnudøgum og þeim Ha-tijdis Døgum / ſem halldnar eru epter Ordinantiunne.

Rom. 1. v. 16.
Evangelium er Kraptur Guds / ſem hialplega giører alla þa ſem trua þar aa.

Prentud enn ad nyiu a Hoolum j Hialltadal.

Anno.

M. DC. lviij.

Kyrsta Suñu Dag j Aduentu.

Pistilen skrifar S. Pall til Rom. 13. Cap.

MJæter Brædur. Og med þui ad vier vitum/einkum þa Stund/þ tijme er vpp ad rijsa aꝼ Suefnenum/ Af þui ad vor Heilsa er nær / helldur eñ þa vier trwdum. Nootten er vmlidin/eñ Daguren tekr ad nalgast. Leggium þui af Verken Myrkrana / z j skrijdunst Herklædum Liosins/so ad vier gongū sidsamlega so sem a Deige. Eige j Ofaate edur Ofdrycktu/ Eige j Legukofum z Munadarlijfe/ Eige j þrættan z Ofundsyke/ helldur jklædest þier DROTTne Jesu Christo/ z læted ecke epter Holldenu/ þ sijn Gyrnder ad ræckia.

Aij Euan

Þañ tijma. Og þa er þe
wóku ad nalgaſt Jeruſal
em/ z komu til Betphage
vid Fialled Oliveti/ vt ſen
de Jeſus tuo ſijna Lęreſueina/ z ſagde
til þeg. Fare þid j þ Kauptun ſem ga
gnuart ydur er/ z ſtrar munu þid fiña
Aſnu bundna/ z Folañ hia heñe/ Le
ſed hana z leided til mijn. Og ef ei
hiut ſeiger nockud til yckar/ þa ſeig
ed/ þ Herrañ hafe þeirra þorf/ z jaf

ſnart mun hañ læta þaa laus. Enn ꝥ ſkiede ſo/ ad vppfylldeſt huad ſagt er fyrer Spamañenn/ er ſo ſeiger: Seg ed Dotturenñe Syon/ Sia/ Þinn Kongur kiem̃ til þijn hooguær/ ſitiande a Aſnu/og a Fola Eykbærrar Aſnu. Enn Lęreſueinarner geingu i burt/ og giordu ſo ſem Jeſus baud þeim/ ⁊ leiddu m̃ ſier Aſnuna ⁊ Folañ/ ⁊ logdu ſijn Klæde yfer þau/ ⁊ ſettu hñ þar vppa. Enn margt Folk breidde ſijn Klæde a Veigenn. Og adrer hiuggu Kuſtu af Trianum/ ⁊ dreifdu þm̃ a Veigenn: Enn ꝥ Folked ſem̃ fyrer þm̃ gieck ⁊ epter fylgde/ kallade ⁊ ſagde. Hoſiaña Syne Dauids. Bleſſadur ſie ſa ſem kiemur i Nafne DROttins/ Hoſiañ a i hædſtum Hædum.

Añan Suñudag i Adventu. Piſtillenn til Rom. 15 Cap.

KJære Brædur. Eñ huad sem skrifad er/ þad er þ skrifad oss til Lærdoms/ so ad vier fyrer Polenmæde z Huggun Ritningañа/ hefdum Vonena. Eñ Gud Poleñmædeñar z huggúnareñar/ giefe ydur þ/ ad þier sieud samlynder ydᵉ a mille/ epter Jesú Christo/ so ad þier mættud samhuga med einum Muñe/ dyrka Gud z Fødur vors DRottins Jesu Christi/ Þar fyrer añest huor añañ jñbyrdis/ lyka so sem Christus añadest ydur Gude til Heidurs. Eñ eg seige Christum hafa verid þionustu Mañ Vmskurnareñar/ fyrer Guds Sañleika saker/ til Stadfestu Fyrerheitañа/ sem til Fedrañа hafa skied. Eñ þ ad Heideñ Lydur heidra Gud/ þ er fyrer Myskunsemena ordi epter þui sem skrifad er. Fyrer þ vil eg DRotteñ vegsama þig a medal Heideñа Þioda/ z þijnu Nafne syngia Lof. Og j añad siñ seiger hañ. Fagne þier Heidingiar/ med hans Folke. Og ed-

aptur

aptur. Loþs þier DRottenſ allar Þiod
er/ z mykle hn̄ allur Lydur. Og eñ ap
tur ſeiger Eſaias / Þad mun ſkie ad
Root Jeſſe/ z hañ ſem vpp riis til ad
ſtiorna Heidnum Þiodum/ þ a hn̄ mu
nu Heidnet Meñ vona. Eñ Gud Vo
narennar/ vppþylle ydur med ollū Fag-
nade z Fride/ ſuo ad þier yfergnæfed i
Vonenne/ fyrer Krapt Heilags Anda.

Gudſpialled ſkrifad S.
Luc. 20. Cap

A Pañ tijma. Jeſus ſagde til ſin-
na Læreſueina. Þar munu ſke
Teikn a Solu/ Tungle z Stio-
rnum/ z a Jordu Kualning Þioda/ z
Wruinlan / Sior z Bylgiur muñ hli-
oda/ z Meñ munu fyrer Hrædſlu vpp-
þorna/ og af epter bijdingu þrra Hlu-
ta ſem ad koma ſkulu yfer allañ Heim-
eñ. Þuiad Kraptar Himnaña munu
hrærast. Og þa munu þr ſia Mañ-
ſins Son komanda i Skyunum med

Magt og mykla Vellde/ Enn nær þet
ta tekur ad skie/ þa lijted vpp z vpphef
led ydar Hofud/ aþ þui ad ydar Endr
urlausn tekur ad nalægast. Og hann
sagde þeim þssa Epterlijking. Skode
þier Fikiu tried/ z øll onnur Trie/ Nær
þeirra Alldin tekur wt ad springa/ þa
vite þier/ ad Sumared er nalægt. So
lijka nær þier siaed þetta skie/ þa vited
ad Guds Rijke er nalægt. Sannlega
seige eg ydur/ þad þesse Kynslood mun
ei forganga/ þangad til ad allt þetta
skier. Himen z Jord munu forganga
eñ mijn Ord forganga eige.

þrid

Þriðia Sunnudag j
Aduentu. Pistilinn skrifar
S. Paall. 1 Cor. 4.

Þar hallde off huor Madur fyr-
er/einkum fyrer Guds Þienara
z Verkstiornara yfer Guds Le-
ndardoma. Eñ nu heimtest ei meira
af Verkstiornorunum/enn þ þr finnest
trwer. Þui er mier þ fyrer minsta ko-
ste/ad eg skule af ydur dæmast/eda af
Jardlegu Deige. Eñ þo dæme eg ecke
sialfur mig. Þui eg er mier einkis
hlutar medvitande/eñ af þui em eg þo
ecke Riettlatur. DRottenñ er sa sem
dæmer mig. Fyrer þui dæmed ecke fyr-
er Tijmañ/þangad til ad DRottenñ
kiemur/sa ed auglysa mun þ j Myrk-
anum er huled/z opinber giora Raad
Hiartaña. Og þa mun huorium sem
inum Lofstyr skie af Gude.

Gudspialled skrifar S.
Matth. 11. Cap.

J Þañ tijma. Eñ þa ed Johañ es heyrde j Bondunum Verkeñ Christi/ sende hñ wt tuo aß sijn um Lærisueinū/ z liet seigia hm̄ Ertu sa sem koma skal/ eda eigū vier ad vænta eins añars? Jesus suarade z sagde til þra/ Fared aptur og kunngiored Johañe huad þier siaed z heyred/ Blinder þa Syn/ Hallter ganga/ Lijkþrar hreinsast. Dauþer heyra/ Dauder vpprijsa/ z Fatækum verda Gudspioll eñ bodud/ og sæll er sa sem ecke hneyxlar sig a mier/ Eñ ad þeim j burt gengnum/ hoþ Jesus ad seigia til Folks sins af Johañe. Huad þooru þier wt a Eydemorku ad sia? Reyr þañ sem aß Vinde er skiekm̄? Eda huad foru þier ad sia? Mann miuk klæddañ? Siaed/ ad þr s miukañ Klænad bera/ eru j Kongaña Husum. Eda huad fooru þier ad sia? Eirn Spamañ? Eg seige ydur þyrer Sañ/ þañ meire er eñ nockur Spamann/ Þuiad þesse

er sa

er ſa/af huorium ſkrifad er Sia þu ad eg ſende miñ Engel ꝑ þiñe Augſyn/ſa er þitt Veg ſkal tilreida fyrer þier.

Fiorda Suñudag j Aduentu. Piſtilleñ til Philip. 4. Cap.

KJærer Brædur. Gledied ydur j DRottne alla Tijma/ og enn aptur ſeige eg/gledied ydur. Ydar Hooguærd ſie kuñug ollum Moñum. Þuiad DRotteñ er nalægur/Vered eige hugſiuker/ helldur laated ydar Bæner j ollū Hlutum/j Bæna hallde z akalle med Þackargiørd/fyrer Gude kuñar verda. Og Fridur Guds ſa hæſt er ollum Skilninge/varduetite ydar hiortu z Skilningarvitt/j Christo Jeſu.

Gudſpialled ſkrifar S. Joh. 1. C.

A Þeim Tyma. Gydingar sendu
aß Jerusalem Presta ꝛ Leuita/
ad þr skylldu spyrja hn̄ ad/ Hu
ør ert þu? Og hn̄ medkiendest ꝛ neita
de þui ecke. Og hn̄ medkiendest/seigia
nde. Eige em eg Christur. Og þeir
spurdu hn̄ en̄ þa ad/ Huad þa? Ert
þu Elias? Hn̄ sagde/ Ei em eg. Ert
þu þa Spamadur? Og hn̄ suarade/
nei/ecke. Þa sǫgdu þeir vid hn̄. Hu
ør ert þu þa? So ad vier meigū Ans
suar gießa þeim er oss vt sendu. Huad
seiger þu aß sialßum þier? Hn̄ sagdi.
Eg em hropande Rodd j Eydemorku

Greide

Greide þier Gøtu DRottins / so sem
sagde Esaias Spamadur. Og þeir
s wt voru sender / voru af Phariseis.
Og þr spurdu hñ ad / z sogdu til hñs.
Þui skijrer þu þa / fyrst þu ert ecke Ch
istur / eige Elias / z eige Spamadr z
Johañes suarade þm og sagde. Eg
skijre j Vatne / eñ sa stood j mided hia
ydur / huørn þier þeckid eige. Hann
er sa sem epter mig mun koma / huør
ed var fyrer mig / huørs Skoþuengi
eg em ei verdugur wpp ad leysa. Þet-
ta skiede j Bethabara / hinumeigeñ
Jordanar / þar sem Johañes skijrde.

A Jola Nottena / Þar
sem Messuneñ er halldeñ.
Pistelleñ til Tit. 2. C.

Ra Kiærafte / Heilsusam
leg Nad Guds er auglios
ordeñ øllum Moñum / z ke
Añer oss / ad vier skulū af

 neita

neitā ogudlegū Athæfe/ z verālldleg um Girndū/ z lifa sparlega/ riettferd uglega/ z gudlega j þessum Heime/ z bijda epter þeirre Sælu von z Dyrdar auglysing hins mykla Guds/ og vors Lausnara Jesu Christi. Sa sem sial fan sig hefur giefid wt fyrer oss/ vppa þad hā endurleyste oss fra ollū Oriett læte/ z hreinsade sier sialfūl Folk til ei gnar/ þad sem kostgiæfed være til go dra Verka. Þetta skallt þu tala/ z a minna/ og straffa mz allre Kostgiæfne Eingen forsmae þig.

Gudspialled Lucæ 2. Cap

Þann tijma. Og þad bar til a þrī Dogū/ ad þ Bod gi eck wt fra Keisaranum Au gusto/ þ Heimurenn allur skyl de skrifast. Og þesse skattskrif ing hofst fyrst vpp hia Cirino/ sem þa var Landstiornare i Siria. Og þeir foru aller ad lata skattskrifa sig huor

huør til siñar Borgar. Þa þoor ꝛ Jo
seph aþ Galilea wt Borgeñe Naza
eth / vpp j Judeam/ til Dauids Bo
gar Bethlehem/ af þut ad hñ var af
Hwse ꝛ Kyne Dauids/ so ad hañ liete
skattskriþa sig þar mz Mariu siñe þe
star Konu oliettre. Eñ þ skieda so/ þa
ed þau voru þar/ ad þeir Dagar þull-
nudust/ ed hun skyllde þæda. Og hun
þædde siñ Frumgietna Son/ og väþde
hñ j Reiþum/ ꝛ lagde hñ nidur j Jo k
una/ þuiad hun fieck eckert añad rwm
j Gesta herberginu. Og Fiarhirdar
ar voru þar j sama Bygdarlæge vm

Grandana/vid Fiarhwsen̄/sem geimdu og vöktu yfer Hiörd sin̄e vm Nottena. Og sia þu/þ Eingell DRottins stood hia þeim/og Guds Birte liomade j kringum þa/ og þr vrdu miög Otta slegner. Og Eingellen̄ sagde til þeirra. Hirde þier ecke ad hrædast. Siaed/ Eg boda ydr mikenn Fögnud þan̄ er skier öllu Folke/ þuiad j Dag er ydur Lausnaren̄ fæddr/sa ad er Christur DROtten̄ j Borgin̄e Dauids. Og hafed þad til merkis/ Ad þier mu nud fin̄a Barned j Reyfum vafed/ og lagt vera j Jötuna. Og jafn snart þa var þar hia Einglenum mikill fiolldi Himneskra Hersueitta/sem lofudu Gud og sögdu/ Dyrd sie Gude j Vpphædum/og Fridur a Jördu/og Mön̄um godur Bille.

A Joladagen̄ j Hám Messun̄e. Pistillen̄ til Hebreos/ 1. Cap.

Elskuleg

Æskuleger Brædur. Med þui
ad Gud hefur fordum margfa
lldlega/og med mørgum hætt
alad til Fedrañа fyrer Spameñena/
eñ nu hefur hañ allra sijdast a þessa
Døgum til vor talad fyrer Sonenn/
huørn hañ sette Erfingia yfer alla
Hlute/fyrer huørn hañ hefur eirnen
Verølldena skapad. Huor hellst (m
þui hañ er Liome hans Dyrdar/og J
mynd hans Veru)berande er alla H
lute med Orde sijns Kraptar/gjørande
Hreinsan vorra Synda/fyrer sig sial
fañ/sette sig til hægre Handar Tign
ene a hædunum/So myklu ædre ordin
Einglunum/sem hñ hefur myklu fr
amar þm erft eitt hærra Nafn/Pul
ad til huørs af Einglønum hefur hñ
nockurn tijma suo sagt? Þu ert min
Sonur/j Dag gol eg þig. Og eñ aft
ad siñ/Eg mun hans Fader vera/og
hñ mun miñ Sonur vera. Og eñ apt
ur/þ hñ jñleider þañ hiñ Frumgetna

B. j heimen

j Heimen/ Seiger hañ. Og hañ sku lu aller Eingl' Guds tilbidia. Af Einglunum seiger hañ, ad sonu Siña Eingla giörer hñ Anda z Þiña/ Pienara Ellds loga. Eñ ap Synenū: Gud/ Þitt Sæte er æ z ad eilijfu Stiorn' vondur Þijns Rijkis er Riettlætis Vondr/ Þu hepr elskad Riettlæted/ z Þ̄ut hefur Gud/ þiñ gud/ smurt þig mz Vidsmiöre Fagnadarins/ frañ yp' þijna hlut takara. Og þu Drottiñ hepr ad upphape Jordena grunduallad/ z Himnarner eru þijn Handauerk/ Þr enu sommunu porganga/ eñ þu munt blijfa/ z aller þeir elldast so sm̄ añad Fat. Og so sem Klæde munt þu þeim umhuerpa/ z þeir munu umhuerpast. Eñ þu ert hiñ same/ og þijn Aar munu ecke þroina.

Gudspalled skrifar S. Joh. 1. Cap.

J Vpphafe var Ord. Og þ Ord
var hia Gude/og Gud var þad
Ord/þad sama var j Vpphafe
hia Gude. Aller Luter eru fyrer þ
giorder/ z an þſ er eckert giort huad
giort er. J þui var Lijfed/ Og Lijfed
var Lios Mannāna. Og Liosid lyser j
Myrkrunum/ z Myrkuren̄ hafa þad
ecke hondlad. Þar var ein Madur
af Gude sendur/ sa hiet Johannes.
Han̄ kom til Vitnisburdar/ ad hann
bære Vitnisburd af Liosenu/ so ad all
er skylldu fyrer hann trua. Eige var
han̄ þ Lios/ helldur ad han̄ bære Vit
nisburd af Liosinu. Þad var satt Li
os/ huort ed lyser ollum Mon̄um/ sem
koma j þen̄an Heim. Þad var j Heim
enum/og Heimuren̄ var fyrer þ gior
dur/ og heimuren̄ þeckte þ eige. Han̄
kom til sin̄ar Eignar/ og hn̄s sialfer
medtoku han̄ eige/ En̄ so marger sem
han̄ med toku/ þa gaf han̄ þm Mac
gt Guds Bornum ad verda/ þm sem

ed hans Nafn kruа. Eige þeim sem af Blodenu/eda þeim sem af Holldsins Villd/edur af Mañsins Villa/ helldur þm sem af Gude eru fædder. Og Ordid vard Holld/ og bygde med oss/ og vier saaum þss Dyrd/ Dyrd so s eingietins Sonar af Fodurnum/ full ann Nadar og Sannleika.

S. Stephans Dag

Pistillenn j Giorninga book. Post. 6 og 7.

Aa þeim Døgum. Og Stephanus fullur af Nad og Styrklelka/ took ad giora Stoormerke z Takn mykel/ a medal Folksins. Þa stodu vpp nockrer af þeirre Samkundu/ sem kallast Libertinorum/ Cyrenorum/ og Alexandrinorum/ og þra sem voru wr Cilicia og Asia/ þreytande Spurningar vid Stephanum/ og þr gatu ecke motstaded þre Speke nie þm Anda/ af hueriun hañ talade. Þa sendu

sendu þr wt Mēn sem seigia skylldu
sig heyrt hafa hañ mæla Hädungar
Ord j mote Gude og Moysen/ og æstu
so vpp Lyden og Olldūgana/ og hina
Skriptlærdu/ hlupu ad og gripu hañ/
burt leiddu fyrer Rädid/og settu til li
wg votta ꝫ seigia skylldu. Þesse Mad
ur lætr ei af ad tala Hædyrde j gegn
þssum heilaga Stad/og Lögmalinu.
Þuiad vier heyrdum hñ seigia. Þad
Jesus af Nazareth/ mūnde þennan
Stad nidur brióta/og vmhuerfa þm
Setningum er Möyses hefur oss gief
id. Og aller þr j Rädinu sau/ horf
du a hañ/og sau ad hns Asiana var
so sem eiñur Eingils Asian. Eñ þa
þr heyrdu þta/skaruſt þr j sijnum hi-
ortum/og gnystu Tōnum yfer honū.
Eñ mz þui hañ var fullur af Heila
gum Anda/ Hoof hñ vpp sijn Augu/
til Himins/og sa Guds Dyrd/og Je-
sum standa til hægre handar Gude/og
sagde. Sie ed/ad eg se Himnana op-

 na/og

na/og Mañsins Son standa til Guds
hægre Handar. Enn þr kolludu upp
hære Roddu/ og saman byrgdu sijn
Eyru/og giordu honum Atrǽs mz ei
num samdrætte/hneptu hñ wt aþ Bo
rgeñe/z gryttu hñ/Eñ Vottarner lǫ
gdu sijn Klæde til Foota þss Vngmeñ
ss er Saul hiet/og lomdu Stephanũ
med Grióte. Eñ hañ kalladꝫ og sag
de. Herra Jesu/mztak þu miñ Anda.
Og hañ kraup nidur/og kallade hær
re Roddu/ DRotteñ/ legg þeim eige til
þessa Synd. Og sem hann hafde þ
sagt/Sofnade hann.

Gudspialled S. Matth.
23. Cap.

A þeim tijma. Sagdꝫ Jesus til
Gydinga Folksins/og Hofdin
gia Kieñemañaña. Sioed/eg
sende til ydar Spámenn/Spekinga/
og Skriptlærda/og nockra af þm mu
nu þer aflijfa z krossfesta/z suma mu
nu þier Hydstrykia i Samkundu ydr

Hwsum

sum ydar/ z af añare Borg j adra/ munu þier þa ofsæfia/ so ad yfer ydr kome allt Riettlatt Blod/ sem a Jord iña wthellt er/ j fra Blode Abels Riettlata/ allt til Blods Zacharie Sonar Barachia/ Huorn þier drapud a millum Musteris z Alltaris. Sañle ga seige eg ydur/ ad allt þetta mun koma yfer þessa Kynslood. Jerusalem/ Jerusalem/ þu sem aflijfar Spameñena/ z grytter þa sem til þijn eru sender/ Huorsu opt hef eg viliad samann safna Sonum þijnum/ lijka sẽ ad Hænan samnar Vnguñ sijnum vnder Vænge sier/ z þier hafed ecke viliad? Siaed/ ydar Hws skal ydur j eyde læted ver da. Þuiad eg seige ydur/ ad þier munud eige sia mig vpp fra þessu/ þang ad til þier seiged Blessadur sie sa sem kiemur j Nafne DROTTins.

S Johañis Postula

Dag Pistilen̄ skrifar

Biñ Jesus

HVør hann ottast Gud/ sa mun giøra goda Hlute/ og huør sem epterfylger Riettlætenu/ sa mun finna Spekina/ þuiad hun mun mæta hønum so sē veglig Moder. Og hun mun mætaka hañ/ so sem ein Kuinna fra Meydome sijnum. Og hun mun fæda hñ mz Lijfsins Braude/ og Skilninge/ og dryckia hñ mz Vatne hialprædesins Speke. Þa mun hañ verda styrkr/ og stødugliga standa. Og hun mun sier ad hønum halla / so hñ verde ecke sneyplur/ hun mun hefia hann yfer sijna Naunga/ og hañs Münn j Sofnudinum vpp lw̃ka. Hun mun Korona hann mz Fognude og Vnadsemd/ og bijgæfa hñ eilijfu Nafne.

Gudspialled S. Joh. 21. Cap.

A Þañ Tijma. Sagde Jesus til Petrus/ Fylg þu mier epter. Þe

fur fnere ſier vid/z ſeit þañ Lærſuein
epter fylgianda ſm̄ ad Jeſus elſkade/
ſa er og vm Kuoldmaltijdina hafde
a hans Brioſte leiged/og ſagt/ Her-
ra/Huor er ſa er þig forrædur? Pa
ed Petur leit nu þeñan/ſeiger hañ til
Jeſu. Herra/Huad ſkal þſſe? Jeſus
ſeiger til hans/Ef eg vil hañn blyfe
til þeſſ eg kiem/ huad kiemur þad vid
þig? Fylg þu mier epter. Pa gieck
ſu Ordræda a mzal Brædraña/ Þeſſe
Lærſueirn deyr eige. Og Jeſus ſagde
eige til hans/hñ deyr eige/helldur ef
eg vil hañ blÿfe til þſſ eg kiem/ Hu-
ad kiemz þ vid þig? Þeſſe er ſa Lære-
ſueirn/er vm þta ber Vitne/og þetta
ſkrifade/Og vier vitum ad hans Vit-
nisburdur er ſannur.

Fyrſta Suñudag j Jo lum. Piſtilleñ til Galat. 4. Cap.

Bi Elſkulig

Ækuleget Brædur. Eñ eg ſeige So leinge ſẽ Erfingeñ er Barn/ þa er a millum hũs og Þionſins eingeñ greinarmunur/ þo ad hañ ſie Herra alls Gotſins/ Helldr er hañ vnder Forſiermurũ og Fiarhallds moñum/ Slÿka vier eirneñ/ þa vier vorum Born/ vorum vier þrælkadir vnder þſ; ſa Heims Setningũ/ Eñ þa Vppfyll-ing tÿmans var komeñ/ ſende Gud ſiñ Son/ fæddan af Kuiñu/ z Løgmaleñu vnder vorpeñ/ vppa þ/ ad hñ frelſade þa ſem vnder Løgmalinu voru/ ſo ad vier medtækium Sonarleikdina. Eñ med þui þier erud Borneñ/ hefur Gud ſent Anda ſÿns Son. j ydar hiarta/ kallande/ Abba/ kiære Fader/ So er hier nu eingeñ Þræll meir/ helldur Born ein. Eñ ſie þ Born/ þa eru þ eirneñ Arfar Guds fyrer Christum.

Gudſpialled ſkrifar S. Lucas/ 2 Cap.

Og

OG hans Fader og Moder vnd⸗
rudust þ/ huad aþ honum sagd
est/ Og Simeon Blessade þau
og sagde til Mariu moder hǣs. Sia
þu/ þisse er sett til Falls og Vpprisu
margra j Jsrael/ Og til merkis/ huor
ium j mote mun mælast. Og sialþrar
þinar Ond mun Suerd j giegnū smi⸗
uga/ so ad auglios verde Hugskots hio
rtu margra. Og þar var þa Anna
Spakona/ Dotter Phanuels/ af Ky⸗
ne Asser/ hun var og komen til sinā a
ra/ og haþde lifad j sio ar med sinū
Egtamanne þra Meydome sijnum.
Og þsse Eckia haþde nær fiora Vett
vm Aattræt/ huor ed eige gieck vr
Mustернu/ þionande Gude Nott og
Dag/ med Fostum og Bæna hallde.
Þesse gieck samstundis þangad ad og
þrijsade DRottin/ og sagde aþ honū
til allra þra sin Endurlausnarinar be
du til Jerusalem. Og er þau hoþdu
allt þullgiort epter Logmale DRott

ens/

ens/ snictu þau aptur j Galileam/ til Borgar sinar Nazareth/ En̄ Sueirn en̄ voxr vpp/ ⁊ styrktest j Anda/ fullur Vijsdoms/ ⁊ Guds Naad var mz hm̄.

A Nyars Dag Pist

ilen̄ til Gal. 3. Cap.

En nu adur en̄ þ Trweñ kom/ þa vrdu̅ vier vardueitter vnder Log mꝍlinu/ jnnelucter vppa þa tru/ sem openber skyllde verda. Þar fyrer var Logmꝍled vor Typtunar Meist are til Christum/ so ad vier Riettlꝍtt unst fyrer Truna. En̄ nu sem Tru en̄ er komen̄/ Þa erum vier ecke leingr vnder Typtunar mañinum. Þuiad aller erud þier nu Guds Born/ þ Trwna a Christum. Þuiad so marger af ydur sem erud skijrder/ þier hafed j klꝍdst Christo. Hier er ecke Gydinge nie Grijskur/ ei þrꝍll nie Frelsinge/ eige Kall nie Kuiña. Þuiad aller þier erud eitt j Christo Jesu. En̄ fyrst þi erud

erud Christi/pa erud þier Sæde Abra hams/Og epter Fyrerheitenu Erpin giar.

Gudspialled Luce 2. Cap

Þan Tijma. Epter þad ad atta Dagar voru lidn er/og þad Barned skyllde vmskierast/var hans Nafn kallad IESVS. Huad er kallad var af Einglenum/ædr en þad hȳ var gietin j Modur Kuide.

Sunnudagenn mille Atta Dags og Prettanda/ Pistill enn til Tit. 2. Cap.

ALLra kiæraste. Enn þa ed birt est Godgyrnd og Manngiæska Guds vors Lausnara Jesu Christi/ eige þyrer Riettlætis Verkanna sa ker s vier hofum giørt/ helldur epter sinne Myskunseme/ frelsade hann oss/ þyr er þann Endurgietningar Vatzsæ/ og Endurnyung heilags Anda/ huorim hann heþur gnoglega wthellt yþer oss þyrer Jesum Christum vorn Lausnara. So vier Riettlæter þ hans Nad/ verdum Erfingiar Eilijþs Lijþs/ epter Vonenne/ þesse Rada er sonn og trwa nleg.

Gudspialled S. Matth. 2.

DA Ser Herodes sa þad ad hann var gabbadur aþ Vitringunum vard hann reidur/ og sende wt/ og liet

liet drepa øll Sveín bǫrn til Bethle
hem/ z j øllum hennar Endemørkum/
Tuævetur og þadan af yngre / epter
þeim tijma/ sem hann hafde wt spurt
af Vitringonum. Þa vppfylltest hier
ad sagt er fyrer Jeremiam Spamann
sem seiger/ A Hædum hefur heirst Kall
mykellrar Kueinunar/ Ops z Ylbun
ar. Rachel æpte Sonu sijna/ og vilde
ei huggast lata / þuiad þad var med
þeim wte.

A Þrettanda Dag Joola
Pistillenn/ Esa. 60. Cap.

SO seiger DROTTinn Gud.
Rijs vpp Jerusalem og verd Lj
ar/ þuiad þitt Lios kiemur/ og
Dyrd DROTTins er vpprunnen yfer
þier. Þuiad sia þu/ ad Myrkred mun
hylia Jørdena / og Dimman Þioderni
ar. Enn DROTTinn mun vpp renna
yfer þier/ og hans Dyrd mun siast

y þet þier/og Heidingiarner munu ganga j þijnu Lioose/ z Kongarner j Lioma þijns Vppruna. Vpplyptu þijnum Augum og skoda vm kring/aller þesser eru saman safnader/og koma til þijn. Þijner Syn' munu koma af fiar lægd/og þijnar Dætur munu vppfost rast ad bædum Sijdum. Þa munt þu sia og fagna/og þitt Hiarta mun vndrast/og vtbreida sig/nær ed sa marg piølde Siafarens mū snwast til þijn og Styrkleike Heidingianna kiemur til þijn/ Fiølde Vlualldanna mun hylia þig/ Dromedarij af Madian og Epha. Aller munu af Saba koma/færande Gull og Reykelse/og kunngiora vde Lof DROTTINS.

Gudspialled S. Matth. 2 C.

NAEr ed Jesus var fæddur j Bethlehem a Gydinga Lande/ a Døgū Herodis Konungs/ Sia þu/þa komu Vitringar af Austuræl

fu ti

þu til Jeruſalem/ og ſøgdu/ Huar er
ſa nyfædde Konungur Gydinga? Þui
ad vier høfum ſied hanns Stiørnu j
Auſtur Veige/og erum komner ad til
bidia hann. Enn er Herodes Kongur
heyrde þ/ſkielfdiſt hañ og øll Jeruſa
lem med honum. Og hann liet ſaman
ſafna øllum Kiennemanna Høfding
lum og Skriptlærdum Lydſins/og for
heyrde af þeim huar Chriſtur ſkyllde
fædaſt. Enn þr ſøgdu honum. J Be
thlehem a Gydinga lande. Þuiad ſo
er ſkrifad fyrer Spamannenn/Og þu

Bethlehem a Gydinga lande/ert øng
uaneigen hin minsta a mzal Høfding
ia Juda/þuiad aþ þier mū koma Her
toge sa/ed stiorna skal yþer mitt Foolk
Jsrael. Þa kallade Herodes Vitring
ana heimuglega til sijn/og spurde þa
jnnelega ad/a huørium tijma þ Stia
rnañ hafde byrtst þeim/ z vijsade þm̄
til Bethlehem/og sagde/Fare þier/ z
spyried vandlega ad Sueinenum/ og
nær þier fiñed hañ/þa kuñgiored mier
þ aptur/so ad eg kome eirneñ ad tilbid
ia hñ. Sem þr høfdu nu hlydt Kon
ungenum/foru þr aþ stad. Og sia þu
ad Stiarnan sem þr høfdu sied j Au
sturalfu/gieck fram̄ þ þm̄/allt þar til
hun kom/z stood þar vppe yþer/huar
ed Barned var. Eñ er þr sau Stiørr
nuna/glødduzt þr aþ myklum Fagna
de/Og geingu j Hwsid jnn/og fundu
þar Barned/mz Mariu Modur þess/
fiellu fram̄ og tilbadu þ. Og ad vpplo
knum sijnum Fiarsiodum/offrudu þeir
þui

þui Gφafer/Gull/Reykelſe ꝛ Myrru
Og feingu Avyſan j Suefne/ad þeir
kiæme ecke aptur til Herodem/og foru
annan Veg aptur j ſitt Land.

I Sunudag epter Pr ettanda Piſtillen Rom. 12.

Kiærer Brædr. Fyrer þui beide
eg ydur fyrer Myſkunſeme Gu
ds/ad þier gieped ydra Lijkame
til þſſ Offurs/ſem lifande er og Hei-
lagt/og Gude þacknæmt/huørt ad er
ydar ſkynſamleg þionuſta. Og hegd
ed ydur ecke epter þſſum Heime/helldr
ombreyted ydur j Endurnyungu ydarꝛ
Hugſkots/ſo ad þier mæged reyna hu
ør ad ſie goodur/þægur/og algiordur
Guds Ville. Þuiad eg ſeige fyrer þa
Naad ſem mier er giefen/ huørium ſem
einu ydar a mille/þ eingen hallde mei
ra af ſier/en honum kyriar af ſier
ad hallda/ helldur hallde han af ſier
hoflega/epter þui ſem Gud hefur

wiſſkipt huortium og einum Mæler Ti
tiareñar. Puiad lijka ſo ſem vier ho-
fum marga Limu a emum Lijkama/
enn aller Limerner hafa þo ecke lijka
Negdan. Lijka ſo erum vier og ſo mar
ger eiru Lijkame j Chriſto/enn vor æ
millum erum vier huör añars Limur.

Gudſpialled S. Luca 2. C.

J Þañ tijma. Og þa ed hann
var tolf ꝫ ara gamall/fooru
þau vpp til Jeruſalem/ept'
ſiduenju Natijdar Dagſins.
Og er þeir Dagar voru lidner/z þau
fooru heimleidis/vard Barned Jeſus
epter j Jeruſalem/z hans Forelldrar
viſſu þad ecke. Eñ þau meintu þad ad
hañ være hia Selſkapnum/z voru ſo
komeñ eina Dagferd/z leitudu hans
a medal Frænda z Kuñinga. Og þa
ed þau fundu hñ ecke geingu þau ap
tur til Jeruſalem og leitudu ad hm.
Eñ þad ſkiede ſo epter þria Daga/ad
þau

þau fundu hañ j Musterenu/sittande mitt a mille Lærþerdaña / heyrande þeim z adspyriande þa. Eñ aller þeir er hann heyrdu/vndruduzt yþer hans Skilninge z Andsuorum. Og er þau sau hañ/hnyckte þeim vid. Eñ hñs Moder sagde til hans. Son miñ/þui breitter þu so vid ockur? Sia þu/Fader þiñ og eg/leitudū Harmþrungenn ad þier. Og hañ sagde til þra. Hu ad er ꝥ/ad þid leited ad mier? Vissud þid ecke ad mier byriade ad vera j þm̄ Hlutum sem mijns Fodurs eru? Eñ

 Þeir

þau vnderstodu ecke þetta Ord/ sem
hañ mællte til þeirra. Og hñ foor
med þeim ofan/ z kom til Nazareth.
var þeim og h!ydeñ. Eñ hans Mod
er geymde øll þsse Ord j sijnu hiarta.
og Jesu jookst Alldur og Vitska/ og
Nad hia Gude og Monnum.

II Suñudag epter þr ettanda/ Pistilleñ Rom. 12.

Elskuliger Brædur. Eñ vier hō
fum marghattadar Giafer/ hu
or epter þre Nad sem oss er gie
feñ/ Hafe nockur Spadom/ þa sie hñ
epter riettre Truareñar Reglu. Hafe
nockur Embætte/ þa giæte hañ þess
Embættis. Ef kieñer nockur/ þa gæ
te hñ þa Kieñingina. Huor hañ a
miñer/ hygge hañ ad þre Aminingu.
Huor hañ giefur/ þa giefe hañ j ein
falldleika. Huor hñ stiornar/ þa stio
rne hañ med Ahyggiu. Fremur nock
ur Myskunsemi/ þa giore hañ hana
med

mz Godfyse. Elskan sie Flærdarlaus
hated þ hid vonda/ eñ lodid a þui enu
Goda. Brodurligur Kiærleike sie a-
stwdlegur ydar a mille. Naþt huer
aňan sier j Virdingum ædra. Vered
eige later j þui sm þier eiged ad viña.
Vered gloande j Andanum/ DROtt
ne þionande. Negded ydur epter Tijd
eñe. Vered glader j Voneñe/ enn þol
eñmoder j Rüsleñe. Stadfaster j Bæ
neñe/ z afiest Naudþurþter heilagra.
Kostgiæþed ad vera Giestrisner. Bless
ed þa s ydur ofsækia. Blessed eñ bol
ued eige. Fagned mz Fagnondum/ eñ
græted mz Grætendum. Vered sam-
huga jñbyrdis. Stunded eige a þ. sem
hætt er/ helldr lwted ad þui s lægt er.

Gudspialled S. Joh. 2. Cap.

Þaň tijma. Þar giordest Bru-
wdkaup j Chana Galileæ/ og
Moder Jesu var þar. Eñ Je
sus og hans Lærefuetnar voru og bod
C iiij ... ... ker

ner til Braudkaupsins. Og er þa þra
at Vijn sagde Moder Jesu til hans/
Þeir hafa ecke Vijn. Jesus sagde til
hennar/ Þu Kuinna/ Huad hef eg med
þig? Mijn Stund er enn ecke komen.
Moder hans sagde til Þionustumann
anna/ Huad helst han seiger ydur þad
giored. En þar voru sex Steinker/
sett epter venju Ebreskra Manna hrei
nsunar/ og huert eitt tok tuo edur þria
Mæler/ Jesus sagde til þeirra. Fylled
upp Kieren af Vatne/ og þeir fylltu
þau allt a Barma. Og Jesus sagde
til þeirra/ Aused nu a/ og færed Kiæ-
meiste

meistaranum/Og þeir færdu honum. Eñ þa Kiæmeistareñ smackade Vatn ed/ þ ad Vijne var vrded/og hañ visse ecke huadan þ kom/ eñ Þionustumeñer ner sem Vatned sooktu/ vissu þad/þa kallade hañ a Brwdgumañ/og seiger honu. Aller Meñ giefa j fyrstu hid gooda Vijned/og nær þr taka Oluadr er ad gioraſt/þa þad hid lietrara/enn þu hefur geymt hid Gooda allt til þessa. Þetta er hid fyrsta Jarteikn ß Jesus giorde til Chana j Galilea. Og hann openberade sijna Dyrd. Og hñs Lærefueinar trwdu a hann.

III Suñudag epter Þrettanda. Pistillin til Rom. 12.

Æ Lskuleger Brædur. Vered ecke sierkloker/ giallded ongumin jllt fyrer jllt. Legged kapp a ad vera sidsamer/þad ydur mogulegt er vid huorn Mañ/ z þad þier þerinegned/

 þa

þa hafed Frid vid alla Menn. Nefned ydar ecke sialfer/ mijner elskanleger/ helldur giefid rwm Reidi. þuiad skrif ad er. Mijn er Nefndinn/ eg mun end urgialldeð/ seiger DROTTINN. Þar fyrer/ ef Ouin þinn Hungrar/ þa gief honum Fædu/ Ef hann þyster/ gief honum ad drecka. Þui nær þu giorer þetta þa safnar þu Gloodum Ellds yfer Hofud hm. Lat eige yfersuga þig þad Vonda/ helldur yfer vinn þu þad Vonda med goodu.

Gudspialled S. Math. 8. Cap.

Þann tijma. Og þa ed Jesus gieck ofan af Fiallenu fylgde honum margt Foolk epter. Og sia þu/ ad Lijkþrar Madur kom tilbad hann og sagde Herra/ ef þu villt/ þa giefur þu mig hreinsad/ Og Jesus rietti wt hondena ahrærde hann z sagde/ Eg vil/ vertu hreinn Og jafnsnart vard hans Lijkþra

hrei

hrein. Og Jesus sagde til hans/ Sta
þu til ad þu seiger þad eige neinum/
helldur far þu og syn þig Kiennemonn
onum og offra þijna Giøf/ þa ed Mo
yses hefur boded/ til Vitnisburdar yf
er þeim. Enn þa ed Jesus gieck jnn j
Capernaum/ kom til hans Hundrads
hofdinge nockur bidiande hann og sagde
Herra/ Þion minn liggur Jcktsiukur he
ima/ og kelst þunglega. Jesus sagde
til hans/ Eg vil koma og lækna hann.
Og Hundradshofdingenn svarade og
sagde. Herra/ Eg em þess ei verdugr

þu gangeꝛ jñ vnder mitt Þak/ helldr
ſeg þu eitt Ord/ og mun min̄ Þion he
ilbrygdur verda. Þuiad eg em Madr
Yferualldinu vnder gieſin̄/ hafande vn
der mier Stridz ꝼoolk/ ꝛ nær eg ſeige
þeſſum/ Far/ þa ꝼer hann/ og ødꝛum/
Kom þu/ og han̄ kiemur/ og Þræle mi
num/ gior þta/ og han̄ gioꝛer þ/ En̄
þa ed Jeſus heyrde þta/ vndradeſt hn̄
og ſagde til þra er honum epter fylg
du. Sannlega ſeige eg ydr/ ad þuilijka
Trw hep eg ecke fundid j Jſrael. En̄
eg ſeige ydur/ þ marger munu koma
aꝼ Auſtre og Veſtre/ og ſitia med A
braham/ Jſaac og Jacob j Rijke Him̄
nana/ En̄ Rijkiſins ſyner munu ver
da vtreker j hin yſtu Myrkur/ þar
vera mun oop og gnyſtran Tanana.
Og Jeſus ſagde til Hundradshoꝼdin
gians/ Gack þu hiedan/ verde þier ept
er þui ſem þu trwder/ Og hans Þion
vard heill/ a þeirre ſomu Stundu.

Fiorda

IIII. Suñudag epter Þrettanda.

Þestilliñ/Rom. 13. Cap

Verid eckert skylldugerr Bræðr. Verid onguũ skylldugerr/nema þad/ad þier elskid hũ añañ. Þuiad huor hũ elskar añañ/sa hefur Lögmaled vpp fyllt. Þuiad þ s̃ þar seigist/ Þu skallt eige Hoor drygia / Eige Mañ vega/ Eige stela/ Eige Ljuguitne mæla/ Eige gyrnast. Og ef þar er nock ud añad Bodord/þa þelst þ j þessum Ordum/ Elska skalltu Naunga þiñ so sem sialfañ þig. Elskañ giorer ecke Naunganum jllt. Þar fyrer er nu Elskañ Lögmalsins vppfylling.

Evangelium S. Math. 8. C.

Og er Jesus. stie a Skip/fylgdu hũs Lærisueinar honum epter/ Og sia þu/ ad mikell Okyrtleike giordest j Sionum/suo ad Skiped

sa vnder ꝺꝛꝺllum/eñ hñ suaꝼ. Og hans Læresueinar geingu til hans/vꝺ cktu hañ vpp ⁊ sogdu. Herra/Hialpa þu oss/vier ꝼorgongum/Eñ Jesus sa gde til þeirra. Huad hrædest þier lijt elsttwader? Þa reis hañ vpp/hastade a Vindeñ og Sioeñ/⁊ þar vard Logn mijked. Eñ Meñerner vndrudust og sogdu. Hutlijkur er þesse? Þuiad Vi ndur og Sior hlyda honum.

V. Suñudag epter Þrett tanda/ Pistelen̄ skrifꝺar S. Pall til Colos.3.Cap.

Oder Brædur. Suo sklædest þier nu/so sem Guds Vtual der/Heilager og elskanleger/ Hiartꝼolgeñe Myskunseme Gooduilia/Hooguære/ Þolenmæde/⁊ vmlijded huor añan̄ jnbyrdis/Og ꝼyr ergiefꝼed/eꝼ nockur heꝼur Klogumal mote odrum/lijka so sem Christur hñ ꝼyrergaꝼ ydur/so skulu þier og eirneñ.

Enn

Eñ fram yþer allt þetta/þa j klædest Kiærleikanum/huor ad er Band Al-giørþugleikans. Og Fridur Guds sti orne j ydrum Hiørtũ/til huørs ad þer erud kallader/j einum Lijkama/z ve red þacklꜳter. Lated Christi Ord gn oglega byggia medal ydar j allre Vi-sku/Læred og æmiñed ydur sialfa/med Psalmum/Loþsønguum/z andlegum liwþlegum Kuædum/og synged Droot ne j ydrum Hiørtum/z allt huad þier giøred med Ord og Verk/þad giøred allt j Naþne DROttins Jesu/og þa-cked Gude Fødur þyrer hann.

Gudspialled Matth. 13. C

Dra Eptterlijking lagde Jesus fram þyrer þa/z sagde. Himinna rijke er lijkt þeim Mane/ huør ad sꜳde godu Sæde j Akur sin. Enn þa ed Meñ suaþu/kom Ovinur hans og sꜳde Illgrese med j bland Hueite-nu/og gieck j burt. Eñ er Grased spre

 att

ati vpp/og bar Avoxt/ þa auglyſteſt og Illgreſid. En Þionuſtumeñerner geingu til Hwſbodurſins/ z ſogdu hõ num. Herra/ſader þu ecke godu Sæ de j Akur þiñ/ Quadan kiemur honū þa Illgreſid? Og hañ ſagde til þra/ Fiandmadureñ hefur þ giort. Þionu ſtumeñerner ſogdu þa/ Villtu ad vier forum og wtleſum þ? Og hañ ſagde Nei/ſo ad þier vppræted eige Hueitid vnder eins/nær þier wtleſid Illgreſid/ Læted huortueggia vaxa til Kornſkur darins/og a Kornſkurdartymanū ſkal eg ſeigia til Kornſkurdarmañaña. Le
ſid

sed fyrst saman Illgresid/og bindid þ saman j sina Bindine / til ad brenna þui. Enn Hueitenu safned saman j mijna Kornhlodu.

VI Suñudag epter Prettanda. Pist. skrifar S. Pall. 1. Tim. 1. Cap.

Allra Kiærafte. Þui þ eru vissuleg Sañindi/og Dyrmætt verdugt Ord/þ Christus Jesus er komeñ i þeñañ Heim/Syndugа Sæluhiolpna ad giora/medal huorra eg em hiñ fremste. Eñ mier er þui Myskunsemi yfer komen/vppa þad Christus Jesus audsyndi a mier fyrstu alla Þolenmæde/þeim til Epterdæmis/sem ad a hañ skylldu trwa/til Eilijfs Lijfs. Eñ Gude eilijfum Konge O daudlegum/og alleina vijsum/sie Lof z Dyrd/ad eilijfu/ Amen.

Gudspialled S. Matth. 11. C.

D

J þañ

Þann tijma. Andsuarade Jesu og sagde/ Eg packa þier Fader og DROttinn Himins og Jardar/ ad þu dulder þetta fyrer Spekingum og Vitringum/ og opinberader þ Smælingium. Ad sonu Fader/ þuiad þad var so þægilegt fyrer þier. All er Hluter eru mier ofurgiefner af mijnum Fodr. Og einginn þecker Soneñ/ nema Faderinn/ og einginn þecker Fodureñ/ nema Sonureñ/ og huørium Sonureñ vill þad opinbera. Komed aller til mijn/ þier sem erfided/ og þunga erud þiaader/ og eg mun endurnæra yd ur/ Taked a ydur mitt Ok/ z lœred aff mier/ þuiad eg em hoogvær/ z af Hiarta lijtelatur/ og munu þier finna huijld Saalum ydrum/ þuiad mitt Ok er sætt/ og mijn Byrde er lieett.

A Mariu Messu Hreinsunar Dag/ Pistilleñ

Malachiæ 3. Cap.

Þetta

Hetta seiger DROTTinn Gud/ Sia þu/ Eg mun senda minn Eingel/ þañ er til reida skal Ve gen̄ þ minn Auglite. Og strax mun koma sa DRottnaren̄ til síns Musteris/ ad huorium þier spyried/ og Eingell Sattmalans huorn þier girnest. Sia/ hn̄ kiemur seiger DROttenn alls heriar. Enn huer mun þola hans til komu Dag? Eda huor mun gieta stadest/ þa hn̄ mun byrtast? Þuiad hañ er so sem glodande Elldur eins Gulls smids/ og so s̄ Seapa Þuotta Kueña/ Hn̄ mun sitia z hræda/ z Silfred hreinsa/ og hn̄ mun hreinsa z klar giora Børn Leui so sem Silfur. So ad þa munu þr DROttni helge Offur fæ ra/ j Riettlætinu. Og þa mun DRO tni velþocknast þ Helgeoffur Juda z Jerusalem/ lijka so s̄ adur fordum/ og þyrer morgum Aarum. Seiger DR OTTJN Almattugur.

Gudspialled S. Luc. 2 Cap.

A Þeim Tijma. Þa Dagar
heñar Hreinsunar fullnud
ust/ epter Moyses Logum/
fordu þau hñ til Jerusa-
lem/ vppa þad ad þau a Hendur fæle
hñ DROttni/ so s̃ ad skrifad er j Log
mæle DROttins/ ad allt huad Kall
kyns var/ þ er fyrst ophade siñar Mo
dur Kuid/ þa skyllde kallast DROttni
Helgad. Og ad þau gæfe Offrid ept
er þui sem seigest j Logmæle DROtt
ens/ tuær Turtildufur/ eda tuo Dufu
Vnga. Og sia/ ad Madur var þar j
Jerusa

Jerusalem/ sa ed Simeon hiet/ og þesse Mañ var Riettlatur og Gudhrædde bijdande epter Huggan Israels/ Og Heilagur Ande var m3 honū. Simeon hafde og Andsuar feinged af Heilogum Anda/ ad hū skylld ecke Daudan sia nema hū sæe ádr fyrre Christ DROttins. Og hū kom af Andans Tilladan i Mustered/ Og þa Foreldrarner hofdu Barned Jesum i Mustered/ og giordu ꝼ honum epter Sidveniu Lagaña/ og hū took hañ þa vppa sijna Armlegge/ lofade Gud ꝫ sagde. DROTTEN/ lætt nu þiñ Þion i Fride fara/ epter þui sem þu hefur sagt. Þuiad mijn Augu hafa sied þitt Hialpræd/ þ þu tilreidder fyrer Auglite allra Þioda. Eitt Lioos til vppbirtingar heidnum Þiodum/ og til Dyrdar þijns Foolks Israel.

I Suñudag i Niiuvikna Fostu/ Pist 1. Cor. 9. og 10.

Dꝯ

RJærer Brædur. Vite þier ecke
ad þeir sem Skeided hlaupa/
þ þr aller hlaupa/ en eirn er sa
ed Hnossed tekur? Hlauped nu og suo
ad þier høndled þ. En hn̄ sem slæst
hn̄ helldur sig fra øllu. Og þr ad søn
nu/ vppa þ/ þeir ødlist forgeingeliga
Koronu/ en vier vforgeingeliga. En
eg hleip eige so sm̄ vppa þ ouissa/ Eg
slæ ecke so sm̄ sa j Vinden slær/ helldr
þiaae eg min̄ Lijkama/ og læt hn̄ þræl
vera/ so ad eg prediki þ eige ødrum/ z
verde sialfur rækur. En eg vil eige dy
lia fyrer ydur goder Brædur/ þ ad vo-
rer Forfedur voru aller vnder Skyenu
og aller geingu þr yfer Hafid/ og all-
er voru þr skijrder af Moysen/ j Sky
enu og j Sianum. Og aller hafa þr
neytt hin̄ar sømu andligrar Fædu/ og
aller hafa þr hin̄ sama andliga Dr-
yck druckid/ Þeir drucku z af þre and
ligu Hellu/ s̄ þm̄ m̄z fylgdi. Huør He
lla ad var Christus.

Gud

J Þann tijma. Sagde Jesus til si-
na Lærisueina/ þessa Epterlijking.
Himnarijke er lijkt einum
Hwsbodur/ sem wt gieck snemma Mor-
guns Verkamenn ad leigia j sinn Vijn
gard. Enn ad giordum samninge vid
Verkmennina/ ab Dagligu Penings
giallde/ sende hann þa i sinn Vijngard/
Og nærre þridiu Stundu gieck hn wt
z leit adra jdiulausa standa a Torg
inu/ og sagde til þra. Fare þier j minn
Wijngard/ z huad riettuijst er mun eg

 giepa

glepa ydur/ Og þr geingu burt þang
ad. Og hañ gieck eñ wt aptur vm siø
ttu og nijundu stund / og giørde slykt
hid sama. Nærre elleptu Stundu gi=
eck hñ wt/og fañ eñ adra standa jdiu
lausa/og sagde til þra. Huar þ̃ stan
de þier hier allan Dag Jdiulauser?
Þeir sogdu til hans. Þuiad eingeñ
hepur leigt oss. Hñ sagde/ Fare þier
og j miñ Wijngard/ og huad riettuijst
er skulud þier fa. Eñ þa kuølld var
komed/sagde Herrañ Wijngardsins til
sijns Radsmans. Kalla þu Verkmeñ
ena/og giallð þm Verdkaupid. Hañ
took/z til j fra hinum seinasta/z allt
til hins pyrsta. Þa komu þr s̃ nærre
elleptu stundu leigdir voru/og mztook
huor þra siñ Pening. Eñ hiner siñ
pyrster komu/þr þeinktu ad þr mun
du fa meira/Og huor þra mztok siñ
Pening. Og þa er þr høpdu hñ med
teked/ mogludu þr a mot Hwsbodn=
num/z sogdu. Þesser enu seinustu ha

þa

fa eina Stund Erfidad/ z þu giørder
þa jafna vid oss sem borid høfum hi
ta og Þunga Dagsins. En hann suar
rade og sagde til eins þra. Vinur/ ei
ge giore eg þier orett/ Ertu ecke asam
tt orden vid mig vm eirn Pening/ Ta
ktu huad þitt er/ og far j burt/ en þess
um hinum seinasta vil eg giefa suo s
þier. Eda lofast mier ecke ad giøra
af mijnu huad eg vil? Eda ertu þar
fyrer Rangeygdur þo ad eg sie goodgi
arn? So verda seinaster hiner fyrstu/
og fyrster hinu seinustu. Þuiad mar
ger eru kallader/ enn fæer Vtualder.

II Sunnudag j Nyuikna Føstu/ Pist. 2. Cor. 11 og 12.

Elskuleger Brædur. Þier vmlijd
ed giarnan Fæfrooda/ med þui
ad þier erud sialfer Vitrer. Þi
er vmlijded þo ad nockur hneppe ydur
j Þrælkan/ þott nockur fieflette ydur/ þo

ad nockur take ꝼra ydur/ þott nockur
hrokeſt vpp yꝼer ydur/ þott nockr ſlær
ydur j ydra Aſionu. Þetta ſeige eg ep
ter Ovirding/ ſo s̄ væru vier breyſku
ordn'/ J huoriu helldſt s̄ ꝥ nockr er di
arfur(eg tala j heimſku)þa em eg ei
nnen diarfur. Þeir eru Ebreſker/eg ei
nnen. Þeir eru Jſraelitæ/ eg eirnen.
Þeir eru Abrahams ſæde/eg eirnen.
Þeir eru Chriſtz þienarar(eg tala he
imſkulega)eg em myklu ꝼramar. Eg
hefe meir erfidad/ Eg hefi fleire hö
gg lided/ Eg em optar ꝼangen vered/
optar j Daudans hættu. Aꝼ Gydin-
gum heꝼe eg fimſinnum ꝼenged fiooru
tyge ſlög einu færra. Þriſuar ſinnum
em eg Hwdſtrykktur/einu ſinne gryttur/
Þriſuar heꝼ eg Skipbrot lided/ Dag
og nott var eg j Siaꝼardiwpe. Opt
þa heꝼe eg j Ferdum vered/ Eg heꝼe
vered j Lijꝼs haſka j Vötnum/ j Lijfs
haaſka medal Mordingia/ j Lijꝼs haa
ſka medal Gydinga/ j Lijꝼs haaſka m
medal

medal Heidingia/ j Lÿþshæſka ſtadd
ur j Borgum/ j Haſkaſemdum á Ey
demörkum/ j Haſkaſemdum a Sioo/
j hæſkaſemdum a medal Falſkra Bræ
edra. J Eymdum og Erfide og mik
lum Vokum/ j Hungre og Þorſta/ j
myklum Foſtum/ j Kulda og Klædley
ſe. Fyrer vtan þ ſem hid ytra kann
vid ad bera/ einkum þ eg daglega verd
onaudad r/ berande Ahyggiu pyrer öll
um Söfnudum. Huor er veykur/ ſud
ad eg eige veidt veykur? Huor verdur
ſo hneyxladr/ ad eg ſtyckne eckert Ef
eg ſkal po hroosa mier/ þa vil eg hro
ſa mier af þeim Hlutum/ ſem ad eru
minns Breyſkleika. Gud og Fader
DROTTins vors Jeſu Chriſti/ ſa ẽ
Bleſſadur er vm Allder/ veit þad ad
eg lyg ecke. Til Damaſcho liet Land
ſtiornaren̄ Kongſins Aretha geyma
Borgena Damaſchum/ og villde lata
grypa mig. En̄ eg vard laaten̄ j eirn
re Korf vt vm Vindauga ofan fyrer
D vj Muren

Mæwreñ/og so skyda eg wr hans Non-
dum. Þo ad Hroosunen sie mier ecke
nytsamleg/þa vil eg þo koma vid Si-
oonernar/og Opinberingar DROT-
tins. Eg þecke Mañ j Christo ßyr-
er ßiortan árum/var hann j Lijkama-
num/ þ veit eg eige/ eda var hñ þ vt-
an Lijkama/veit eg ⁊ eige/Gud veit þ
sa same var ryckturr allt vpp j þridia
Himen/Og eg þecke gløgt þañ Mañ
huørt hñ var j Lijkama/edur vtan Lij-
kam/veit eg eige/Gud veit þ/hañ var
vpp ryckturr j Paradijs/⁊ heyrde Omt-
rædanleg Ord/þau sem eingeñ Mad-
ur fær wt talad. Af þessu vil eg mier
hroosa/enn aß sialßum mier til vil eg
mier ecke hroosa/ neina alleinastu aß
mijnum Breyskleika. Og þo eg villdi
mier hroosa/giørda eg þ ecke fiflskle-
ga/ þuiad eg vil seiga Sannleikañ.
Eñ eg sporna vid þui þar ßyrer so ad
eingeñ hallde mig ædra/eñ so sem hñ
a mier sier/eda aß mier heyrer. Og so
ad

ad eg skære mig ecke af myskellek þess ara Opinberinga/er mier giefen Fle in̄ j Hollded/sem er Andskotans Ein-gell/huor ad mig med Knefum slær/ vppa þ eg stære mig ei. Huar þ ad eg hefe beded DROttenn þrisuar/ þ hann vike burt fra mier. Og hann sagde til min̄/ Lat þ. nægiast mijna Nꝑd/ þui min̄ Krapter er j breyskum mättugur. Fyrer þui vil eg sem fegnastur hroosa mier af mijnū Breyskleika/ so ad Kra ptur Christs bygge medur mier.

Gudspiallid S. Luce 8. Cap.

Pann Tijma. Og þa ed margt Folk var saman komed/og þad dreiþ til hans vr Stadunū/sag de hann j Epterlijkingu. Sa gieck vt sem sade ad sa Sæde sijnu. Og þa hann sade/ þiell sumt vtan hia Veige-num/ z var Footum troded/og Fuglar Loptsins atu þad. Og sumt þiell j gr ytta Jord/ z nær ed þ spratt vpp/visn

D vij abe

ade þ/aþ þui þ hafde eige Vokuan. Og sumt fiell a medal Þyrna/ꝫ Þyr nen spruttu vpp med/ꝫ kiæfdu þui nid ur. Og sumt fiell j gooda Iord/ꝫ þ vox vpp/ꝫ bar hundradfalldan Avo xt. Þa ed hñ sagde þetta/kallade hñ/ Huor Eyru hefr ad heyra/heyre hñ. En hñs Lærisueinar spurdu hañ ad/ huor ad være þesse Epterlijking/huo rium hñ sagde. Ydur er vnt ad vita Leindadooma Guds Rijkis/ enn þeim ødrum j Epterlijkingum/so ad siaan de þa siaě þr eige/ꝫ aheyrande þa ski lie þr

lie þr þ ecke. Enn þesse er Epterlijk-
ingenn. Sædeð er Guds Ord/ Enn hj
ner vid Veigenn/eru þr sem heyra þ/
enn eptera kiemur Diöfullenn/og tekur
burt Ordeð wr þra Hiortum/so ad þr
skulu ecke trwa/ og verda hialpleger.
Enn pad Sæde sem fiell j grytta Jor-
rð/eru þeir/sem heyra Guds Ord og
medtaka pad med Fognude/og hafa
þo eige nockra Root/þuiad vm stund
ar saker trwa þr/og a Freistingar tij-
ma þa falla þr þar fra. Enn pad s
fiell a millum Þyrna/ eru þeir s pad
heyra/og velkiast j Sorgum/ Audæf
um og Gyrndum þessara Lijfsdaga kief
jast/og færa onguan Avoxt. Enn þ
sem j gooda Jord fiell/ eru þr sem hr
yra Ordeð/og hyhallda þui j goodu z
Sidsomu hiarta/ og færa Avoxt j
Þolenmæde.

Sunnudagenn j Føstu inngang

Pist. 1 Cor. 13 Cap.

D viij Elskn

Lſkuleg' Bradur. Þo ad eg talade Tungur Mañaña z Eing laña/eñ hefde eg ecke Kiærleikañ/þa være eg sem annar hliomande Malmur/edr huellande Bialla. Og þo ad eg hefde Spadom/og vissi alla lẏnda Dooma/og alla Vitsku/og hefde alla Trw/so ad eg Fiolleñ wr stad færde/enn hefde ecke Kiærleikañ/þa være eg eckert. Og þo ad eg giæfe allar miñar Eigur Fatækum/og yfergiæfe miñ Lijkama/so ad hañ brynne/og hefda ecke Kiærleikañ/þa være mier þad eingeñ Nytsemd. Kiærleikureñ er þolinmoodur og Goodviliugur/Kiærleikureñ er eige Ofundsami/ Kiærleikureñ giorer eige illmañlega/ eige blæs hañ sig vpp/hañ er ecke Osidsamur/Eige leitar hñ þss huad hans er. Eige verdur hañ til Ills egndur/ hañ hyxar eckert vondslega/ eige fagnar hañ yfer Rangletinu/ helldr samfagnar hañ Sañleikanum. Hañ

vmber

vnder alla Hlute. Nu trwer ollu/hū vonar allt/hū vmlijdur alla hlute/Ki ærleikureñ þrytur alldrei/Po ad Spa donarner hiadne/og Tungumalunū slote/og skinsemeñ liñe. Þuiad vorer Vitsmuner eru halþ Verk/Og vorar Spasagner eru halþ Verk. Eñ nær þ kiemr sm algiort er/þa mun aþleg giast þ sem halþ Verked er. Þa eg var Barn/talade eg sem Barn/og eg var þorsiall sem Barn/og eg hugade sem Barn/Eñ þa eg giordist Made lagde eg af huad bernsklegt var. Nu siaum vier þyrer Speigilen ad Rad-gatu/eñ þa Auglite til Auglites. Nu þecke eg oþullkomlega/eñ þa mun eg þeckia/so sem eg ein þecktur. Nu blijf þa þa þsse þriu/Trweñ/Voneñ/Ki-ærleikureñ/eñ Kiærleikureñ er mestur aþ þessum.

Gudspialled skriþar Sancte
Matth. 3. Cap.

J Þeim Tyma. Kom Jesus aß
Galilea ad Jordan til Johañ
em/ vppa þ/ ad hañ skijrdest aß
honum. En Johañes varnade hon
um þess/ og sagde. Mier er þorß ad
eg skijrest af þier/ z þu kiemur til mijn?
En Jesus suarade/ og sagde. Lattu
nu so vera/ þuiad so hæfer oss allt Ri
ettlæte vpp ad fylla. Og þa liet hñ
þ epter honū. En er Jesus var skijr
dur/ stie hñ jaßnsnart vpp vr Vatn-
enu. Og sia/ ad Himnarner Lukust
vpp yfer honū/ z Johañes sa Guds
Anda ofan stijga sem Dufu/ z yfer
hañ

hñ koma, Og sia/ad Rodden af Him
ne sagde. Þesse er Sonur miñ elskule
gur/ad huørium mier vel þocknast.

I. Suñudag j Føstu.

Pistillen. 2 Cor. 6. C.

KJærer Brædur. En vier amiñ
um ydur so sem Medhialparar
ad þad þier inntaked ei Guds Naad
til onytis/ Þui hañ seiger. J þægañ
tijma Bæn heyrda eg þig/ z a Deige
Hialpræde sins hialpade eg þier. Sia
ed/nu er sa þægelege tijme/nu er Da
gur Hialpræde sins. Latum oss þui gie
fa ønguum Hindran/vppa þ ad vort
Embætte verde ecke lastad. Helldur
audsynū oss sialfa j øllum hlutū/ so z
Guds Þienara. J myckellre þolenm
de/j Harmkuælum/j Næskasemdum/j
Þyngslum/j Hwdstrokum/j Myrkua
stofū/j Vpphlaupū/j Erfide/j Vok
um/j Føstum/j Hreinlijfe/j Vijsdo
me/j Bidlundargiede/ j Goodvilld/ j

Helgum Anda/ i Falslausum Kiærleika/ i Sañleikssins orde/ i Guds Krapte/ þ Herklade riettlætesins/ til hægre z vinstre handar. Fyrer Vegsemd z vansemd/ Fyrer Vanrycckte og gott rycckte/ So sem Suikarar/ og þo Sañorder/ So sem Okuñuger/ z þo kuñuger. Lijka so sem þr ed deyia/ z siaed/ þ vier lifum. So sem hegnder/ eñ eige lijflater/ so sem syrgendur/ eñ þo safnañ glader/ so sem voláder/ eñ þo marga audga giorande. Lijka sem þeir ed eckert hafa/ eñ eignast þo alla hlute.

Gudsialled S. Matth. 4. C.

I Þañ tijma. Þa var Jesus leiddur af Anda a Eydemork vppa þ ad hañ yrde freistad ur af Dioflenum. Og þa hñ hafde fastad fiooruttige Daga/ z fiorutige Nætta hungrade hñ. Og Freistareñ gieck til hñs/ z sagde/ Ef ad þu ert Guds Sonur/ þa seig þu ad

steinar

Steinar þesser verde ad Braudum. Nu⸗
drium hañ suarade/og sagde. Skrifað
ad er/Madurenn lifer ecke af einusa⸗
man Braude/helldr af sierhuoriu Or
de/þui ꝫ fram geingr af Guds Mun
ne. Þa took Diofullen hañ med sier i
Borgina helgu/ꝫ setti hañ vppa Mu
steris Bustina/ꝫ sagde til hans. Ef
ad þu ert Guds Son/steyp þier hier
ofan af/þuiad skrifad er. Ad hñ mu
ne bioda Einglum sinum vm þig/ad
a Hondum bere þeir þig/so ad þu stey
ter ecke Foot þiñ vid Steine. Enn Je
sus sagde til hans/Enn aptur er skrif

ad/ Eige skalltu freista DROTtins Guds þins. Og enn aptur ßlutte Di oßullenn hann med sier/ vppa eitt miog vpur hatt Fiall/ z synde honum oll Ri ki Veralldarennar/ z þeirra Dyrd/ z sa gdi til hans. Allt þetta mun eg giefa þier/ eß ad þu ßram fellur z til bidur mig. Þa sagde Jesus til hans. Far j burt ßra mier Andskoti/ þuiad skrifad er/ DROTtinn Gud þinn skalltu tilbi dia/ og honum einum þiona. Þa ßorliet Dioßullenn hann. Og sia þu/ ad Eng lar komu til hans/ z þionudu honum.

II Sunnudag j Fostu.

Pistillenn 1. Tessal. 4. C.

Elskulegir Brædur. Bidium vier ydur og aminnum j DROTTI ne Jesu/ ad suo sem þier haßed medtekid aß oss/ huernin þier skulud ganga z Gudi þocknast/ so ad þier æ meir og meir ßu[illegible]nare verded/ þui ad þier vited huortt Bodord vier hoffu

giefed

giefed ydur fyr DROTTin Jesu. Þuiad þetta er Vilie Guds ydar Hel gan/ ad þier hallded ydur j fra Frillulijfe/ z huør ydar sem einn/ vite ad eignast sitt Kier j Helgan og heidre/ ecke j Girndar bruna/ so sem Heidingiar/ þeir sem af Gudi eckert vita. Og þad eingen nidur þryckie/ nie suike sin Brodur j nockri høndlan. Þuiad DROTTin er han sem hefner alls þessa sem ad vier høfum adur fyrre sagt/ og ydur vottad. Þuiad Gud hefur ecke kallad oss til Ohreinleika/ helldur til helgunar.

Gudspialled S. Matt. 15 Cap.

J Þann tyma. Og Jesus gieck burt þan/ z foor j Landsalfur Tyri og Sydonis. Og sia þu/ ad Cananeisk Kona gieck wt af þeim forinu Takmorkum/ kallade/ og sagde/ Herra/ Sonur Davids/ Myskunna þu mier/ min Dotter kuelst illa af Diof

Jenum. Og hañ suarade heñe onguo Orde. Hns Lærisueinar geingu til hans/ badu hañ og sogdu/ Lættu hana fara/ af þui hun kallar epter oss. Eñ hañ suarade og sagde. Eg em ecke sendur/ nema til portapadra Sauda af Huse Israels. Eñ hun kom z tilbad hñ seigiande. Herra/ hialpa þu mier. Eñ hñ suarade heñe/ z sagde. Pad er ecke gott ad taka Braudet Barnaña/ z kasta þui fyrer Hundana. Eñ hun sagde/ Satt er þ Herra. Eñ þo eta Hundarner af Molum þeim/ sem det

fa af

ka af Bordum Drottna þra. Þa suarade Jesus/ ⁊ sagde til hennar. Þu Kona/ mykel er þijn trwa/ Verde þier so sem þu villt. Og a þre somu Stundu vard henar Dotter heilbryggd.

III Sunnudag j Føstu

Pistillenn til Ephe. 5. C.

Elskuleger Brædur. Suo vered nu Guds Epterfylgiarar/ suo sem elskuleg Børn/ og ganged j ast semenne/ lyka so sem Christur hefur oss elskad/ ⁊ sig sialfan wtgiefid fyrer oss til Fornfæringar og Offurs Gude j Sætleiks Ilm. Enn Frillulyffe/ ⁊ allan Ohreinleik/ edur Agyrne/ lated ecke nefnast a medal ydar/ so sem heilogum hæfer/ skammarleg Ord/ og fifls legt Hial/ edur Kieskne/ huad ydur hæ fer ecke/ helldur myklu framar Þack argiord. Þuiad þ skulud þier vita/ ad einginn Frillulyfiz madur/ edur ohreinn/ eda Agiarn (huør ad er Skurgoda dy

ſkare) heyur Arꝼtoku j Rijke Chriſti og Guds: Latted onguan villa ydur/ med omyſſamlegum fortolū/ þui þyrer þ kiemur Reide Guds/yfer Born vant trwareñar, Aꝼ þui vered ecke þeirra Hluttakarar, Þuiad þier vorud Fordū Myrkur/eñ nu erud þier Lioos j DRottne. Gänged ſo ſem Born Liosſins/þuiad Auoxſtur Liooſſins/ er allſkonar Godgyrne/Riettlæte z Sann leike.

Gudſpialled S. Lucæ 11. C.

Þañ tijma. Jeſus hann rak wt Diofful þañ er Dumbe var. Og þ ſkiede/ er Diofulleñ var wtfareñ/ad hiñ Mallauſe talade/ z Folked vndradeſt þ. Eñ neckrer wt aꝼ þm ſogdu/ þyrer Belzebub Diofla hoꝼdingia/ þa dryfur hann Dioflana wt. Adrer freiſtudu hñs/ z leitudu aꝼ hōnum epter Teikne aꝼ Himne/ Enn er hñ ſa þra Hugreñingar/ ſagde hñ til

þeirra

þeirra. Huort Rijke sem j sialfu sier er sundur þyckt/ þad mun eydast/ og huort Huus mun yfer annad hrapa. Og ef Andskotinn er j sialfum sier sundurþyckur/ huorneg ma hans Rijke þa standast/ þuiat þier seiged mig fyrer Belzebub utreka Dioflana? Nu ef eg a fyrer Belzebub ut ad reka Dioflana/ fyrer huern verda þa yckar ydrum Sonum utrekner? Þar fyrer verda þeir ydrer Domendur. En ef eg rek ut Dioflana med Guds Fingre/ Sannlega kiemur þa Guds Rijke til ydar. Nær ed sterkur Herwopnadur vardueiter sitt Andy

ee/þa er allt inz imak huad hn̄ a. En
ef annar honū yperſterkare kiemur/ og
yperwinnur hn̄/þa tekur hañ hañ oll-
um Herklædum/ a huor ed hann trey-
ſte/ ꝛ j ſundur ſkipter ſo hans Herfan
ge. Huor hañ er eige med mier/ ſa er
a mote mier/ ꝛ huor hañ ſamanſafn
ar ecke med mier / ſa ſundurdreifer.
Nær Ohreiñ Ande fer wt af Mann
enum/ reikar hañ vm þurra ſtade/ leit
ar ad Huijld ꝛ fiñr ecke/ þa ſeiger hn̄.
Eg vil aptr huerfa j Hws mitt/ huad
an eg for wt. Og þa hañ kiemur/ fin
ur hann þad med Soplimum hreinſ
ad/ þa fer hañ/ ꝛ tekur med ſier ſio ad
ra Anda ſier verre/ ꝛ ſin̄ þeir eru þar
jnn komner/ byggia þeir þar/ og verdur
ſo þeſſ Mans hid ſeinaſta/ verra hinu
fyrra. En þad ſkeide þa hañ talade
þetta/ ad Kona nockur wt af Folkenu
hof vpp ſijna Rauſt/ ꝛ ſagde til hn̄s
Sæll er ſa Kuidur ſem þig bar/ ꝛ þau
Briost er þu myllkter/ En hn̄ ſagde/

huad

Huad vm þad. Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord/ z vardueita þad.

Midføstu Suñudag

Pistillen̄ Gal. 4. Cap.

Elskuleger Brædur. Seiged mier er þier ä vnder Løgmalenu vilied vera/ Hafe þier ei heyrt Løgmaled? Þuiad skrifad er/ þad Abraham hafde tuo Sonu/ eirn af Ambattene/ z an̄an af Þre sem var Frials. En̄ sa sem af Ambattene var/ er fædur epter holldenu. En̄ hn̄ af þeirre Frialsu/ er fyrer Fyrerheyted fæddur/ Huør Ord ed hafa annarlega Meining. Þuiad þetta eru þau tuo Testamenta. Eitt a Fiallenu Syna/ þ er til þrælkunar fæder/ huørt ad er Agar. Þuiad Agar heiter j Arabia Fialled Syna/ og er afast vid hana sem nu þen̄an Tijma er Jerusalem/ huør ad er j þrælkan̄ med sijnum Børnū. En̄ hin Jerusalem sem þar er vppe/

 hun

hun er su hin frialsa/ huor ad er Mo-
der allra vor/ Þuiad skripad er. Ver-
tu glod hin Obyria/ þu sem ecke fæd-
er/ briotst fram z kalla þu sm ecke ert
þungud/ Þuiad hin einsamla hefr mi-
klu fleire born en su sem Manen he-
fur. En vier kiærer Brædur/ erū J-
saacs Born epter Fyrerheitenu/ Og
likasem j þan tijma/ ad sa ē epter ho-
ldenu var fæddur/ ofsokte þan̄ ē ept-
er Andanum er fæddur/ so skiedur þad
nu eirnen. Enn huad seiger Ritning-
en? Rek burt Ambattina/ z Son hen̄-
nar/ Þuiad Ambattarin̄ar Son skal
ecke erfa mz Syne hin̄ar sem frials
er. So erum vier nu kiærer Brædur/
ecke Ambattaren̄ar Born/ helldur Fr-
ialsrar Kuinnu.

Gudspialled S. Joh. 6.

A Þeim tijma. Foor Jesus yfer u
Siafar hafid Galileæ ā tiggiur
vid Staden̄ Tiberiadis/ og mik-

kell

fell Manfiolde pylgde honum epter/
þuiad þeir sau þau Jarteikn/er hañ
giørde a þeim ẽ siuker voru. Jesus gie
eck vppa eitt Fiall/og setteſt þar nidr
med sijnum Lærisueinum. Eñ þa vár
Paſka hatijd Gydinga nalæg. Og
Jesus leit þa vpp/ og sa ad mykill
Mañfiolde kom til hans / Þa sagde
hañ til Philippum. Huar kaupum vi
er Braud so ad þesser neite? Eñ þet-
ta sagde hañ til ad freista hñs þar
med/þuiad hñ visse sialfur huad hñ
villde giora. Philippus suarade ho-
num/Braud ꝼ tuo hundrud Peninga
E viij nœg

nægest þeim ecke/so ad huør eirn fæe
þa nockud lijted. Eiñ aþ hñs Lærisue
inum s ad var Andreas Brod' Simō
ar Petri/sagde hm. Eitt Vngmeñe
er hier s heþur þim̄ Bigg Braud z
tuo Fiska. Eñ huad skal þta a miàl
so margra? Þa sagde Jesus/ Lated
Meñena setiast nidur ad borda. Eñ
þar var j þm̄ Stad Gras mijked. Og
þar settust nidur ad borda/ Kallmeñ
ad tølu nær þimm Þusunder/ Jesus
took þa Braudeñ/giørde þacker/z þi
eck sijnum Læresueinum/eñ þr þeingu
þeim sem til Bordsins høfdu sest. Sl
ikt hid sama aþ Fiskunum/so mijked
sem huør villde haþa. Eñ þa er þeir
voru metter/sagde hañ til siña Læresu
eina. Safned saman þeim Leifum s
af geingu/so ad eckert spillest. Enn
þeir søfnudu þeim saman/ og þilltu
vpp tolþ Karfer medur þessar Leiþar
af þeim þim̄ Biggbraudum/huørtar
ad voru auk þess sem þr hoþdu nent.

Eñ

Eñ þa er þesser Meñ sau huort Te
kñ ad Jesus giørde/ sǫgdu þr. Þesse
er sañarlega sa Spamadur sem j Heim
meñ skal koma. Eñ þa Jesus forme
rk/e þ/ad þeir mundu koma/og hand
taka hañ/ z giora hñ ad Konge/flyde
hañ eiñsaman burt/ vpp aptur a Fiall
ed.

Suñudagen epter Mid Føstu/ Pist. Hebr. 9. C.

Elskulegir Brædur. Christur er
komiñ/ þad hañ sie Biskup epter
erkomande Audæfa/ fyrer stærre
z algiordare Tialldbwd/ þa sem ecke
er med Høndum giord/ þad er/ þa sem
ecke er þessarar Byggingar/ ecke hell
dur fyrer Hafra Blood/ nie Kalfa/
Helldur er hañ fyrer sitt eiged Blood
eitt siñ jñgeingiñ j þad hid Heilaga/
og fañ eilifa Endurlausn. Þui ef
Brañna/ z Hafrañna Blood/ z Askañ
Kuiguñar madreifd/ helgar hina saur-

 uga

ugu til Pollðsins Ateinsunar/ huorsu nuklu pramar mun pa Blooded Chrisli(sem sialþaff sig hefur an fleckun ar þ heilagan Anda Gude offrad)hreinsa vorar Samuiskur/ aþ daudum Verkum/ til ad þiona Gude lifanda? Og þar fyrer er hañ eitneñ mzalgoñ gu Madur hins Nya Testamentis/ þ þañ Dauda sem skiedur er/ til frelsun ar wi aþ þm Yfertrodningum (þær s vnder hinu fyrra Testamentinu voru) So ad þeir sem kallader eru/ medtake Eilyfa Arfleifd Fyrerheitesins.

Gudspialled S. Johñ. 8.

A Þañ tijma. Jesus sagde til Gydingaña/ z Hofdingia Kieñima ñaña. Huor er sa aþ ydur/ þad hañ meige straffa mig vm nockra Synd? Fyrst eg seige ydur Sañleikañ/ Huar fyrer true þier mier þa ecke? Huor hñ er af Gude/ sa heyrer Guds Ord/ Þar þ heyre þiᵉ þau eige/ þuiad

þier

þier erud ei af Gude. En Gydingarner
er suoꝛudu/og sogdu til hans/Seigium
vier ecke vel/þ þu ert Samverskur/og
hefur Diofulenn? Jesus suarade. Eg
hefe ecke Diofuł/helldr heidra eg minn
Fodur/og þier vanheidred mig. Eg
leita ei ad minne Dyrd/sa er sem leitar
og dæmer. Sannlega/sannlega seige eg
ydur/huer hann geymer mijn Ord/hann
mun eige sia Daudann ad eilijfu. Þa
sogdu Gydingarner til hans. Nu for
merkium vier ad þu hefur Diofulenn.
Abraham er Daudur/z Spamennerner

ner/ z þu seiger/ Ep ad sa er nockr z
geymer myn Ord/ hañ skal ecke Daud
an smacka ad eilijfu. Huort ertu me
ire Fodur vorum Abraham/ huer ed
framliden er/ z Spamennerner eru og
framlidner? Huorn giorer þu sialfan
þig? Jesus suarade. Ef ad eg vegsa
ma mig sialfur/ þa er myn Dyrd eing
ess. Miñ Fader er sa/ sem mig vegsa
mar/ huorn þier seiged ydar Gud vera
z þier þeckid hñ þo ecke. Eñ eg þecke
hñ/ z ef eg segda þ/ eg þeckta hñ eige
þa være eg eirn Liwgare/ lijkur ydur.
Helldur þecke eg hñ/ z eg geyme hñs
Ord. Abraham Fader ydar gladdest/
ad hañ skyllde sia miñ Dag/ z hñ sa
hñ/ z vard gladur vid. Þa sogdu Gy
dingarner til hñs. Þu ert eñ ecke fiñ
tugur/ og þo sastu Abraham? Jesus
sagde til þra. Sannlega sannlega seige
eg ydur/ ad ador eñ Abraham var/ em
eg/ Þa toku þr vpp Steina/ so ad þr
kostudu a hñ. Eñ Jesus fordade sier/
z gieck wt vr Musterenu. A

A Boduþar Dag Mariæ/

Pistilin̄ skrifar Esaias
7. Capitula.

A Þeim Dogum. Talade DR
OTTIn̄ til Achas/ so segian
de. Bid þier eins Teikns af
Gude DROTTENE þijnum/ huer
ed þad er nidre j Vnderdiwpunum/ ed
ur a Hædum vppe. En̄ Achas sag
de Eige vil eg þessa beidast/ vppa þ
eg freiste ecke DROTTins. Þa sa
gde han̄. Nu vel/ þär fyter heyre þier
af Hwse Dauids. Huort er ydur þad
forlijted/ ad þier giored Männstium
Angur/ þad þier vilied eirnen̄ angra
min̄ Gud? Fyrer þan̄ skulld mun DR
OTTin̄ sialfur/ giefa ydur eitt Te
ikn. Sia þu/ ad ein Jonfrw mun Bar
n gieta/ z mun eirn Son̄ fæda/ z hn̄
mun hun̄ kalla Emanuel. Sinioer
z Huange mun hn̄ neyta. So ad hn̄
kun̄e ad forleggia hid Vonda. og ad

þvtvelka hid gooda.

Gudspialled Luc. 1. Cap.

EN a hinū siøtta Manude/ var Gabriel Eingell sendr af Gude j þa Borg j Galilea/ s nefndist Nazareth/ til þrar Meyar er þøstnud var þm̄ Manne ed Joseph hiet/ af hw se Dauids/ og heite Meyarennar var Maria. Og Eingellenn gieck jnn til hennar/ og sagde. Heil sertu Naadar fulla/ DROTTinn er med þier/ Blessud ertu a medal Kuenna. En þa hun sa hn̄/ vard hun hrædd af hn̄s Ordū ꝛ hugleidde ad huilijk være þesse Kuedia. Og Eingillenn sagde til hennar. Ottast þu ecke Maria/ þt þu fanst Naad hia Gude. Sia/ þu munt Barn gieta j Kuide þijnum og munt Son fæda/ ꝛ hn̄z nafn skalltu kalla JESVS. Hann mun mijkill verda/ ꝛ kallast Sonur hins Hæsta. Og Gud DROTTenn mun giefa honū Sæte sijns Fodurs

urs Dauids/ z hš mū Rykia yfer Nu
se Jacobs ad eilyfu/ hňs Rykis mun
og eingeñ ender verda. Þa sagde Ma
ria til Eingelsins/ Huorneñ skal þad
skie/ af þui eg hefe onguan Mañ ki
eñt? Eingelleñ suarade og sagde til
heñar. Heilagur Ande mun koma yf
er þig/ z Kraptr hins hæsta mun vm
skyggia þig. Af þui/ z þ hid Helga/
sem af þier mun fædast/ skal nefnast
Sonur Guds. Og sia þu/ ad Eliza
beth Frændkona þyn/ hefur og Son
getid j Elle siñe/ z þsse er siotte Ma
nudur heñar/ sem kolllud var Obyria/
þuiad Gude er eckert Ord omattugt.
Eñ Maria sagde. Sia/ Eg em Am
batt DROTTins/ verde mier epter
Orde þynu. Og Eingillenn veik þra
henne.

A Palma Suñu Dag
Pistelin skrifar S. Pall
til Philip. 2. Cap.

Kiærer Bræður. Huør og einn ſie ſo ſiñaðar ſem Jeſus Chriſtus var. Huør þo ed hañ være Guds Mynd/ hiellt hañ þad þo ecke fyrer Ran/ Gude lykur ad vera/ helld vr minkaðe hañ ſig ſialfañ/ z tok a ſig Mynd eins Þions/ vard lykur od rum Moñum z ad hegdan fundeñ ſ Maður. Lytelætte ſig ſialfañ/ z vard hlyðugur allt til Dauðans/ Ja/ allt til Kroſſins Dauða. Fyrer þui hefur Gud vpphafeð hañ/ og hefur gefeð honum Nafn/ þad ſem yfer ollum Nofnū er. So ad j Nafne Jeſu ſku lu oll Knie ſig beya/ ſm a Himnum/ z a Jordu z vnder Jorduñe eru. Og all ar Tungur ſkulu viðurkieña/ þ Jeſus ſie DROTTIN / til Dyrdar Guds Foðurs.

Guðſpialleð ſtendur a hin fyrſta Dag j Aduentuñe.

A Skirt Dag.

Piſt

MEr Elskulegir Brædur: Þui þad hu ad eg hefe af DROttne medteked/ þad hefe eg ydur fenged/ Af þui ad DROttinn Jesus a þeirre Nætt er hann var sviken/ took hann Brauded/ giorde þacker/ braut þad/ z sagde. Taked z eted/ þetta er minn Lijkame/ sa fyrer ydur verdur giefenn/ Gi- ored þad j minna Minning. Somuleid- is og einnenn Kaleikenn/ epter þad hann hafde Kuøldmaaltijdena eted/ seigiandi. Þesse Kaleikur er Nytt Testamen- tum j mijnu Bloode. Giored þetta so opt sem þier drecked þar af / j mijna minning. Þuiad so opt sem þier eted af þessu Braude / og drecked af þessum Kaleik/ skulu þier kunngiora þar med Dauda DROttins/ þangad til hann kiemur. Huor hann etur af þessu Braude/ z dreckur af þssu Kaleik DRottins overdugur/ sa er sekur vid Holld

og Blood DROTTins. Enn huor Madur prooþe sig sialfur/ z ete so aþ þessu Braude/ og drecke so aþ þessum Kaleik. Þuiad huor hn̄ etur z drecker overdugur/ sa etur og dreckur sialþum sier Doom/ giorande ecke greinarinum a DROTtins Lijkama.

Gudspialled Luc. 22. Cap.

J Þann tijma. Og þa ed su Stund kom/ sette Jesus sig nidur/ og þeir tolf Postular med honum/ og hn̄ sagde til þra. Mig hefur aþ hiarta næsta epterlangad/ ad eta þtta Paskalamb mz ydur/ adur enn eg lijd. Þui ad eg seige ydur/ ad hier epter mun eg ecke opfar aþ þui neyta/ þar til þ fullkomnast j Guds Rijke. Hann took og Kaleikenn/ giorde Þacker z sagde. Meðtaked hn̄/ z skipted honum a mille ydar/ Þuiad eg seige ydur/ ad eg mun ecke drecka af Wijnvidar Avegste/ þar til ad Guds Rijke kiemur. Og hann took

braud

Brauded/giørde Packer/braut þ/gaf þeim z sagde. Þetta er mitt Lijkame/ sa sm̃ pyrer ydur giefeñ verdur/giored þetta j minna Miñing. Lijka eirneñ Kaleiken epter Kuølldmaaltijdena/ og sagde. Þesse er Kaleikr hins nyia Te stamentis j mijnu Bloode/ huørt ed þ̃ ydur wthelleſt.

A Langa Fria Dag. Piſt

ılleñ Zachar. 12 og 13 Cap

Eitt seigir DRottiñ Gud/Eg vil wthella yper Nws Dauids/ z alla Byggendur j Jeruſalem Anda Naadarennar og Bœnarennar. Þuiad þr munu horfa a mig huørn ed þr hafa ſtunged j giegnum. Og þr munu grata yper honum/ſuo ſem eingietnum Syne/z ſyrgia ſuo ſem þr plaga ad ſyrgia j dauda Frumgietinz. A þeim Deige mun vera eitt mikell Harmur j Jeruſalem/og ſagt mun ve-rda vid hañ. Huad er þ pyrer Saar/

Fvj ſem

sem ad eru j hondum þinum. Og þa
mun hñ suara þeim. Þessum Sarū/
var eg særdur j Hwsum þra sē mig el
skudu. Þu Suerd/gior þig reidubwid
yþer minn Hirder/z yþer þann Mañ/z
ner er nakomen/seiger DROTTenn
alls heriar. Sla þu Hirderen/z Sau
der hiardarenar muu j sundr dreifast.

Gudspialled S Joh. 19 Cap.

Epter þ/ Þa ed Jesus visse ad
aller hluter voru nu fullkomnad
er/og ad Ritningen vppþylldest/
þa sagde hann/ mig þyrster. Þar var
sett eitt Ker fullt af Edike. Eñ þr
tokn z fylltu eirn Njardarvott mz E
dik/z logdu j Ysop/z settu sidan fyrer
Muñ hm. Enn þa Jesus hapde E
diked til sijn teked/sagde hañ. Þad er
nu fullkomnad. Og ad hneygdu Hof
dē/gaf hñ vpp sin Anda. Eñ af þui
ad Affanga dagur Gydinga var/z ad
Lijkamarner være ecke a Krossinum vm

Puottdagen/ huiad þ var hiñ myKle Dagur Puottdags helgarennar. Pa bꜳdu þr Pilatũ/ ad þra Bein skyldu briotast/ z burt takast. Pa komu Stridsmeñerner/ z brutu sundur Bein hins fyrsta/ og so þess annars/ s med hm voru krossfester. En þa þr komu til Jesu/ z sau hañ nu daudañ/ þa brutu þr eige hañs Bein/ Helldur lagde eiñ af Strydsmoñunum j hñs Sydu mz Spiote/ z strax þa rañ þʳ vt Blood z Vatn. Og sa ed þ hefur sied/ ber þar Vitne vm/ og hañs Vitnisburdur er sañur.

A Paska Dageñ.

Pist. i Cor. 5. Cap.

Kiærer Brædur. Fyrer þut hreinsid j burt hid gamla Surdeiged/ so ad þier sieud nytt Deig/ lyka so sem

F vj þier

þier erud osyrder. Þuiad vort Paska Lamb er Christus/ fyrer oss offradur. Fyrer þui holldum vora Paska/ eige j gomlu Surdeige/ og eige j Surdeige Illskunar og Prettuijsinar. Helldur j sætu Deige Skÿrleikssins/ z Sakleikssins.

Gudspalled skrifar S. Marc. 16. C.

OG þa ed Huottdagurenn var vmlidinn/ keyptu þær Maria Magdalena/ og Maria Jacobi z Salome dyrleg

dyrleg Smyrsl/ad þær kiæmi og smyr
de Jesum. Og miøg snema Morgins
eirn Huottdagāna/komu þær til Gra
farinar/vm Soolar vppruna. Og
þær sogdu sijn a mille. Huor mun ve
lta pyrer oss Steinenum ap Grapar
munnanum? Og sīn þær litu þangad
sau þær ad Steinneñ var apuelltur.
Eñ hann var ad soñu næsta mykell.
Og þær geingu jñ j Gröpena/og sau
eitt Vngmeñe sitia til hægri Hlidar/
skryddañ sijdu Klæde Huijtu/ z þær vr
du Otta slegnar. Eñ hñ sagde til þe
irra. Eige skulu þier hrædast. Þier
leitid ad hinu Krossfesta Jesu ap Na
zareth/ hañ er vpprisen/ z er ecke hi
er. Sioed þañ stad/huar þeir løgdu
hañ. Nelldur pare þier burt / z seiged
hans Lærisueinum/z Petre/þad hañ
muni ganga. pyrer ydur j. Galileam.
Þar munu þier sia hañ/ so sem þad
hann sagde ydur.

Fom[...] Ann

Annañ Dag Paſka

Piſtillīn j Giorninga Bok Poſt
ulaña 10. Capitula

A Þeim Dogū. Lauk Petur vpp ſiñ Muñ z ſagdi. Nu reyne eg j Sañleika / þad ecke er Mañ greinar munur hia Gude / Helldur a öllu Foolke / ſem hañ vottaſt / z giörer Riettuiſſe / þa er honum þocknan. Þi er vitid aþ þeirre Predikun / ſem Gud ſende til Jſraels Sona / bodande þeim Frid þyrer Jeſum Chriſtum (huor ad er DROTTIN allra) aþ huorre Predikan Rykted utbarſt vm allt Gydinga Land / ſu er vpphoopſt þyrſt j Galilea / epter þa Skirn ſem Johañes predikade / þad Gud hepde ſmurt Jeſum aþ Nazareth med Heilogum Anda z Krapte. Huor ed vm kring gieck og giörde gott / og grædde alla þa ſem aſ Dioflenum voru vnderþryckter / þuiad Gud var med honum. Og vier erum

Vott

Vottar alls þess sem hann giørde a Gydinga Lande/ og j Jerusalem/ huern þeir afliifudu og hengdu vppa Tried. Þann sama vpp vakte Gud a þridia Deige/ og liet hann opinberan verda/ eigi øllu Folki/ helldur oss sem ꝺdur vorum hans Vtualder Vottar af Gude/ vier sem ꝺtum og druckum med hønum epter þad hann var vpprisinn fra þeim Dauda. Og hann baud oss ad predika Folkenu/ og vitni vm bera/ þad hann være sa/ sem skickadur er af Gude/ Domare lifendra og Daudra/ Af þessum bera aller Spamenn vitne/ ad aller þeir sem a hann trua/ skulu fyrer hans Nafn medtaka Syndanna Fyrergiefning.

Gudspialled S. Luc. 24. C.

I Þann tijma. Og sia/ ad tueir af þeim geingu a þann sama Dag til nockurs Kauptuns/ þ ed var fra Jerusalem sextiju Skeida rwm/ ad Nafne Emaus. Og þeir voru ad

tala

tala um alla þa Hlute sijn a millū/ s
vid hoꝛdu boꝛed. Og þ skiede/ þa þr
rædduzt vid/ z spurduzt a sijn j millum/
ad sialfur Jesus nalægdest þa/ z gieck
samfram þeim. En þra Augu vo/
ru so hallden/ ad þeir þecktu hn̄ eige.
Og hn̄ sagde til þeirra. Huad er þad
fyrer Rædu sem þid høndled yckar a
mille reikander/ og erud hrygguer þar
af? Þa svarade einn er Cleophas var
ad nafne/ z sagde til hn̄s. Ertu allei
na so okiendur til Jerusalem/ ad þu ve
ist eige huad a þessu Dogū þar jnē gi

vit hepur? Enn hann sagde til þeirra. Nuad er þ? Þeir sǫgdu til hans/ þad/ aþ Jesu hinum Nadverska/ huor ed var Spaadoms Madur/ Mattugur j Ve rkum og Ordum/ fyrer Gude og ǫllu Fo lke. Og huernen ad voier Hǫfud Pr estar/ og Hǫfdingiar/ felldu hann j Fyrer dæming Daudans/ og Krossfestu hann. Enn vier vonudum ad hann munde endur leysa Jsrael. Og yper allt þetta/ er nu hinn þridie Dagur j Dag/ er þetta skiede. So og hafa skielft oss nockrar Kuinnur ap oss til/ þar ed fyrer Lys ingartíma hǫfdu hia Grǫpenne vered/ og funndu ecke hans Lijkama/ komu z sǫg du sig einnen hafa sied Eingla syo ner/ þr ed sǫgdu hann lifa. Og nockrer vier ap oss geingu til Grafarennar/ z pu ndu eins lijka sem Konurnar hǫfdu sa gt/ enn hann funndu þr ecke. Og hann sag de til þra. O þier heimsker z tregier j Hiarta/ ad trua pui ǫllu sem Spaame nnerner hafa talad. Maatt Christr ecke

 þetta

þetta ad lijda/ ꝛ inganga so i sijna Dyr
dar. Og hn̄ took til þra Moyse ꝛ ollū
Spamonnum/ ꝛ lagde vt þyrer þeim
allar Ritningar/ þær af honum voru.
Og þr tooku ad nalgast Kauptwned
þ þr geingu til/ Og hn̄ liet þa sem vi-
llde han̄ leingra ganga/ þr neyddu hn̄
og sogdu. Ver þu hia oss Herra/ þui
ad kuelllda tekur/ og a Dagen̄ lijdur.
Han̄ gieck jn̄ ꝛ varchia þm̄. Og þad
skiede/ þa hn̄ sat med þm̄ til Bordz/
Ad hn̄ took Braudid/ blessade þad ꝛ
braut/ og riette ad þeim/ þa opnudust
þra Augu/ suo ad þr þecktu han̄/ Og
hn̄ huarf þra þra Augum. Og þeir
sogdu sijn a mille. Bran̄ ecke ockar
Hiarta j ockur/ þa han̄ talade vid ock
ur a Veigenū/ og opnade þ ockur Rit-
ningarnar. Og þr stoodu vpp a somu
stundu/ og sneru aptur til Jerusalem/
og fundu þa ellefu samansafnada/ ꝛ
þa sem med þeim voru. Huorier ed so
gdu/ DROttin̄ er sannarlega vpprisen̄

og hepur hier ſ Simoni. Og þr ſøgdu huad giørſt hefdi a Veigenu/ z huor nen þeir hoꝑdu þeckt hann/ þui hann braut Braudeð.

Þridia Dag Pwſka.

Piſtillen j Gioringa Book Poſtulanna 13. Cap.

A Þeim Døgu. Stood vpp Paulus/ z ſagde til Gydingana. Þier Men gooder Brædur/ z þier Syner Abrahams Slecktis/ z þr ſm ydar a millum ottaſt Gud. Ydur er þetta Hialpꝛædis Ordſendt. Þuiad þeir ſem buggu j Jeruſalem/ z þra Hoꝼdingiar/ mz þui þr þecktu hn ecke/ me Spamanna rædurnar (huoriar leſnar verda huorn Þuottdag) hafa þeir mz ſijnu Doms atkuæde vppfyllt. Og þo þr ſynde ongua Daudaſøk mz hønū/ beiddu þeir aꝼ Pilato/ ad hann ſkete aꝼlijfa hann. Enn þa hann hafde

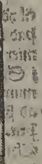
 full

fullkomnad allt huad af hönum var skrifad/ þa tooku þeir hañ ofann af Trienu/ z logdu hann ofan i Grøfena. Eñ Gud oppuakte hañ fra Daudum/ huor z siedz er vm marga Daga af þeim sem ny hönum foozu af Galilea til Jerusalem/ huozier ad eru hans Wottar hia Folkenu. Og vier bodum ydur þad Fyrerheit/ sem til Fedra vorra er skied/ ad þad sama hefr Gud vppfyllt a oss þeirra Sonum/ þa hann vppuakte Jesum.

Gudspalled S. Luc. 24. C.

Ðaa sama, þa Lærefueinarner voru nu eñ ad tala vm þetta/ stie Jesus mitt i milli þeirra/ z sagde til þeirra. Fridur sie med ydur. Eñ þr skielfdust z vrdu hrædder/ z meintu ad þeir sæe Anda nockurn. Og hañ sagde til þeirra. Huar fyrer skielfest þier/ Og þui koa slijker þankar i ydur Hiortu? Siaed mijnar hendr z mijnar

Fæturr

Fætur/ ad eg em þetta sialfur. Þreyf=
id a mier og skodid/ þuiad Ande hefur
ei Holld og Bein / so sem þier siaed
mig hafa. Og þa hañ sagde þetta/
synde hañ þeim Hendur z Fætur. Og
er þeir trwdu enn eigi fyrer Fagnad=
ar saker/ z vndrandi þad/ þa sagde hñ
til þeirra. Hafe þier nockud Matar
legt? Og þeir logdu fyrer hañ stycke
af steyktum Fiske/ z Hunangs Seim/
Og hañ tok þad og at fyrer þeirra
Augum. Og hann sagde til þeirra.
Þetta eru þau Ord/ huer eg talade

til

til ydar/þa eg var eñ nu hiạ ydur/þui
þad hlaut allt ad fullkomnast sem aꝼ
mier er skrifad j Moyses Logmaale/og
j Spaamannanna Bookum ꝛ Psal-
mum. Þa opnade hñ þra Hugskot/so
ad þr skilldu Ritningarnar/ꝛ sagde til
þra. So er þ skrifad / og so byriade
Christo ad lijda/og vpp ad rijsa a þr
idia Deige ꝼra Daudũ/ og prꝺikast
laata j sijnu naꝼne Jdran og Fyrergie
ning Syndanna a miзal allra Þiooda/
vpphefiande j Jerusalem/Og þier er
ud Wottar allra þessara Hluta.

I Sunudag epter Paaska

Pist. S. Johs j Pistle 5. C.

Kiærer Brædur. Allt huad aꝼ Gude er ꝼædt/þ yꝼervinnur Hei meñ. Og vor Trua er yꝼervin ingeñ/ huer Werolldena yꝼervinnur. Eñ huor er hañ sem Werolldena yꝼ-ervinñur/vtañ alleinasta sa er trner ad Jesus er Guds Sonur? Þesse er hñ/ sa s̃ kiem̃ m; Watne ꝛ Bloode Jesus

Christur. Eige mz Vatne alleinasta/ helldur med Vatne og Bloode. Og Andenn er sa sem Vitne ber ad Anden sie Sannleikur/ Þui þryr eru sm Vitn isburden giefa a himne/ Faderen/ Sonuren/ og Heilagur Ande. Og þesser þryr eru eitt. Og þryr eru sm Vitnisburdin giefa a Jordunne/ Anden/ Vatned/ og Blooded/ z þsser þryr eru eitt. Ef vier medtokum Manna Vitnisburd/ þa er þo Guds Vitnisburdur meire. Þuiad Guds Vitnisburdur er sa/ þ han hefur vitnad af sinu Syne. Hugr hn truer a Guds Son/ sa hefur þenan Vitnisburden j sier.

Gudspialled S. Joh. 20.

Og ad Kuollde þess sama Dags/ þa ed Lærefueinarner voru saman komner/ ad lucktu Dyrum/ fyrer Hrædslu saker vid Gydinga/ kom Jesus þar/ z stood j midid/ z sagde til þeirra/ Fridur sie med ydur.

Og þa hann ſagde þetta/ſynde hann þeim Hendurnar z ſijna Sijdu. Enn Lærerſueinarner glødduſt vid/ad þeir ſau Herrann. Jeſus ſagde þa enn aptr til þeirra/Fridur ſie med ydur. Lijka ſ Faderenn ſende mig ſo ſende eg ydur. Enn ſem hann ſagde þetta/blies hann a þa/og ſagdi til þeirra/Medtake þier Heilagann Anda/huorium helſt þier fyrergiefed Synndernar/þeim eru þær fyrergiefnar. Og huorium hellſt þier aptr hallded þær/þa eru þær þeim aptur halldnar. Enn Thomas eirn af þeim tolf/ſem kalladeſt Tuibure/var

eige

eige med þeim þa Jesus kom. Eñ hi-
nir adrer Lærisueinarner sǫgdu til ha-
ns/ Vier hǫfum sied Herrañ. Eñ hñ
sagde til þra. Nema ad eg sioe Nag-
lapøreñ j hans Hondum/ & ad eg læti
miñ Fingur j Naglaþørtu/ & eg leggi
mijna Hond j hans Sijdu/ þa true eg
ecke. Og epter atta Daga voru enn
aptur hũs Lærisueinar þar jñe/ & Th-
omas med þeim/ kom Jesus ad Luktu
Dyrum/ stood j midio & sagde. Fridur
sie med ydur. Sidañ sagde hann til
Thomam/ Riettu þiñ Fingur hingad
og skoda mijnar Hendur/ lypt vpp þin-
ne Hende/ & legg j mijna Sijdu/ & ve-
rt ecke vantruadur/ helldur truadur.
Thomas suarade og sagde til hans/
DROTTin miñ & Gud miñ. Jesus
sagde til hans. Aþ þvi þu sꜳst mig
Thoma/ truder þu. Sæler eru þeir s̃
ecke sia & trua þo. Morg onnur Teikn
giørde Jesus j Augsyn sinna Lærisuei-
na/ huør ad eige eru skrifud j þessare

Book. Eñ þetta er þui skrifad/ so ad þier trued/ þ Jesus sie Christus Sonur Guds/ ⁊ ad þier so truader/ hefdud Lijf i hans Nafne.

II Suñudag epter Paaska

Pist. S. Pet. 1 Pistl. 2. Cap.

Alskuleger Brædur. Þuiad þar til erud þier kallader/ med þui ad Christur hefur eitt sinn lided fyrer oss/ og oss til Epterdæmis lated/ ad þier skylldud so epterfylgia hans Fotsporum. Huør ed øngua Synd giørde/ ⁊ eige helldur er nein Flærd funden i hans Muñe/ huør ed ecke formællte i giegn/ þa hm̃ var formællt. Eige ognade þa hañ leid/ Eñ ofurgaf þ honum sem riett dæmer/ Sa er sialfur hefur vorar Synder bored a sijnum Lijkama vppa Trienu/ so ad vier fra syndum deydder/ lifdum Riettlætenu/ ⁊ huørs Beniar/ vier eru̅ heilbrigder vorder. Þuiad þier vorud so sem villu rafande Sauder

Sauder/ eff nu erud hier vmvender til Nirders z Byskups ydvara Stalyg.

Gudspialled S. Joh. 10 Cap.

Þaþi tijma. Jesus sagde til Gydinganna. Eg em goodur Nirder. Goodur Nirder giefur sitt Lijf vt fyrer sijna Saude/ En Leigu liden/ og hann sem ecke er Nirder/ huøs ad Sauderner eru ecke eigenleger/ nær hann sier Vlfen koma/ þa yfergiefur hann Saudena/ og flyr j burt. Og Vlfurenn grijpur Saudena/ sundur dreifer þeim. Enn Leigul

flyr/aþ þui hm er Leigulide/ z giæter ecki Saudana. Eg em goodur Hirder og eg þecke mijna Saude/ z eg þeckist aþ mijnum/ so sm ad Fadeꝛin þecker mig/ og eg þecke Fodurin/ og eg legg mitt Lijf wt fyrer mijna Saude. Eg heþe z adra Saude/ sem eige eru aþ þessu Saudahwse/ þa byriar mier z hi er til ad leida/ og þeir munu heyra mi nna Rodd. Og þar mun verda eitt Saudahws z eirn Hirder.

III Sunu-Dag epter Pa ska. Pistilin. skriþar S. Pet. 1. Pist. 2. Cap.

Elskr Kiærustu. Eg bid ydr sa sm framande z vegfarendur/ ad þier hallded ydur fra holldlegum Girnðum/ huoriar i gegn Sal unne strijda. Og hafed gooda vmgeing a medal Heidinna Pioda/ so ad þr ... hallmæla ydur/ so sem Illuirkium

siae

sinne ydar good Verk/og dyrke Gud a vitiunar Deige. Þar yfer vered vnd ergiefner allre mañlegre skickan/ yf er Herrans saker/sie þ Kongenū/so sem hinū Yppasta/eda Landstiornar ũũm/ so s aþ honum tilskickudum/ til hefndar yfer Illuirkiana/og goodum til Lofs. Þuiad þ er Vilie Guds/ad þier m; godum Verkum nidur þagged Ovitursleg heimskra Mañ. Suo sem Frelsingiar/ ⁊ ecke so sem hefdud þier Frelsed/Illskuñe til yferhylmingar/helldur so s Guds Þionustu meñ. Veited Virding huorū Mañe/Elsked broodurlegan Kiærleika/Ottest Gud heidred Kongeñ. Þier Þionustumeñ/ vered Herronū vndergiefner med allre Ottasemie/ eige alleinasta goodum og Spakferdugū/helldur eirnen hreckvijsum. Þui þ er Naad/ef nockur yfer Samvitskuñar saker til Guds/þoler hið illa/og vmlijdur þ oriettã. Þui huor hroosan er þad/ef ad þier yfer

 misgiörd

Misgiordaña saker Slog lydeð? Eñ
nær þier vmlideð z poleð Rangindi/
fyrer Velgiorda saker/ þ er Naað hiá
Gude.

Gudspialleð Joh. 15. Cap.

Aþeim tijma. Sagde Jesus til
sinna Læresueina. Litan Lijtels
Tijma muuð þier ecke sia mig/
og þa eñ jnnañ Lijtels Tijma munuð
þier eñ sia mig apt/ þui eg þer til Fo
durfins. Þa sögðu sumer af hñs Læ
resueinum sijn á mille. Huað er það/
að hñ seiger til vor/ litan lijtels tijma
þa

þa munud þier ecke sia mig/og þa enn
jſñan lijtils tijma mũud þier. eñ sia mig
aptur/ þui eg ꝼer til Fødurſins. Þa
ſøgdu ſumer af hanns Lærſueinum
ſijn a mille. Quad er þad ad hñ ſeiger
til vor/ jſñan lijtils tijma þa mũud þier
ecke ſia mig/ og þa enn jnnann Lijt-
els Tijma munud þier ſia mig apt-
ur/ þuiad eg ꝼer til Faudurſins? Þa
ſøgdu þr/ Quad er þ hñ ſeiger oſſ/ jnn-
an lijtels tijma? Vier vitum eige hu-
ad hañ ſeiger. Eñ Jeſus ꝼormerkte
ad þeir villdu ſpyria hañ ad/ og ſagde
til þra. Þier ſpyried ad þeſſu ydar a
mille/ þ eg ſagda ydur/ jſñan lijtels Tij
ma munud þier ecke ſia mig/ ⁊ þa apt
ur jſñan lijtels Tijma munud þier ſia
mig. Sañlega ſañlega ſeige eg ydur/
Þier munud ſyta ⁊ grata/ eñ Heimur-
eñ mun ꝼagna/ og þier mũud hrygg-
uer verda/ enn ydar Hrygd ſkal ſnuaſt
j Fognud. Ein Kona nær Hun ſkal
ꝼæda/ þa hefur Hun Hrygd/ þuiad hé
N
ñar

ſtar Stund er komen. Eñ þa hun hz
þur Barned fœdt/ minneſt hun ecke þſſ
Naudſynialis ꝥ Fagnadar Saker/ þui
ad Madur er j Heimen boreñ. Og
þier hafed nu ad ſønu Hrygd/ Eñ eg
ſkal ſia ydur aptr/ z ydart Hiarta ſkal
fagna/ og ydarn Fognud ſkal eingeñ
af ydur taka. A þm̃ Deige munu þi-
er mig og einſkis ſpyria.

IV Suñu Dag epter
Paſka. Piſtileñ ſkrifar
S. Jacob 1. Cap.

Elſkulleger Brœdr. Oll god giøf
og øll fullkomleg giøf kiemur ad
ofan fra Fødurnum Lioſins/ hia
huoriū er eingeñ Umſkipting/ nie byt
ing Lioſſens z Myrkurſens/ Huiad hm̃
hefur gieted oſſ ſialfkrafa fyrer Sañ
leikſins Ord/ ad vier ſieum Frumburdr
hans Skiepnu. Fyrer þut Brœdr mi
ner elſkulegir/ Sie huør Madur ſkiot
ur til

ur til ad heyra/eñ tregur til ad tala/z til Reide tregur/ Þuiad Mañsins Reide verkar ecke Guds Riettlæte. ¡ Þar fyrer aflegged allañ Ohreinleik z gnægd Illskuñar/ z medtaked Orded mz Hoogvære/ þ j ydr er rootsett/huad ydar Sæler kann hialplegar ad giora.

Gudspialled S. Joh. 16 Cap

A Þañ tijma. Jesus sagde til sinna Lærefueina. Nu fer eg til hañs sem mig sende/og eingeñ af ydur spyr mig ad/ Huort fer þu z Helldur af þui ad eg talade þtta til ydar/þa vppfylldest ydar Harta af hrygd. Eñ eg seige ydur þo Sañleikeñ ad þ batar ydr ad eg fare hiedan. Þui ef ad eg fer ei j burt hiedan/þa kiemur eige Huggareñ til ydar. Eñ ef eg fer j burt hiedañ/mun eg senda hñ til ydar. Og þa ed hañ kiemur/straffar

Nij hanṅ

hañ Neimiñ vm Syndena/ z vm Ri
eitlæted/z vm Domeñ. Vm Syndena
aþ þui þeir trwdu ecke a mig. Enn
vm Riettlæted/ þuiad eg þer til Fodur
sins/og epter þad sioe þier mig ecke.
Eñ vm Domiñ/þuiad Noþdinge þeß
sa Neims er dæmdur. Eg heþe enn
nu margt ad seigia ydur/eñ þier kunn
ed ecke ad siñe ad bera þad. Eñ nær
ed sa Sañleiksins Andeñ kiemur / þa
mun hann kieña ydur allañ Sañleik/
þuiad hañ talar ecke aþ sialþum sier
helldur huad hñ heyrde/þad talar hñ
z huad epterkomande er/þad kuñgior
er hañ ydur/hañ same mun z auglysa
mig/ þuiad aþ mijnu mun hañ þad
taka z kuñgiora ydur. Allt huad he
ller Faderiñ heþur þad er mitt. Þar
þyrer sagda eg ydur/ad aþ mijnu mun
hñ þad taka/z kuñgiora ydur.

V. Suñu Dag epter

Paska Pistiliñ skriþar

S. Jacob 1. C. Kiær

Kiærer Brædur. Vered giør Tendur Ordsins/ enn ecke allein asta Tilheyrendur/ huar med þier sialþa ydur a tala draged/ Þuiad eþ nockur er Ordsins Tilhe yrare/ eñ ecke giørare/ sa er lijkur þm̄ Mañe / sem sijna lijkamlega Asionu skodade j Speigle. Þui epter þad hañ haþde skodad sig/ gieck hañ burt/ og ja snart gleymde hañ huorniñ hñs yþ erlitur var. Eñ huør j giegnum skod ar hid algiørda Logmaal Frelsisins z stadnæmest þar jñe/ z er ecke forgley manlegur Heyrare / Helldur gørning sins giørare/ sa same mun hialplig ur j sijnu Verke. Eñ eþ nockur a m3 al ydur lætur sier þikia/ ad hñ sie gud ræken/ z temur ecke sijna Tungu helld ur þortiller sitt Hiarta/ þss Gudrækne er Hiegome. Eñ skiær z ofleckud Gud rækne þyrer Gudi Fodur / er þesse/ ad vitia Eckña z Fodurlausra j þeirra Hormungum/ z sig sialþañ ad geyma

 fleck

flecklausan fra Neinie þessum.

Gudspialled S. Joh. 16 Cap.

DOg Jesus sagde til sinna Lærisueina. Sannlega sannlega seige eg ydur/ Huors þier bidied Fodurenn j mijnu Nafne/ þ mun hann giefa ydur. Hingad til hafe þier einskis bedid j mijnu Nafne. Bidied/ þa munud þier medtaka/ suo ad ydar Fognudur sie fullkomlegur. Þetta hefe eg talad j Ordskuidum til ydar. Sa tijme kiemur ad eg tala eige lengur j Ordskuidum til ydar/ helldur mun eg kunngiora ydr

opent

opinberlega aþ mijnu Fodur. A þeim Deige munud þier z bidia j mijnu Nafne. Og eige seige eg ydur ad eg mune bidia Fodurenn fyrer ydur/þuiad sialfur Faderenn elskar ydur/ aþ þui þier elsked mig/ z trued þ ad eg sie aþ Gude wtgeingenn. Eg em aþ Fodurnum wt geingenn/og komen j þennan Heim. Eg fyrerlæt z aptur þennan Heim og fer til Fodursins. Og hans Lærisueinar seigia þa til hans. Sie/nu talar þu berlega/og mæler ongua Ordskuidu. Nu vitum vier ad þu veist alla hlute/og þu þarfft eige ad nockur spyrie þig. Fyrer þad truum vier/ad þu sieert aþ Gude wtgeingenn.

A Vppstigningar Dag

Pistillenn j Giorninga Bok Postul. 1. Cap.

HJt fyrra Bookmala giorda eg ad sonnu/vm allt þad/þu Theophile/sem Jesus hoof vpp ad gi

gora z kienna/allt til þess Dags er hn̄ vard vppnumenn/epter þ hann hafde þ̄ heilagan Anda kunngiort Postulunū/ huoria hann hafde og wtvaled/ huorium hann tiade sialfan sig lifande epter Pijsl sijna/ mz marghattudum Beuijsingum/z liet þa sia sig vm fioruttijge daga/talande vid þa vm Guds Rijke. Og sem hann hafde samansafnad þeim/baud hann þeim/ad þeir fære eige wt af Jerusalem/helldur ad þeir skylldu bijda epter Fyrerheyte Fodursins huort þier(sagde hn̄)hafed af mier heyrt. Þuiad sannlega skijrde Johannes med Vatne/enn þier skulud mz heilogum Anda skijrder verda/eige langt epter þessa Daga. Enn þeir sem þar til samans voru/spurdu hann ad/ seigiande. Herra/Villtu nu a þessum tijma vppriettta Jsraels Rijke? Enn hann sagde til þeirra. Þad er eige ydart/ad vita stund eda Punct tijmanna/huoria Faderenn sette ĩ sialfs sijns Vallde/helldur

lldur munud þier ødlast Krapt Heilags
Anda/ þess er yfer ydur mun koma/ ꝛ
þier skulud mijner Vottar vera til Jer=
usalem/ og j øllu Gydinga Lande/ og
Samaria/ ꝛ allt til hins ysta Jardar
Enda. Og er hann hafde þetta sagt/
vard hann þeim asiaøndum vppnumenn
ꝛ Skyed took hn̄ j burt fra þra Aug
um. Og þa þr horfdu epter honum
vppstijgande til Himens/ Sia/ ad tue/
ir Menn stoodu hia þeim j huijtū Kl/
ædum/ huørier ed søgdu: Þier Menn
af Galilea/ Til huørs stande þier/ ꝛ
horfed vpp j Himinenn? Þesse Jesus/
sem vppnumen er fra ydur til Himens
hann mun so koma / lijka sem nu saaud
þier hann til Himens faranda.

Gudspialled Marci 16. Cap.

J Þann tijma. Enn seinast er þeir
Ellefu saatu til Bords/ opinber
ade hn̄ sig/ ꝛ avijtade þeirra Van
tru og Hiartans hardwd/ þad þr høf

 du

du eige truad þeim ſ hañ hoꝼdu ſied
vppriſeñ. Og hñ ſagdi til þeirra/ Fa
red vt vm allan Heimeñ/ ꝛ prediked E
vangelium allre Skiepnu. Huor hañ
trwer og verdur ſkijrdur/ ſkal hoolpeñ
vera. Enn huor eige trwer/ ſa ſkal
ꝼordæmdr verda. Eñ Teiknen er þm̃
munu ꝼylgia ſem trwa/ eru þeſſe. J
mÿnu Nafne ſkulu þeir Dioꝼla wtre
ka/ nyar Tungr tala/ Hoggorma vpp
taka. Og ef þr drecka nockud bañvæn
legt/ þa ſkal þad þm̃ ecke granda/ Vp
a Siuka munu þr Hendur leggia/ og
þa

þa mun þm̄ batna. Og epter þad ed
DROttin̄ Jesus hafde talad vid þa
vard han̄ vppnumen til Himens/ z sit
ur til Guds hægre Handar. En̄ þeir
geingu wt/ z predikudu allstadar/ DR
OTtne samverkanda/ og Orded styrk
ianda/ mz epterfylgiande Teiknum.

VI Sun̄udag epter Pm ska/ Pistilen̄ S. Pet. 1 Pistl. 4. Cap.

KJærer Brædur. Fyrer þui ver/
ed Sparneytner/ og arvakrer j
Bæna akallenu/ En̄ vmfram
alla Hlute pa hafed gnoglegan Kiær
leika jn̄byrdis. Þuiad Kiærleikurin̄ hy
lur fiølda Syndanna. Vered Giestris/
ner jn̄byrdis an moglunar. Huor ep
ter þa Næd s hn̄ hefur ødlast/ þa sie
ødrum þionande/ so sem goder Vmbo
dsmen̄ margfalldrar Guds Nædar.
Ef nockur talar/ hn̄ tale þ so sin̄ Gu
ds Ord. Og ef nockur þionar/ hn̄ þio

one epter þeim Krapte sem Gud giep-
ur. Suo ad j ollum Hlutū verde Gud
dyrkadur/ pyrer Jesum Christum/ hu
orium sie Dyrd z Walld/ vm Allder z
ad Eilijpu/ Amen.

Gudspialled S. Joh. 15 og 16.

A þeim Tijma. Jesus sagde til
sijna Lærisueina. Eñ þa ed sa
Huggareñ kiemur/ huorn ad eg
mun senda ydur ap mijnum Fodur/ sm
ad er Sañleikssins Ande/ huor af Fo
durnum þramgeingur/ hañ mun bera
Vitne af mier/ Og þier munud mier

Vitne bera/ þuiad þier haped j fra
Upphafe hia mier vered. En þetta
tala eg þui til ydar/ so ad þier hneyxl
est ecke. Þuiad þer munu forboda ydr
Og sa Tijme kiemur/ ad huør hñ lijf
lætur ydur/ sa meinar sig ad giøra Gu
de þægt Verk. Og þetta giøra þr yd
ur/ ap þui þr þeckia huørke Fodureñ
nie mig. En þetta tala eg þui til yd
ar/ ad nær ed su Stund kiemr/ ad þier
miñest þess/ ad eg sagda ydur þ. En
þetta sagda eg ydur eige j Upphafe/
þui eg var hia ydur.

A Huijta Suñu Dag
Pistillen j Giørninga Bok Postulana 2. Cap.

Þeim Døgum. Og þa er Huijtasuñu Dagar fullkomnudust/ voru þr aller med Eeinum Huga j Þeim sama Stad. Og þar vard skyndelga Þyt

ur af Himne/lÿka sem mikels tilkom
ande Vindar/ z vppfyllte allt Hwsid
þar þr satu ĩñe. Og a þeim saust su
ndur greinanlegar Tungur/ alÿka sm̃
Ells Loge/ og sette sig yfer sierhuorn
þra. Og þeir vrdu aller fuller af hei
logum Anda/ z tooku til ad tala ymis
legum Tungum/ Epter þui sem Hei
lagur Ande gaf þm̃ wt ad tala. Eñ
þar voru Gydingar byggiande til Je
rusalem/ Gudhrædder Meñ/ af allra
handa Folke/ sem er vnder Himnenũ.
Og er þesse Rödd skiede/ kom Mañfi
olden til samans/ z vard ottasleigeñ/
þuiad huor z eirn heyrde þa tala sitt
Tungumaal. Eñ þr aller tooku ad ski
elfast z vndrast/ seigiande. Sia/ eru
þsser eige aller sem þar tala af Gali
lea? Og huorneñ heyrum vier þa nu
talande vort Tungumaal/ þar vier er
um ĩñe fædder. Parthi/ Medi/ z Ela
mitæ/ z þr s byggia j Mesopotamia/
Judea/ Cappadocia/ Ponto/ og Asia/
Phrygia

Phrygia/z Pamphilia/a Egyptala nde/ og j Landsælþum Libiæ/Huor ad er nærre Cyrenia/z vtlender af Rom Gydingar/ og þr sem Gydingar hafa mygiorst/Cretar og af Arabia/z vier heyrum þa talande vorum Tungum/ Guds Stoormerke.

Gudspialled S. Joh. 14 C.

IEsus sagde til sina Lærisueina. Huor hañ elskar mig/ sa mū varduelta miñ Ord/z Fader miñ mun elska hañ/og til hñs munum vid koma

og hia honū Vistarveru giora. Eñ huør hañ elskar mig eige/ sa varduei-ter ecke mijn Ord. Og þ Orded s͂ þi-er heyrdud/er ecke mitt/helldur Fodur sins þess sem mig sende. Þetta talade eg fyrer ydur/a mzan eg var hia ydr. Eñ Huggareñ s͂ er hiñ Heilage An-de/þañ er miñ Fader mun senda ydur j mijnu Nafne/hañ skal fur mun kien na ydur alla Hlute/og aminña ydur a allt þ/ sem eg sagda ydur. Miñ Frid læt eg hia ydur/miñ Frid gieþ eg yd-ur/eige so s͂ Heimureñ giefur/þa gief eg ydur. Ydart Hiarta hryggest ecke ne skielþest. Þier heyrdud þad eg sa-gda ydur/eg þer burt og kiem aptur til ydar Eþ ad þier elskudud mig/þa gl edduzt þier vid þ ad eg sagda ydur/ad eg þer til Fodursins/ Þuiad Fadereñ er mier meire. Og nu sagda eg ydur þ adr þyrre eñ þ skier/so ad þier trydud þui/þa er þ være skied. Hiedan j fra mun eg ecke tala margt vid ydur. Þui ad

ad þessa Heims Høfdinge kiemur/og med mig hefur hn̄ eckert. Helldur so ad Heimureñ þecke þ eg elska Fodureñ/z þ eg giore so sem Fadereñ hefur mier boded.

II Dag Huitasuñu.

Pist. Act. 10 Cap.

A Þeim Døgum/vpplauk Petur Muñe sijnum og sagde til Cornelium/og til þra sem voru hia honum. DROTTiñ baud oss ad predika fyrer Folkenu/og Vitne vmbera þ hn̄ være sa sin̄ skyckadur er af Gude/Domare Lifendra z Daudra. Af þssum bera aller Spaameñ Vitne/ad fyrer hn̄s Nafn/skulu aller þeir sem ꝗ hañ trwa/mꝫtaka Syndaña Fyrergiefning. Þa ed Petrus talade þssū Ordum/fiell Heilagur Ande yfer þa alla sem Orded heyrdu/og þr Trwad er sem af Vmskurninguñe voru/z mꝫ Petre høfdu komed/ vndrudust þ/ ad

Heilagr Anda Giofz være wthellt yfer Heidna men. Þui þr heyrdu þa Tungu tala/og vegsama Gud. Þa sua rade Petur. Huor ma þyrerbioda þm Vatned/ad þr skijrest ecke sem medtekid hafa heilagan Anda/lijka o vier? Og hann baud ad skijra þa j Nafne DROTTins.

Gudspialled S. Joh. 3. Cap.

A Þan tijma. Jesus sagde til Nicodemum. So elskade Gud Heimen/ad han gaf wt sin Eingieten Son/til þess/ad aller þeir sem a hann

han̄ trwa/ pyrerparest ecke/ helldur ad peir hape eilijpt Lijp. Þui eige sende Gud Son sin̄ j Heimen̄/ ad hn̄ pyrer dæmde Heimen̄/ helldur ad Heimurenn frelsest pyrer han̄. Huor á han̄ truer fyrerdæmest ei. Eñ huor hn̄ truer ei ge/ han̄ er nu þegar pyrerdæmdur/ þui han̄ truer ei a Napn eingietins Guds Sonar. En̄ þsse er Domuren̄/ ad Lios sid kom j Heimen̄/ z Men̄erner elskudu meir Myrkred en̄ Liosed/ þuiad þeirra Verk voru Vond. Huor sem jlla gis rer/ han̄ hatar Liosid/ han̄ kiemur og eige til Liossens/ ad eige straffest hans Verk. En̄ huor sem San̄leiken̄ gior er/ han̄ kiemur til Liossens/ suo hanns giorder verde kun̄ar / þt þær eru j Gu de giordar.

III Dag Huitasun̄u

Pistillen̄ j Giorninga bok Postulan̄a 8. Cap.

J iij Enn

EN a þm̃ Døgum. Þa ed Po-
stulaꝛner heyrdu/ þr ſem j Jeru-
ſalem voru/ ad Samaria hefde
medteked Guds Ord/ ſendu þr til þra
Petrum og Johañem/ og þa þr ofañ
komu/ bǽdu þeir fyrer þeim/ ſuo ad þr
mǽtte medtaka Heilagañ Anda/ Þui
hañ var ei eñ komeñ yfer nockurn þei
rra/ nema þ/ ad þeir voru ad eins ſkijr
der j Nafne Drottins Jeſu Chriſti.
Þa logdu þeir Hendur yfer þa/ ⁊ þr
medtoku Heilagañ Anda.

Gudſpialled S. Joh. 10. C.

Þañ tijma. Jeſus ſagde til Ph
ariſeaña/ Sañlega/ ſañlega ſet
ge eg ydur. Huor hañ geingur
ei jñ vm Dyrnar j Saudahwſid/ hell
dur ſtijgur hañ jñ med ødrum̃ hǽtte/
ſa er Þioofur ⁊ Spillvirke. Eñ ſa ẽ
geingur jnn vm Dyrnar/ hañ er Hird
er Saudaña/ fyrer hm̃ lykur Dyravo
rdureñ vpp/ ⁊ Sauderner heyra hans
Rødd.

Rødd. Og hn̄ kallar sijna Saude m̄ Nafne/og leider þa wt/Og þa han̄ hefur sijna Saude wtlꝺted/ geingur han̄ fraḿe fyrer þeim/ ⁊ Sauðern ⁊ fylgia hønū epter/þuiad þr̄ heyra hans Rødd. Ein̄ ødrum an̄arlegū fylgia þeir ecke epter/helldur flyia þr̄ fra hønum/ þuiad þeir ki-ña eige an̄arlega Rødd. Þessa Mꝺlsgrein talade Jesus til þra/enn þeir vissu eige huad han̄ sagde þeim. Þa sagde Jesus en̄ aptur til þra. San̄lega/ san̄lega seige eg ydur/ad eg em Dyr Saudan̄a.

 Og

Og aller huorier hellst sin̄ þyter mier komu/ þr voru Þiofar z Spilluirkiar z Sauderner hlyddu þin̄ eige. Eg em Dyrriar/ Ef nockr geingr jn̄ vm mig sa mun̄ frelsast/ hann mun og ganga wt og jnn/ hann skal og finna sitt Foodur. Ein̄ Þiofuren̄ kiemur eige til an̄ars en̄ han̄ stele/ drepe og fordiarfe. Enn eg em komen̄ til þess/ ad þr hafe Lijf z fulla Gnægd.

A Heilagrar Þren̄ingar Dag. Pistilen̄ skri. S. Paall Rom 11 Cap.

Ødet Brædur. O huilikt dypt Audæfan̄a/ Spekenn ar z Guds vitsku/ Nuorsu Oransakanleger eru hanz Doomar/ z huorsu Orin̄ande eru hans Veiger. Þui huor hefr þeckt Sinne DRottins? Eda huor hefur hans Radgiafe vered? Eda huor hefr

ur

ur honū nockud fyrre giefid/so ad hō
num mætte þ verda endurgolldēd? Þui
ad af hønum/z fyrer hañ/z j hønum
eru aller Hluter/ Honum sie Heidur z
Dyrd/vm Allder Allda/ Amen.

Gudspialled S. Joh. 3 Cap.

A Þañ tijma. Var þar eirn
Madur af Phariseonum/
Nicodemus ad Nafne/ ei-
eñ Hofdinge Gydinga/ hñ
kom til Jesu a Nætt ar þele/ z sagde
til hans. Rabbi/vier vitum ad þu ert
eirn Lærefader komen af Gude/ þui

Jiij eingiñ

eingeñ gietur giort þau Teikn sem þu giører/vtan Gud sie med hm̃. Jesus suarade/ z sagde til hans/ Sannlegã sañlega seige eg þier/ þ eingeñ nema hañ/ sa ad nyu verdur endurbæddur/ fær ad sia Guds Rijke. Nicodemus sa gde til hans. Huørneñ ma Madureñ endurbædast þa hañ er gamall? Hu-ørt gietur hann hørbed aptur j sinnar Modur Kuid og bædst so ad nyu? Je sus suarade. Sannlega sañlega seige eg þier/ nema þ ad einhuør verde end urbæddur wt af Vatne og Anda/ þa kañ hañ ecke jñ ad ganga j Guds Rij ke. Huad af Hollde er bædt/ þ er Hol-lld. Eñ huad af Andanum er bædt/ þad er Ande. Undrast þu ecke/ þo ad eg segda þier/ ad ydur byriade ad nyu ad endurbædast/ Vindureñ blæs huar er hañ vill/ og þu heyrer hans Þyt/ eñ eige veist þu huadan hann kiemur eda huort hann ber. So og eru alles þr z vt af Andanũ eru endurbædder.

Nicode

Nicodemus suarade/ z sagde til hũs. Huørneñ ma þetta ſkie? Jesus suarade honum/ z sagde. Ertu eirn Meist are j Jsrael/ z veist ecke þetta? Sañlega sañlega seige eg þier/ ad vier seigium þad vier vitum/ z vitnum huad vier sied hoꝼum/og vorn Vitnisburd medtake þier ecke. Fyrst þier trued ecke/ þa eg seige ydur aꝼ jardlegum hlutū/ huørneñ munud þier þa meiga trua ef ad eg segda ydur aꝼ himneskum Hlutum? Og eingeñ mun vppstijga til Hi mens/ vtan sa sm̃ oꝼan stie aꝼ Himni/ Mañsins Sonur sa sem er a Himnie. Og so sem Moyses vpphooꝼ Hoggormeñ a Eydemorkenne/ lijka suo byriar Mañsins Syne vpp ad hefiast/ so ad aller þr sem a hañ trua/ ꝼortapest eige/ helldur ad þeir haꝼe eilijꝼt Lijꝼ.

Suñudag epter Trinitatis/ Pistileñ skriꝼar S. Joh: j Pistle 4. Cap.

J v. Elsk

Elſkuleger Brædur. Elſkum hu-
or annan jnbyrdis/ þuiad Kiær-
leikuren er aꝼ Gude / Og huør
ſa ſē elſkar/ ſa er aꝼ Gude borēn/ og ſa
þecker Gud/ Eñ ſa ſem ecke elſkar/ ſa
þecker eñ nu ecke Gud/ þuiad Gud hn̄
er Kiærleikuren. J þui auglyſteſt Ki-
ærleike Guds vid oſſ/ ad Gud hn̄ ſende
ſiñ Eingieten Son j Heimen/ ad vier
ſkylldum ꝼyrer hn̄ liꝼa. Þar jnne er
Kiærleikuren/ eñ eige ꝥ vier elſkudum
Gud/ helldur aꝼ þui hann elſkade oſſ
ꝼyrre/ ꝛ ſende ſinn Son til Forlijkunar
ꝼyrer vorar Synder. Þier elſkuleger/
ꝼyrſt ꝥ ad Gud hefur oſſ ſo elſkad/ þa
ſkulum vier eirnen elſka oſſ jnbyrdis.
Eingeñ heꝼur Gud nockru ſinne ſied.
Eñ eꝼ vier elſkum oſſ jnbyrdis/ þa er
Gud j oſſ/ ꝛ hn̄s Kiærleike er ꝼullkom̄
legur j oſſ. Aꝼ þui vitū vier ꝥ/ ad vier
munum blijꝼa j honum/ ꝛ hn̄ j oſſ/ þui
ad hañ heꝼur gieſid oſſ aꝼ ſijnū An-
da. Og vier ſiaum ꝛ Vitne umberū/
ad

ad Faderen̄ hefur sendt Sonen̄/ Heil/ menum til Endurlausnar. Huor sem nu vidurkiener þ Jesus sie Guds son̄ / þeim blijfur Gud/ z hn̄ j Gude. Og vier hofum þeckt z truad þm̄ Kiærlei ka/ sem Gud hefur til vor. Gud er Ki ærleikuren̄/ z huor hn̄ blijfur j Kiær leikanum/ sa blijfur j Gude/ og Gud j honum. J þui er Kiærleikuren̄ Gudz fullkomlegur hiaa oss/ ad vier hofum þad Traust/ a Deige Domsins. Ad lijka so sm̄ hn̄ er/ so erum vier z j þssū Heime. Otte er ecke j Kiærleikanum/ helldur burt drijfr fullkomlegur Kiær leike Ottan/ þuiad Otten̄ hefr Kuol. En̄ huor han̄ hefur Otta/ sa er ecke algiordur j Kiærleikanum. Latum oss han̄ elska/ þuiad han̄ hefur elskad oss fyrre. Ef nockur seigest elska Gud/ z hatar sin̄ brodr/ sa er Lÿgare. Þui huor han̄ elskar ecke sin̄ Brodur huo/ rn han̄ sier/ Huornen̄ gietur hn̄ Gud elskad/ þan̄ er han̄ sier ecke? Og þetta

G iij J vi Bodord

Bodord hofum vier af Gude/ Ad hu
or hañ elskar Gud/ sa skal og elska siñ
Brodur

Gudspialled S. Luc. 16 C.

Þañ tijma. Jesus sagde til Ph
ariseaña. Þar vár eirn Rijkur
Mañ/ sm̃ kladdest Pelle z Pur
pura/ z at daglega skijnande Kræser.
Og þar var eirn þurfa Madr/ Lazar
us ad Nafne/ huor ed vte lą fyr* ha
ns Dyrum/ fullur Kauna/ hañ gyrnt
est ad sedia sig af þeim Molum/ s̃ fie
llu af Borde hiñs Rijka. Þo komu
hund

Mundar z fleikku hans Sart. En so skiede/ad hin Volade andadist/ z vard borenn af Einglunu j Fadm Abraha mz/ En hin Rijke andadist lijka/ z var greptradur/ Enn sem han var j Helui te z Kuolunu/ hoof han vpp sijn Au gu/ leit Abraham alleingdar/ z Laza rum j Fadme hns. Þui kalláde hn z sagde. O Fader Abraham/ myskuna þu mi. Og send Lazarum hingad/ ad hn drepe hinu fremsta sijns Fingurs j Vatn/ z kiæle Tungu mijna/ þui eg kuelst j þssum Loga. Og Abraham sagde til hns. Sonur/ hugleid þu/ ad þu mzttokst hid gooda j Lijfe þijnu z Lazarus lijka hid Vonda/ þui hlytur hn nu ad huggast/ en þu ad kueliast. Og fram yfer allt þetta/ er a millum vor z ydar/ mikid Diup stadfest/ so ad þr sm hiedan vilia fara til ydar/ gie ta þad ei/ z eige þr helldur þadan fra ydur/ vpp til vor komest. Og han sag de þa. Eg bid þig Fader/ ad þu send

er hañ j hꝛms Fodurs Hws/ þuiad eg hefe fim̃ Brædur/ þ hañ ſkyre þm̃ fra ſo ad eige kome þr j þeñan Kualaſtad. Og Abraham ſagde til hñs/ Þeir ha fa Moyſen z Spamenena/ heyre þr þm̃. Eñ hñ ſagde. Nei Fader Abraham/ helldꝛ ef nockꝛ Framlideña fære til þeirra/ þa mundu þr Jdran giora. Eñ hñ ſuarade hønum / Ef ad þeir heyra ecke Moyſe z Spamøñunum/ þa munu þr ecke helldur trwa/ þo ad nockur Framlideñ vpprijſe.

II Suñudag epter Tri.

Piſtilleñ S. Joh. 3. C

Eꝛ Elſkuleger Bærdur. Vndreſt eige þo ad Heimureñ hate ydur. Vier vitum þ/ ad vier erum wr Daudanum komner til Lijfſins/ þuiad vier elſkum Brædurnar. Huør hañ elſkar ecke ſiñ Brodur/ ſa blijfur j Daudanum. Huør ſiñ Brodur hatar/ ſa er Mañdrapare. Og þier vited þ/ ad

Mann

Mañdrapare hefr ei eilijft Lijf j ſier blijfanda. Af þui þeckium vier hans Kiærleika/ ad hañ ſette ſitt Lijf wt fyrer oſſ/ z vier ſkulum eirneñ ſetia Lijfed wt fyrer Brædurnar. Eñ nær ad ein huor hñ hefr þeſſarar veralldar Aud æfe/ z ſier ſiñ Brodur Naud lijda/ og lykur aptur ſitt Hiarta fyrer honum/ huorneñ ma Guds Kiærleike vera mz honū? Mijn Sonakorn/ elſkum eige med Orde og Tungu/ helldur med verke og Sannleika.

Gudſpialled S. Luc. 14.

Þañ tijma. Jeſus ſagde til ſiña Læreſueina/ þſſa Epterlijking. Nockur Madur var ſa/ ſem giørde mikla Kuølld maaltijd/ z kallade marga til ſijn/ Og ſende wt ſinn Þioon vm Kuølldmaals tijmañ/ ad hañ ſegde þeim ſem bodner voru/ komed/ þuiad nu eru aller Hluter til Reidu. Og þeir tooku aller til j

J viij ſenn

j. ſeñ ad afſaka ſig. Hiñ fyrſte ſagde
til hãs. Bwgard keypta eg /og hlyt
eg ad fara wt ad ſkoda hañ / Eg bid
þig/afſaka mig. Og hiñ añr ſagde/
Fim̃ Akneyte keypta eg/og fer eg nu
wt ad renna þau/Eg bid þig/afſaka
mig. Og hiñ þridie ſagde/ Konu hef
eg mier feſta/og ꝥ þui ma eg ecke ko/
ma. Og Þionuſtumadureñ kom aptr
z kuñgiorde þta ſijnũ Herra. Þa va
rd Hwsbondeñ reidur/z ſagde til ſijns
Þionuſtumañs. Far þu ſnarlega wt
a Stræte/z Gotur Borgareñar/z leid
Volada/Vanada/Blinda/z Nakta
hier

hier jñ. Og Pioneñ sagde/ Herra/ þ er giort huad þu skipader/ z þo er enn meira rwm. Og Herrañ sagde til Þi onsins. Far þu wt a Þiodbrauter og Twngarda/ z naudga þm hier jñ ad ganga/ suo ad mitt Hws verde fullt. Eñ eg seige ydur/ ad eingeñ fra Mañ a sem kallader voru / minu smacka mijna Kuelldmaltijd.

III Suñudag epter Tr.

Pist: S. Pet. 1 Pistl. 5

KJærer Brædur. Fyrer þui lyte læcked ydur vnder volldnga Guds Hond/ suo ad hañ vpphefie ydur æ Vitiunar Tijma. Allre ydar Ahyggiu varpe þier vppa hañ/ þui ad hañ ber Ahyggiu fyrer ydur. Vered Sparneytner og vaked/ þuiad ydar Mootstandare Diofulleñ geingr vm kring sem grenianda Leon/ epterleitan de þeim sem hañ ma vppsuelgia/ hu orium þier stugglega mootstanded j

Trwne/ z vited þ/ ad ydar Brædur þe it sem j Heimenum eru/ lijda slijkt hid sama. En sa Gud allrar Nädar/ s ad oss hefur kallad til sinnar eilijfrar Dyrdar/ j Christo Jesu/ hn same mun ydur (þier ẽ vm litla stund lijded) full komna/ tilreida/ styrkia/ og stadfesta. Þeim hinum sama/ sie Dyrd z Vallð vm Allder og ad Eilijfu/ Amen.

J Gudspialled Luc. 15. Cap.

A Þeim tijma. Enn aller Tollhet mtu Menn og Bersynduger næa lægdu sig til hans/ so ad þr hey rdu

edu honum/Og hiner Skriptlærdu z Phariseí mogludu vm þ/z sögdu/Þe sse medtekur Bersyndugа Men z etur med þeim. En hañ sagde til þeirra þssa Epterlijking/so seigiande. Huor sa Madur ap ydur sem hañ heþur hu ndrad Sauda/og eþ hañ glatar einū aþ þeim/ yþergieþur hañ ecke þa niju og nijutijer a Eydemorku/z þer epter þeim sem ad glatadest/þangad til hñ þiñur hann? Og þa hañ heþur þund ed hann/leggur hann þañ sama(med Fagnade)sier a Herdar/kiemur heim/ z kallar saman Vine z Nabua/z se iger til þeirra. Samglediest mz mier/ þuiad eg hefe mñ Saud aptur þund/ ed/þañ sem glatadur var. Eg seige ydur/ad lijka so mū Fognudur vera a Himnum/yþer einum Syndugum/sm Jdran giorer/ meir eñ yþer þeim niju z nijutijger Riettlatum sem eige þur þa Yþerbootar vid. Eda huor er su Kona sm heþur tiju Peninga/eþ hun

mer einum/er eige so / ad hun kueiker Lioos/ z sopar Hwsid/ z leitar vandle/ga/ þangad til ad hun finur han/ Og þa er hun hefur han fundid/ saman kallar hun Vinkonur sinar z Grann konur/ seigiande/ Samglediest mz mier/ þuiad eg hefe min Pening aptur fundid/ huerium eg tynda. Lyka so z seige eg ydur/ þ Fagnadur mun vera yfer Einglum Guds yfer einum Syndugum/ þm ed Yferbot giorer.

IV Sunudag epter Tr.

Pistillen Rom. 8. Cap.

Lskuleger Bræd. Eg helld þ þar fyrer/ ad Mootlæting þessa Tyma/ er ecke verd þeim Dyre Dyrd sem vid oss mun openber verda. Þuiad ahyggiusamlegt epterbid Skie pnunar/ bydr epter Opphyrtingu Guds Barna. Med þui þo ad Skiepnan er hiegoomanum undergiefen/ an hen nar Vilia/ helldur fyrer hans saker/

sem hana hefur vnder lagt/vppa Vo
nena. Þuiad sialf Skiepnan mun fr
elsud verda/ af Þrælkan pallvalltrar
Veru/ til Dyrdarlegs Frelsis Guds
Barna. Þuiad vier vitum / þad allar
Skiepnur forleinger/ og bera Sott med
oss allt til þessa Tijma. Eige alleina
sta þær/ helldur vier sialfer sem hof-
um Andans Frumtok/ oss forleinger
med sialfum oss/ epter þre Arfleyfd og
væntum epter endurlausn vors lijkama.

Gudspialled S. Luc. 6 C.

OG Jesus sagde til sinna Lærisuei
na. Vered Myskunsamer/ lijka
sem ydar Fader er Myskunsam
ur. Onguan skulud þier dæma/ so ad
þier dæmest eige/ fordæmed ecke/ so ad
þier fordæmest eige/ fyrergiefed/ og þa
mun ydur fyrergiefed verda. Giefed/
og þa skal ydur giefast. Eina fulla
samþrykta vel skiekna og yferfliodan
lega Mæling/ munu þr giefa j ydvart

 skaut

Skaut. Þuiad mz þeirre hiñe som
Mælingu huorre er þier mæled mz/
mun ydur jñ aptr mællt verda. Og hñ
sagde þeim eina Epterlijking Huort
kañ nockr Blindur blindañ ad leida?
Eda er ecke suo/ad þeir falla bæder j
Grafena? Læresueirnen er eige yfer
Meistaranum. Eñ nær Læresueirn
eñ er sem hans Meistare/ þa er hann
Algiordur. Huad sier þu Vagleñ j
þijns Brodurs Auga/eñ ad þiñ Bial
kanum sm̄ j þijnu Auga er/giæter þu
eige? Eda huorneñ mattu seigia Br
odur þijnum/ Broder/ leyf þu ad eg ta
ek bra

ri draga Bagleñ wr þijnu Auga/ þar ed þu sier ecke sialþur Bialkañ i þijnu Auga? Þu Hræsnare/ Drag fyrst vt Bialkan wr þijnu Auga/ z sia þu þa so til/ ad þu faaer wt dreiged Bagleñ wr þijns Brodurs Auga.

S. Johñis Baptistæ Dag/ Pist. Esa. 49.

Heyre þier mier Eyiar/ og þier Foolked sem i fiarska erud/ hygg ed ad þui. DROtten kallade mig i fra Modurlijfe/ hann endurmiñtest mijns Nafns/ þa eg var eñ nu i Modurkuide. Og hñ giorde miñ Muñ/ so sem huast Suerd/ hann hulde mig vnder Skugga siñar Handar. Og hñ giorde mig so sem wtvaled Skeyte/ og falde mig i sijnu Pijlna Kofre. Og hañ sagde til mijn: Þu ert miñ Þienare Israel/ fyrer huorn ad eg vil vnr sast. Eñ eg hugsade: Eg erfidade for gieþens/ z fyrerkomma so mijñu Stire

leika þyrer ecke/ og til onytis. Þo ad mitt malefne sie DROTtins/ z mitt Embætte mijns Guds. Og en nu seger DROTten þetta/ sem ad mig hefur þyrerbwed til sijns Þienara j at Modurlijfe/ ad eg skyllde vmvenda Jacob til hans/ suo ad Jsrael verde ecke burt tekenn. Þar þ er eg dyrdlegr j augsyn DROTtins/ z minn Gud er minn Styrkur. Og hn seiger/ Þad er offlijt ed/ ad þu sert minn Þienare til ad vpp rietta Jsraels Kyn/ og aptur ad sækia þ hid tapada af Jsrael. Helldur hef eg giort þig til Lioss Heidenna Þioda/ suo ad þu sert mitt Hialpræde allt til Veralldarennar Endemarka.

Gudspialled S. Luc. 1. C.

OG þa er sa tijme var komenn/ þ Elizabeth skyllde fæda/ og hun fædde Son. Og er Nagrannar hennar og Frændur heyrdu þ/ ad DROtten hafde margfalldad Myskun sijna

na

na vid hana/ſamglødduſt þeir henne/
Og þ ſkiede/ad þr komu a hinum aatt
unda Deige/ad vmſkiera Sueinen/og
nepndu han ſins Fodurs Nafne/Za
charias/En Moder hans ſuarade og
ſagde. Onguaneigen/helldur ſkal hn
Johanes heita. Og þeir ſøgdu til hē
nar/þar er þo eingen j þine Ætt/ſ ad
heiter þeſſu Nafne. En þr bentu Fo
dur hans/huad hn villde ad han hie
te. En han beiddeſt Knepaſpiallds/
ſkripade og ſagde/Johanes er Hanns
Neite. Og þr vndruduſt aller. Enn
ſapþſtart lauknſt hns Munur vpp/ t

Tunga hanns talade/ Lofande Gud.
Og Otte kom yfer alla þeirra Naagr
anna/ ⁊ vm allar Fiallbygder j Judea/
vijdfrægdust øll þesse Ord. Og aller
þeir ed þad heyrdu/ settu þad sier i hi
arta/ ⁊ søgdu. Huør grunar þig ad þi
se Sueirn verdek þuiad Hønd DR-
Ottins var med honum. Og Zachari
as Fader hans fylltest af Heiløgum
Anda/ spaade ⁊ sage. :/: Blessadur sie
DROTTenn Gud Jsraels/ þuiad hann
vitiade og giørde Frelsan sijnu Folke.
Og hann vppreiste oss eitt Hialpar ho
rn/ j Hwse Dauids Þions sijns. So
sem hann hefur talad fyrer Munn sin
na heilagra Spamanna/ þeira sem nu
eru af Heimenum. Hann frelsade oss fra
Ouinum vorum/ ⁊ af hende allra þra
sem oss hotudu. Hann giørde ⁊ Myskun
semd vid Fedr vora/ ⁊ minntest a sinn hei
laga Sattmaala. Og a þ Sære er hann
soor Fødur vorum Abraham/ ad hann
giæfe oss þad. Ad vier leyster af He
nde

nde Dyrina vorra/ sporudum henni aa Otta. J Heilagleik og Riettlæte fyr-
ir honum sialfu/ alla vora Lijfsdaga. Og þu Sueini mint kallast Spamma
dur hins Hæsta/ þuiad þu munt fyrer
rena Auglite DRDTTins/ ad tilbua
hans Vegu. Og ad giefa hans Fol-
ke Skilning Saluhialparennar/ til Fy
rergiefningar Synda þeirra. Fyrer
Myskunar Iduar Guds vors/ j huoriu
hafi vitiade vor/ vpprunen af Hædu.
Ad lysa þeim sem j Myrkrum og Da
udans Skugga sitia/ til ad greida Fæt
ur vorar/ fram a Veg Fridarens.

A Mariu Messu Vit
kunar Dag/ Pist. Esa. 11.

Ðar mun vppretta ein Kuistur af Kyne Jesse/ og ein Grein af ha
ns Root mun Avogst bera/ yfer
huerium ad mun huijlast Ande DR-
DTTins/ Og hans Keykelsis Ilmur
mun verda j Otta DRDTtins. Hann

mun ecke dæma epter þui sem hñs Au
gu sia/ ei helldur hegna epter þui sem
hans Eyru heyra. Helldur mun hañ
dæma þa hina Fatæku med Riettlæte
z mz dome hirta þa aumu j Landenu.
Og hñ mun slaa Jordena med Vende
sijns Muñs/ z deyda þa hinu Omilldu
med Anda sijna Vara. Og Riettlæted mun vera Bellte hans Lenda/ z
Truweñ Linden hans Nyrna.

Gudspialled S. Luc. 1. C.

A Þeim Dögu. Stood Maria
vpp/ og foor med flyte til Fiall
bygda j Borgena Juda/ j ġieck
j Hws Zacharie/ og heilsade Elizabeth. Og þad skiede so/ þa er Elizabeth heyrde Heilsun Mariu/ ad Barned spratt vpp j hennar Kuide. Og
Elizabeth vpp fylltest af Heilögum
Anda/ kallade hatt z sagde.
Blessud ert þu af medal Kuenna/ og
Blessadur er Auogstin Kuidar þijns.
Og

Og huadan kiemur mier þetta/ ad Mooder DROTTIns mijns kiemur til mijn? Sia þu/þa er Rodd þinnar Kuediu kom mier til Eyrna/ spratt Barned vpp af Fagnade j mijnum Kuide. Og Sæl ert þu sem trwder/ þuiad þad mun fullkomnast/ huad þier var heited af DROTTne. Og Maria sagde. Mijn Ond myklar DROTTenn. Og minn Ande gladdest j Gude heilsugiafara mijnum. Þuiad hann leit a Læging Ambattar sinar/ sia/ af þui munu mig hiedan af allar Ætter sæla kalla. Þuiad hann giorde vid mig

mykla Hlute sa sem mattugur er/ og hans Nafn er heilagt. Og hãs Myskunseme varer fra eirnre Kynslood til añarar/ yfer øllum þeim sem hañ ottast. Hañ framde Magt med sijnum Arme/ sundur dreyfde hañ Drambsa- tum j þra Hiartans Hugan. Vollduga sette hañ af Stoole/ og vpphoof Lijte- lata. Hungrada fyllte hañ øllũ Gi- ædum/ z hinum Rijkum slepte hñ fa- tækum. Hann endurminnest Myskun- ar siñar/ z medtook siñÞioon Jsrael. Suo sem hañ talade til Fedra vorra/ Abrahams / og hans Afkuæmis ad Eilijfu. Og Maria uar hia heñe/ so sem þria Manude/ og foor sijdan aftur til sijns Heimkynnis.

V Suñu Dag epter Tinitatis. Pistilen skrifar S. Pet. 1. Pist. 3. Cap

Kiære

KIærer Brædur. Efi ad mǐyckt
lan/vered aller einhugader/ sam
poluger/ Brodurleger/ Myskun
samer/ Audmiuker. Endurgialdeð ec
ke Illt fyrer Illt / eingen skamarord
fyrer skamaryrde/ helldur blessed þar j
giegn. Og vited/ ad þier erud þar til
kallader / ad þier Blessanena skylldud
erfa. Þui hũ hñ vill Lifa z sia Goo
da Daga/ sa stille sijna Tungu ad hũ
eckert Vont tale/ z sijn᷑ Varer ad þær
eige Flærd tale. Hñ skal hneygia sig
fra Vondu/ z giora þad hid Gooda.
Leite hñ Fridarens/ z epter fylgi hon
um. Þuiad Augu DROTTins eru
yfer Riettlatũ/ z hans Eyru til Bæ
na þra/ enn Auglit DROTTins er
yfer ollum þeim sem illa giora. Huor
er sa/ ydur giete grandad/ ef þier fylg
ied þui enu Gooda? Og þoott ad þier
lijded þ Riettlætesins saker/ þa erud þi
er sæler. Og hrædest ecke þeirra Ogn
aner/ z skielfest ecke. Helldur helged
K vij Gud

Gud DROTTEin̄/ j hvorium Niortu-

a. Gudſpialled Luc. v. Cap.

b. J Þann tijma. Og þad ſkiede/ þa er Folked ꝼlyckteſt ad hon- um/ til ad heyra Guds Ord/ og hañ ſialfur ſtood vid Siooen̄ Geneza- reth/ og hañ leit tuo Skip ſtanda vid Sioen̄. En̄ Fiſkararner voru ſtigner aꝼ Skiponum/ og þuodu Neten̄. Nu ſtie þa vppa añad Skiped/ þ ſem var Simonar/ ꝛ bad hn̄ ad draga nockud ꝼra Lande. Og hañ ſat ꝛ kende Folk- enu aꝼ Skipenu. Og ſ hañ gaf vpp ad kieña/ ſagde hn̄ til Simonar. Dr- ag þu vt a Diuped/ ꝛ leyſed vpp ydar Net til Fiſkedrættar. Simon ſuarade ꝛ ſagde til hn̄s. Meiſtare/ j alla Nott hoꝼu vier erꝼidad/ ꝛ feingū eckert/ En̄ j þijnu Orde mun eg Netenu vt kaſta. Og þa þr hoꝼdu þta giort/ jnē luktu þr mykla mergd Fiſka/ ſo ad þra Net riꝼnudu. Og þeir bentu ſijnum Fielo- gum

gum sem voru a hinu ödru Skipenu/ þad þeir kiæme þar/ z hialpudu þm̃ Og þr komu og hloodu bæde Skipen̄ full/ so ad þau sucku ad mestu. Þa ed Simon Petrus sa þetta/ fiell hañ til Knia ña Jesu/ z sagde. Gack fra mier Lavardur/ Þuiad eg em Madur Synd dugur/ Aþ þui ad Felmtur var yþer hañ komeñ/ z alla þa s med hm̃ voru aþ þeim Fiskedrætte er þeir þeingu til samans/ lijka z eirneñ yþer Jacobum z Johañem sonu Zebedei/ sem ad voru Lagsmeñ Simonar. Og Jesus sa gde til Simonar. Ottast þu eige/ þui ad hiedañ j fra skalltu Menn veida. Og þr droou sijn Skip ad lande/ yþer gaþu allt saman/ z þylgdu hm̃ epter.

VI Suñudag epter Tr.

Pistillen̄ Rom. 6. Cap.

MIjskuleger Brædur. Nuad eigū vier ad seigia hier til? Skulum vier þa j Syndeñe blijþa/ so ad

 Nad

Nadenn meige yfergnæfa? Fiærre ſie
þui: Þuiad eſ vier erum Syndenne da
uder/ huørneſt meigum vier þa lifa j
heſſe? Vite þier ecke/ ad aller vier ſm̄
ſkyrder erum j Jeſu Chriſto/ þ vier er
um j hans Dauda ſkyrder. Þui erum
vier eirneſt mz honū grepterader/ ſyrer
Skyrnena j Daudan̄/ vppa þ/ ad lyj-
ka ſm̄ Chriſtus er vpp vakenn ꝑra Da
udum/ ſyrer Dyrd Fodurſins/ lyjka ſuo
ſkulum vier ganga j Nyungu Lijfsda-
gan̄. Þuiad fyrſt vier erum mz hm̄
plantader ſo ſm̄ hn̄/ j hn̄s Dauda/ ſo
verdū vier og hm̄ lijker j Vppriſun̄e/
vitande þ/ ad vor gamle Madr er med
hönū kroſſfeſtur/ ſo ad aꝑſkieꝛeſt Lij-
kame Syndaren̄ar/ ad epter þ pionud
um vier eige Syndenne. Þuiad huør
ſem deydur er/ hañ er Riettlætur or-
denn af Syndenne. Enn ꝑyrſt vier erum
deydder med Chriſto/ þa trwum vier/
þ vier munum med hm̄ z eirnin̄ lifa.
Enn vier vitum þ/ ad Chriſtur er vpp
vakenn

vakest fra Daudum/z deyr eige meir/ Dauden̄ mun z eige meir drottna yfer hm̄. Þui þ hn̄ doo/ þ er han̄ einusin̄e Synden̄e daeen̄. En̄ þ han̄ lifer/ þad lifer han̄ Gude. So z lyk̄a þier/skul ud hallda ydur sialfa þar f/ad þi' sie ud og deydder fra Synden̄e/enn lifed Gude/J DROttne vorum Jesu Christo. Þar f/ lated nu Syndena ecke drottna j ydrū daudlegum Lykama/so ad þier hlyded hen̄e j hen̄ar Girndū.

Gudspialled. Matth. 5. C.

Þan̄ tijma. Jesus sagde til sinna Lærisueina. Eg seige ydur/nema (so sie/ad ydart Riettlæte yfergnæfe/meir en̄ þad hinna Skriftlærdu z Phariseis/þa munud þier eige j sänga j Himerijke. Þier hafed heyrt huad sagt er til fra gomlu. Ecke ska ltu Man̄ vega. En̄ huor hn̄ vegur Man̄/sa verdr Dooms sekur. En̄ eg seige ydur þ/huor han̄ reidest Brodur

 synum/

ſijnum/ ſa verdur Dooms ſekur. En
huor ſem ad ſeiger til Broders ſijns/
Racha/ hn̄ verdur Raads ſekur. En
huor ſem ſeiger/ þu Aſglape/ hn̄ ver
dur ſekur Heluijtis Ellds. Þar fyrer
nær ed þu offrar þijna Gaafu til Al-
taris/ ꝛ þier kiemur þar til hugar/ þad
þin̄ Brooder hafe nockud a mooti þi
er/ þa lattu þar þijna Gaafu fyrer Allta
renu/ ꝛ far aadur ad ſætta þig vid bro
dur þin̄/ ꝛ kom þa ad offra þijna Gaa
fu. Vertu ſnarlega ſamþyckur þijnū
Mootſtodumān̄e a medan þu ert en̄ a
Veige med honū/ ſuo ad eige ſelie þig
þin̄

þiñ Mootstꝺdumadur Domaranum/ og Domareñ selie þig Pienaranum/ z verder þu i Diblyssu kastadur. Sañ lega seige eg þier/ad eige muntu þan vt þara/þangad til þu hefur borgad hiñ sijdasta Pening.

VII S. D. epter T.

Pistilleñ Rom. 6. Cap.

Kiærer Brædur. Eg hlyt hier Mañlega aþ ad seiga/þyrer ydars Holldsbreyskleika saker. Þuiad lijka sem þier hafed ydar Limu lied til ad þiona Ohreinleikenum/ fra eдru Rangiæte til añars/ lijka so sku lu þier z liaa nu ydar Limu/til ad þio na Riettlætenu til Helgunar. Þui þa þier vorud Þrælar Syndareñar/voru þier þrij þyrer Riettlætenu. Huorn A vöxt hoþdu þier þañ tijma/þann þier skamest ydar nu aþ? Þuiad Endalok þra Hluta er Daudeñ. Eñ nu eru þier frelsader þra Syndeñe/og ordner

 Guds

Guds Þienarar/og hafed þui yduarn Avogst til Helgunar/eñ ad Endalo/kunum eilijft Lijf. Þui Verdlaun sy/ndarennar er Dauden/ Eñ Guds gaa/pa er eilijft Lijf/ j DROTTne vorum Jesu Christo.

Gudspialled Marci 8. Cap.

J Þañ tijma. Þa þar var eñ margt Folk komed saman/ z hafde ecke til Matar. Jesus kallade sijna Lærersueina til sijn/ z sagde til þeirra. Mig aumkar yfer Folked/ þuiad j þria Daga hafa þr hia mier vered

ted/og eckert til Matar hafl. Og ef
eg læt þa fastande heim til sijn fara/
þa vanmegnast þr a Leidenne. Þuiad
sumer voru langt ad komner. Og hn̄s
Lærisueinar suorudu honum. Quad
an maum vier þau Braud/hier a Ey
demorku/ so ad vier maum þa mettad?
Og han̄ spurde þa ad. Quorsu mørg
Braud hafe þier? Þeir sogdu hon̄/
Sio. Og han̄ skipade Folkenu nidur
ad setiast a Jordena. Og tok þau sio
Brauden̄/þackade z braut sundur/og
fieck sijnum Lærisueinum/ad þr legde
þau fram. Og þeir legdu þau fram
fyrer Folked. Þeir hofdu z fæeina
Fiska/z þa hina somu Blessade han̄
z baud fram ad leggia. Enn þr neyt
tu/og vrdu metter. Og þeir tooku vpp
þad yfer var/sio Karfer med Afga
ngs Leyfar. Enn þeir sem neytt
hofdu/voru nær Fiorar Þusunder.
Og hann liet þa j burt fara.

VIII. Sunnudag epter T.

Pistilen̄ skrifar S. Pall.

Rom. 8. Cap.

ELskuleger Brædr. So erū vier nu Skullduhautar/ en̄ ecke Holldsins/ so ad vier lifū epter Holldenu. Þuiad ef þier lifed epter Holldenu/ munu þier deya. En̄ ef þier deyed fyrer Andann̄ Holldsins Gierder/ þa munud þier lifa. Þuiad huo helst sem Guds Ande stioornar/ þeir eru Guds Born. Þuiad þier hafed ecke medteked Þrælkunar Anda/ so þier þurfed nu aptur ad ogga vm ydur/ Helldur hafe þier medteked sonarlegan̄ Anda/ fyr^r^ huørn vier kollum/ Abba elskulege Fader. Þesse same Ande ber Vitnisburd med vorum Andā/ ad vier sieum Guds Syner. En̄ fyrst vier erum Syner/ þa erum vier Erfingiar Sañarlega Guds Erfingiar/ ꝛ Samarfar Christi/ ef vier lijdum med hō

num

num/vppa pad ad vier verdum eitheñ
med Hornum dyrdarleger.

Gudspialled S. Matth. 7. C.

J Þañ tijma. Jesus sagde til
siña Læresueina. Vakted yd
ur þ Fals Spamoñum/ sem
koma til ydar j Sauda Klæd
um/ Enn hid jñra eru þeir glepsande
Vargar. At ap þeirra Avoxtu met
ze þier kieña þa. Verda nockud Vijn
bereñ samañ leseñ af Þyrnunum eda
Fijkiurnar af Þystonū? So lijka mu
huort Gott Trie giora godañ Avoxt

 enn

eñ huørt vont Trie vondan Avøgſt. Gott Trie gietur ecke ßært vondan Avøgſt/ ꝛ ei helldur gietur vont Trie fært goodan Avøxt. Og huørt þ Trie/ ſem ecke giører goodan Avøxt/ſkal vpp høgguaſt/ ꝛ j Elld kaſtaſt. Þar þyrer meige þier wt aß þra avøxtum þeckia þa. Þeir munu ei aller ſ̄ til mijn ſeigia/ DROTTeñ/ DROTTeñ/ jñ ganga j Guds Rijke. Helldur þr ſem giøra Vilia mijns Fødurs/ þeſſ a Himnum er. Marger munu til mijn ſeigia a þeim Deige/ Herra/ Herra/ hoßū vier ecke ſpaad j þijnu Naßne/ hoſū vier ecke j þijnu Naßne Dioſla wtreked/ ꝛ giordū j þijnu Naßne mørg Kraptaverk? Og eg mun þa jaata þm/ ad alldrei þeckta eg ydur/ Fared fra mier aller Illgiørda Menn.

IX Suñudag epter Trin.

Þiſtileñ ſkrißar S. Paall.

1. Cor. 10. Cap.

Goodet

BRoder Brædr. Þetta er skied
oss til Fyrermyndar/ ad vier
skulū ei gyrnast huad illt er/
so sem þr girntust. Giorest z eige Sk
urgoda Þienarar/ lijka so sem nockrer
aþ þm vrdu/ epter þui s skrifad stendr
Folked settest nidur ad eta z drecka/ og
stood vpp ad dansa. Drijium og ecke
Hooraner/ so s nockrer vi aþ þm drijf
gdu hooraner/ z fiellu a einum Deige/
þriar þusunder z tuttugu. Freistū og
eige Christs/ so s nockrer af þm freist
udu/ z fyrerfoorust aþ Hoggormum.
Mogled og ecke/ so s nockrer aþ þeim
mogludu/ z fyrerfoorust af Eydelegg
saranum. Þetta allt er skied þeim til
Fyrermyndar/ en er skrifad oss til Vid
vorunar/ yþer huorra þessa Heims end
de er komen. Fyrer þui/ huor hā lætz
ster þyckia/ þ hā stande/ gaumgiæfe sa
ad han falle eige. Ydur hefur en nu
ecke hendt nema manleg freistne. En
Gud er trur/ sa s ecke lætur ydr freist

aft/fram yfer þ. þi' kũned ad lijda/Ne
lldur giorer hñ þ/ad Freistingeñ þar
pañ Enda/ad þier gieted stadest.

Gudspialled S. Luc. 16. C.

Ad þeim tijma. Jesus sagde til sijna Læresueina: Nockur Madr Audugur var þar/ sa ed hafde eirn Raadsmañ/sa same var ofrægdur vid hañ/suo sem hefde hañ eydt hans Gotse. Og hñ kallade þann sama til sijn/ z sagde til hañs. Huad heyre eg þetta af þier? Gior þu Reikningskap af þiñe Radsmensku. Þuiad þu matt

 eige

tige leingur Radsmenſku hafa. Enn Radsmadurenn ſagde med ſialfum ſier, Huad ſkal eg til giora/ minn Herra ſuipter af mier Radsmenſkunne? Eg duge ecke til ad grafa/ enn eg ſkamaſt mijn ad bidia. Eg veit huad eg ſkal giora nær ed eg verd ſettur af Radsmenſkunne/ ſuo ad þr. mottake mig j ſijn Hws. Þar þa kallade hann ſaman alla Skulldunauta ſijns Herra/ z. ſagde til hins fyrſta. Huorſu mijked ertu ſkylldugur mijnum Herra? Enn hann ſagde/ Hundrad Tunnur Vidsmiors. Og hann ſagde þa til hans/ Tak þitt Brief z ſett ſ nidur/ z ſkrifa ſnarlega fimtijger. Epter þ ſagde hann til hins annars/ Enn huorſu mijked ertu ſkylldugr? Sa ſagde, Hundrad Mælekierolld Hueitis. Þa ſagde hann til hans/ Tak þitt Brief og ſkrifa attatijge. Og Herran lofade þann ranglata Radsmann/ þ hann hafde giort ſo forſialega. Þui þeſſa heims Born eru kiænare enn Liosſens

Fra Kyrrsiood. Og eg seige ydr/Gid
red ydr Vite ap þm Ræanglætis Má
mona/so ad nær ydur þryfur/ ad þeir
medtake ydr j Eilijfar Tialldbwder.

X Sunudag epter Tr.

Pist. 1. Cor. 12. Cap.

Elskuleger Brædur. Eg vil eige dylia fyrer ydur/vm þær andleg ar Gaæfur. Þier vited þ/ad þier vorud heidner/ og geingud burt til Mallausra Skwrgoda/ suo sem þier vorud tilleidder. Fyrer þui kunngiore eg ydur/þ eingeñ sa s fyrer Guds Anda talar/ formæler Jesu/ Og eingeñ fær DROTteñ Jesum kallad/nema fyrer Heilagan Anda. Giafernar eru marghattadar/ eñ hiñ same er Andeñ. Þar eru z marghattud Embætte eñ hiñ same er DROTteñ. Þar eru z marghattadar Verkaner/eñ hiñ same Gud er/s verkar alla hlute j ollu. Eñ j sierhuorium einum audsyna sig Giafer Andans/til almeñelegrar nyt

semdar. Einum verdur giefed þ Anda ad mæla aþ Vitsku/ eñ ødrum verdur giefid ad tala af Skynseme/ aþ hinum sama Anda. Ødrum Trwann j somum Anda. Einum giaþer Lækningaña/ j somu Anda. Ødrum Krapta verk ad giøra. Ødrum Spadoomar. Og ødrum ad giøra adskilianlega grein Andaña. Einu ødru marg hattud Tungumæl/ Einum ødru wtlegging Tungumælaña. Eñ allt þetta verkar hinn same Ande/ skiptande sierhuørium/ epter þui s hann vill.

Gudspialled Luc. 19. Cap.

Y Þann Tijma. Og þa ed Jesus kom nær/ ad hañ sa Borgena/ griet hñ yfer hene/ z sagde. Eþ ad þu vissir huad til þijns Fridar heyrde/ þa munder þu a þessum þijnum Tijma þar vaktan a hafa/ eñ nu er þad hulid fyrer þijnum Augum. Þuiad þeir

Dagar munu koma yfer þig/ þad þijn er Ovíner munu byggia Heruirke j kr ingum þig/ & þijn Børn med þier/ og vmkringia þig/ & a alla vegu ad þier þreyngia & þig nidur ad Jordu briota/ & ecke munu þeir j þier lata Stein yf er Steine vera/ af þui þu þeckter ecke þinn Vitiunar tijma. Og hn̄ gieck jnn j Mustered/ & took til ad reka wt þa sem selldu & keyptu þar jnne/ & sagde til þeirra/ Skrifad er/ ad mitt Hws sie Bænar Hws/ en̄ þier hafed giørt þad sem annad Spilluirkia jnne. Og hún Dag

kiende

tiende hafi j Muſterenu. Ein Kirkie
maña Hoꝛdingiar z Skriptlærder/og
Villdarmeñ Lydſins/leitudu faſt eptt
er/ad fyrerkoma honū/z gatu þ ecke
fundeð/ huad þr ſkylldu giora honū.
Þuiad allt Fooked hielt ad honum/og
hlyddi hans Ordum.

XI Suñudag epter Trin.

Piſt. 1. Cor 15. Cap.

Elſkulleger Brædur. Eg amifie
ydur a þad Euangelium/ſem eg
predikade ydur/ huort þier z med
tooktud/ j huoriu þier og ſtanded/ fyrer
huort þier verded z Saluholpner/ieg
þui hætte ſem eg kunngiorda þ ydur/ef
ad þier hafid þui hallded/vtan ſuo ſie/
ad þier hafed til onytis trwad. Þui
eg gaf ydur j fyrſtu huad eg medtook/
þ ad Chriſtur ſie liflaten̄/fyrer vor
ar Synder/epter Ritningunum/og ad
hn̄ ſie grafeñ/z hn̄ ſie vpp aptr riſen
a þridia Deige/epter Ritningunum/

M og

og ꝥ han̄ er ſiedur af Cephas/ ⁊ epter
ꝥ af hinum tooꝼ. Og þar epter var
han̄ ſiedꝛ meir en̄ af fim̄hundrud Br
ædrum ſen̄/ af huøriu̅ ad marger en̄
lifa til/ en̄ nockrer eru ſofnader. Og
epter ꝥ vꝑ han̄ ſiedꝛ af Jacobo/ þar
næſt af øllum Poſtulunum. Og ſid-
aſt allra er han̄ ſiedur af mier/ ſo ſē af
Otijmabærū Burde. Þuiad eg em min-
nſtur Poſtulan̄a/ ⁊ eige verdugꝛ ad eg
ſkule Poſtule heita/ ꝥ þad ad eg ofſo-
ktti veitte Guds ſøfnude. En̄ af naad
Guds er eg ꝥ eg er. Og han̄s Naad
medꝛ mier var ei til onytis/ Helldꝛ hef
eg erfidad meir en̄ þeir aller/ en̄ þo eg
ecke/ helldꝛ Naad Guds ſē mz mier er.

Gudſpialled Luc. 18. Cap.

A Þeim Døgū. Jeſus ſagde til
nockra þeirra/ ſem treyſtu vppa
ſialfa ſig/ lijka ſem mundu þeir
Riettlater vera/ ⁊ forſmadu adra/ ꝥ
ſa Epterlijking. Tueir Men̄ geingu
vpp

vpp i Mustered ad Bidiast þ/ eirn var Phariseus/ en annar Tollheimtu mad ur. Pharisearen stod/ z badst nu þan en fyrer med sialfum sier. Gud/ eg þacka þier/ þ eg em ei so sem adrer men/ Ræningiar/ Oriettvyser/ Hoordoms men/ edr so sm þsse Tollheimtumadr/ eg fasta tuisuar i Viku/ z gief Tijunder af ollu þui eg a. Og Tollheimtu madurenn stood langt i burt fra/ z vilde ecke vpp lypta synu Augu til Himens/ helldur barde hn sier a Briost/ og sagde. Gud/ vertu mier Syndugu Lknsamr. Eg seige ydr/ þsse foor Riett

 laatur

læſur framar hinū/ i ſitt Hws. Þui/
ad/ huør ſa ē ſig ſialfan vpphefr/ hā
ſkal nidur lægiaſt. Og huør ē ſig ſial
fan nidurlæger/ hañ mun vpp hafeñ
verda.

XII Sunu D. epter Tri.

Piſt. 2. Cor. 3. Cap.

ELſkuleger Brædr. Slijkt trauſt
hofum vier til Guds/ fyrer Ch
riſtum/ Ei þ ad vier ſieū af ſial
fum oſſ til nenter/ nockud ad hugleida
ſem af oſſ ſialfū til/ helldur ef vier
eruñ nockru nyter/ þa er þ af Gude/
ſa ed oſſ giorde nyta/ fram ad flytia
Embætte hins nya Teſtamentis/ ecke
Bookſtafſins/ helldur Andans/ þuiad
Bookſtafuren deyder/ eñ Andeñ lijfg
ar. Eñ ef þ Embætte ſem fyrer Bok
ſtafeñ deyder/ z a Steinū var grafed/
hafde þañ Biartleik/ ad Iſraels Sy
ner gatu ecke lited i Aſionu Moyſis/
fyrer Biartleika ſaker hans Anglitis
ſem

sem þo tekur Enda. Nuorneñ skyllde
þa ecke mycklu meir þ Embætte sein
Anden giefur/ Kiærleik hafa? Þui
ad/ ef þad Embætted sem Fyrerdæm=
ingena predikar hefur Byrtu/ myklu
framar mun þa þ Embætte z Riettl=
lated bodar/ yfergnæfanlegañ Kiærl
leika hafa.

Gudspialled .S. Marc. 7.C.

OG þa Jesus gick j burt aftur/
wr Lands alfum Tyri/ z Sydo
nis/ Kom hann til Siafarins j
Galilea/ j midiar Bygder þra tiju sta

daña. Og þeir leiddu til hans þann Mañ ſ dauþur og mallaus var/ Og badu ad hañ legde Hendur yper hañ. Og hañ veik honum apſydis fra Folkenu/ liet ſijna Fingur i hans Eyru/ hrækte wt/ z ahrærde hans Tungu/ leit vpp til Himens/ Anduarpade/ og ſagde til hans. Hephata/ þ er/ opne þig/ Og jafnſnart þa vpplukuſt hans Eyru/ þa vpplepſteſt z eirnen Fiotur hans Tungu/ ſo ad hañ talade riett. Og hañ þyrer baud þeim ad ſeigia þ neinum/ Eñ þui meir ſem hañ þbaud þeim þ/ þeſſ meir þa vtbþrægdu þeir þ wt/ z þa vndrade þetta næſta miog/ ſeigiande. Allt giørde hann vel/ þuiad Dauþa lætur hañ heyra/ z Mallauſa tala.

XIII Suñu D. epter Tr. Piſtilleñ/ Gal. 3. Cap.

RJæter Brædur. Eg tala epter Mañlegum Plagſid. Eingeñ þor

Forsmaer Testamentum eins Mans-
næs/ þad er stadfest/ nie eykur þar vid
nockru. Nu eru þo Fyrerheitin Abr-
aham til sogd/ ꝛ hans Sæde/ eige seig-
er hann Sædunum/ so sem sieu þau mǫr-
gh/ helldur so sem fyrer eitt Sæde/ ꝛ þy-
nu Sæde/ huør ad er Christus/ En
þetta seige eg/ ad þ Testament sem til-
forna er stadfest af Gude/ vppa Chr-
istum/ verdr ecke ónytt giortt/ so ad Fy-
rerheited skyllde fyrer Lǫgmaled enda
taka/ huort ad gefed hefur vered fyr-
er fiorum hundrudum ꝛ þriatiger ára
þar epter. Þui ef ad Arfleifdin vr-
de fyrer Lǫgmaled afreckud/ þa er hun
ecke gefen fyrer Fyrerheited. En Gud
hefur fyrer Fyrerheited gefed hana A-
braham. Huar til skal þa Lǫgmaled?
Þad er tilsett vegna Yfertrodslunar/
þangad til ad kieme Sæded/ huoriu þ
var heited. Og Lǫgmaled er skyckad
af Einglunum/ fyrer hǫnd Medalgo-
ngumansins. En Medalgongumadur

en

am er et ad eins/ einka Medalgangs madur/ en Gud er einn. Nuorneñ pa: Nuort er pa Logmaled i giegn Guds Fyrerheites. Pad sie fiærre. Pui ef þ Logmal være giefed sem lijfgad giæ- te/ sañlega pa kiæme Riettlæted wt af Logmalenu. En Ritningeñ hefur þ allt jnnelukt vnder Syndeñe/ suo ad þ Fyrerheit sm kiemur þ Trwna a Chri- stum giæfest Trwudum.

Gudspialled Luce 10. Cap.

G. Jesus hañ snere sier til sinna Lærisueina/ z sagde peim sier dei- lis.

ks. Sæl eru þau Augu sem sia þ/ þa
ad þier siaed/ Þuiad eg seige ydur/ þ
marger Spamenn z Kongar/ villdu hafa
sa sied/ huad þier siaed/ z sau þ ecki/
z ad heyra huad þier heyred/ z heyrdu
þ eige. Og sia/ ad nockur Lögvitring-
ur stood vpp/ freistade hans z sagde.
Meistare/ Huad skal eg giöra so ad eg
eignest eilijft Lijf? Enn hann sagde til
hans. Huad er skrifad j Lögmalenu?
Huornen les þu? Hann suarade og sa-
gde. Elska skalltu DROTTen Gud
þinn/ af øllu Hiarta þinu/ og af allre
Ondu þinne/ z af øllum Matte þinum/
og af øllu Hugskote þinu. Og þinn
Naunga sem sialfan þig. Jesus sag-
de til hans. Þu suarader riett/ Gior þ
z muntu lifa. Enn hann villde Riettla-
ta sialfann sig/ z sagde til Jesu. Huør
er þa minn Naunge? Jesus suarade z
sagde. Madur nockur foor fra Jeru-
salem/ ofan til Jericho/ og hrasade a-
mal Ræningia/ huorier ad rændu hann

 Klædum

Kladum/z ſemſtrudu hn̄ Saarū/gein-
gu ſijdan̄ j burt/z lietu han̄ þar eptir
halpdaudan̄ liggia. En̄ ſo bar til/ad
Kien̄emadur nockur poor ofan þan̄ ſa
ma Veg/z er hn̄ leit han̄/gieck hn̄ þr
am̄ hia hm̄. Sliꝁt hid ſama Leviten̄
þa han̄ kom nærre þm̄ ſtad/z ſa hn̄/
gieck hn̄ þar fram̄ hia. En̄ Samver-
ſkur Madur nockur foor vm þaren̄ veg
kom þar nærre honum/z ẽ hn̄ ſa hn̄
þa hrærdeſt hn̄ aꝑ Myſkun vid han̄/
z gieck ad honum/batt vm Saar hn̄s/z
hellte þar j Vidſmiore z Vijne/ z la-
gde han̄ vppa ſin̄ Eyk/z flutte til her-
bergis/gaꝑ z giætur ad honum. En̄
an̄ars Dags þar epter/ þa hann foor
j burt/tok hn̄ vpp tuo Peninga/z fieck
Hwsbwandanum/ og ſagde til hans/
Naꝑ þu gaat a honū/z huad þu leggr
ur meira wt/ þ ſkal eg borga/nær ad
eg kiem aptur. Huer þra þriggia ſyn-
eſt þier vera þeſſ Naunge/ſem hraſad-
ur var a medal Ræningiāna? Enn
hann

han sagde. Sa sim giorde Myskunar verked a honū/ Jesus sagde til hans. Far þu/ z gior slijkt hid sama.

XIV Sūnud. D. epter T.

Pistilleñ Gal. 5. Cap.

Ueskuleger Brædr. Enn eg seige ydur/ ganged i Andanū/ þa mu nud þier ecke fullkomna holldsins Girder. Þuiad Hollded gyrnest j moote Andanū/ z Andeñ a mote holld enu. Og þesser eru huor j mote oþrū/ so ad þier giörid ecke huad þier vilied. Eñ ef Andeñ stioornar ydur/ þa erud þier ecke vnder Logmalenu. Þuiad holldsins Verk eru openber/ sin ad eru Hoordomur/ Frillulijfnadur/ Saurlijfe/ Lausung/ Skurgoda dyrkan/ Fiolkinge/ Fiandskapur/ Hatur/ Agg/ Reide/ Præta/ Sundurþyckia/ Tuidrægne/ Ofundskapur/ Mañdrap/ Ofdryckia/ Ofneytsla/ z þessum lijkt. of af huorium eg heþe ædur þ sagt/ z seige

eß nu þ/ad þr ſ ſlykt gióra/erþa ecke Guds Ryke. Eñ hier j giegn er Avogstur Andans/Kiærleike/Fognudur/Fridur/Þolenmæde/Blydleike/ Goodgyrne/ Trw/ Hoogværd/ Hreinlyfe/ j giegn ſlyku er ecke Logmaled. Enn þeir ſ Christo tilheyra/ þr kroſſfeſta ſitt Holld/aſamt ins Gyrndum og Tilhneygingum.

Gudſpialled Luc. 17. Cap.

J Þañ tijma. Og þ ſkiedr ſuo/þa ed Jeſus gieck til Jeruſalem/ad hañ ferdadeſt j giegnum midia

Samariam z Galileam. En sem hn gieck jñ j nockurt Kauptun/ mættu hø num tiju Lijkþrær Menn/ huorier ad stodu langt fra/ hooffu vpp sijnar Ra dder/ z sogdu. Jesu goode Meistare/ myskunna þu oss. En sem hañ leit þa/ sagde hañ til þeirra/ Fare þier/ z syne ydur Kiennemonnunum. Og þ skiede so/ þa er þeir geingu þadañ/ ad þe vrdu hreiner. En einn af þeim/ nær hañ sa þad ad hañ var hreiñ vo rdeñ/ snere hañ aptur/ lofande Gud/ med hærre Raust/ fiell fram a sijna A siönu fyrer Fætur Jesu/ giorande hø num þacker/ z þesse var Samuerske. En Jesus suarade z sagde. Nnort vo ru ecke tiju hreinsader? En huar eru hiner niju? Fanst eingeñ añar sa apt ur snere z giæfe Gude Dyrdena/ nema þesse Vtlendingur? Og hann sagde til hans. Statt vpp/ og far hiedan/ þuiad þijn Trw giorde þig Hialpleg-ann.

XV Sun̄u. D. epter Tr. Pistillen̄ Gal. 6. Cap.

Elskuleger Brædur. Ef vier lif um j Andanum/ þa gongum z so eirnen̄ j Andanum/ verū ecke A giarner hiegooma Dyrdar/ huør ann an̄ jn̄byrdis ad reyta z øfunda. Kiær er Brdær/ Ef ad Madur verdur j ein huorium Glæp hindradur/ þa leidriett ed han̄ med hoogværum Anda/ þier s erud gudleger/ z hafz gæt a sialfū þi er/ ad þu verder ecke og so freistadur/ Eirn bere an̄ars Byrde/ og so munud þier vppfylla Christi Logmal. Eiin ef einhuør læfur sier þyk̄ia/ þ han̄ sie nøckud/ sem han̄ er þo eckert/ sa tæler sialfan sig. En̄ huør z eirn reyne sijn eigen verk/ þa mun han̄ a sialfum sier hroosan hafa/ en̄ ei a ødrum. Þuiad huør og eirn mun sijna Byrde bera. En̄ sa er leidriettur verdur med Orde nu/ han̄ byte honum alls hæstudum g ædum/

Mýim/sem hn leidriettet. Fared eige viller vega/Gud lætur eige ad sier hæ da. Þuiad huad Madureñ sær nidur þ mun hn vppskiera. Þuiad huør hn a Holldeð nidur sær/ sa mun aþ holld enu Skadsemid vppskiera. En huør hann i Andann nidur sær / sa mun aþ Andanum vppskiera Eilijfft Lijf. Þreytunst vier ecke gott ad giøra/þui ad a sijnum tijma munum vier vppskiera an aflætis. Þar fyrer/a medan vi er høfum tijmañ/þa giørum gott hu orium Manne/ eirna mest þeim sem eru Trwarennar Heimkynne.

Gudspialled Matth. 6. C.

Þañ Tijma. Jesus sagde fyr sinna Lærisueina. Einginn kann tueimur Herrum i þeim ad þioona. Aññad huort hn aþræker þañ eina/ z elskar hiñ aññañ/ eda hañ þyðest þañ eina/og fyrerlær ur hiñ aññañ. Eige giefed þier Gude

M viij þioonad

þionad/ og þeim Ranglætis Mamo-
na. Þar fyrer ſeige eg ydur / Vered
eige Hugſiuker fyrer ydru Lÿfe/ huad
þier ſkulud eta z drecka/ z eige helldur
fyrer ydrum Lÿkama/ huoriu þier ſkul
ud klædaſt./ Eda er ecke Lÿfed meira
en Fædſlan/ z Lÿkamin meire en Klæd-
naduren. Lÿted a Fugla Himens/ þeir
ed huørke ſaa nie vppſkiera/ z ecke hell
dur ſafna þeir i Kornhlodur/ z ſa hin
Himneſke Faderen/ hann fæder þa.
Eda erud þier ecke myklu framar en
þeir? En huor ydar gietur med ſine
Ahyggiu auked eirnre Alen vid ſÿna
Leingd

Leingdz? z. huar til eru þier hugsiuker
þ Klædnadenū? Hygged ad Akursins
Liliu grøsum/ huornenn þau vaxa/ þau
vinna ecke nie spinna/ En eg seige ydur/
ad Salomon j allre sinne Dyrd/ var ei
so skrydður sē eitt af þeim. Og ef
Gud prydet so Grased þad sem j Dag
er a Akre/ z a Morgun verdur j Ofn
kastad. Skylde hn̄ ecke myklu framm
ar þad sama vid ydur giora/ o þeir lijt
truaders? Þar fyrer skulud þier ecke
Hugsiuker vera/ so seigiande. Huad ei
gum vier ad eta/ eda huad eigum vier
ad drecka/ Eda m̄z huøriu eigum vier
ad klædast? Þuiad epter þessu øllu lei
ta Heidner Þioder. Og ydar Himnesk
ur Fader hn̄ veit ad þier þurfed alls
þessa vid. Þar fyrer leited fyrst Gu
ds Rijkis z hn̄s Riettlætis/ z mun yd
ur allt þetta tilleggiast. Fyrer þui sku
lud þier ecke Ahyggiu bera fyrer Mo
rgundeigenum/ þuiad Morgundag ur
inn mun fyrer sialfum sier Umhyggiu

 bera

ui bera, Nuortum Deige næget skÿ praning.

XVI Sunu, D. epter T.

Pistillen Ephes. 3. Cap.

Oc Elskuleger Brædr. Eg bid ydur þ þier tregest ecke saker minnar Hormungar/huoria eg lijd fyrer ydur/huor ydar Dyrd er/þss vegna þa beyge eg mijn Knie fyrer Fodur vors DROTtins Jesu Christi/sa sem rietthur Fader er/yper allt þ Fader kallast/a Himnum z a Jordu/þ hañ gefe ydur Krapt/ epter Rijkdome sinar Dijrdar/ad styrkiast fyrer hñs Anda/ i hinum jñra Manne/z Christum fyrer Truna ad byggia i ydrum Hiortu. Og ad þier sieud rootfester og grundvallader i Kiærleikanu/so ad þier mæt tud handla mz ollum Helgu/huor al sie Wijdd z Leingd/Dypt z Hæd. Og ad vita þ ad Elskan til Christum/sie meiri betre eñ allt ad vita/suo ad þier

vppfylltust inz allshætiadre Guds gil-
ægd. En honum sem mættugur er al-
la Hlute yfergnæfanlegar ad giora/
fylldr en vier bidium/ eda skiliu/ epter þe-
im Krapte sem j oss verkar/ þm sama
se Dyrd j Sofnudenum/ sa j Christo
Jesu er/ ætyd fra Eilijfd til Eilijfdar
Amen.

Gudspialled. Luc. 7. Cap.

I Þann tijma. Og þ skiede so/ ept-
er þad ad Jesus gieck til þrrar
Borgar sem kallast Nam / og
hans Lærisueinar geingu marger med

hrygu/ z mikell fiolde annars Foolks.
Þa er hn̄ tok ad nalgast Børgarhlid
ed/ Sia þu/ þ Framlideñ Madur var
boreñ wt/ einka Soñr siñar Modur/
og hun var Eckia/ Og mykell Fiolde
Borgarmaña gieck wt m̄z heñe/ Eñ
þa er DROTteñ leit hana/ hrærdist
hañ myskunar yper henne/ og sagde til
heñar: Grææt þu eige/ Og hañ gieck
þar ad/ z ahrærde Børurnar. Eñ þr
s̄ baaru stodu vid/ z hañ sagde. Þu vn
gmeñe/ eg seige þier/ rys þu vpp/ Og
sa reis vpp s̄ framlideñ var/ z took til
ad mæla/ z hn̄ gaf hn̄ aptur siñe mo
dur. Enn aller vrdu ottaslegner/ lofu
du Gud z sogdu. Spamadur myKell
er a mt̄al vor vpprisen/ z Gud hefur
vitiad sijns Folks. Og þsse Saga ba
rst wt af hm̄/ vm allt Gydinga Land/
z vm oll kringumliggiande Nierød.

XVII Suñu D. epter T.

Pistilleñ Ephes. 4. Cap.

Elsku

Elskuleger Brædur. So aminne eg ydr nu/ Eg Bandinge j DRO Tine/ ad þier ganged suo sem verdugt er ydvarre kallan/ þar þier erud jñe kalladir/ med ollu Lytelæte/ og Hoogvære/ z med Polenmæde/ z vmlijded huor añan j Kiærleika. Vered kostgiæfner ad hallda eindrægne j Andanum/ fyrer Band Fridarins. Eirn Lijkame/ z eirn Ande/ so sem þier erud kalladir/ vppa eina Von/ ydrar Kallanar. Eirn DROTten/ eirn Trw/ ein Skijrn/ eirn Gud z Fader allra/ sa sim ad er yfer ydur ollum/ og fyrer ydur ollum/ og j ydur ollum.

Gudspialled Luc. 14. Cap.

J þann tijma. Og þ skiede so/ ad Jesus kom j Hws nockurs Phariseara Høfdingia a Pinotsdege Brauds ad neyta/ z þr høfdu Vardhalld a honū. Og sia þu/ ad Madur nockur Vatssiukur var þar framme fyrer honū. Og Jesus Andsuarade/

og sagde til Lagspekinganna / z Phari-
seis / so seigiande. Huort leyfest noc-
kud ad lækna a Huijldardøgum? Enn þeir
þogdu vid. Og hann took a hønum /
læknade hann / z liet hann i burtu fara /
svarade z sagde til þeirra. Huørs ydar
er Asne eda Naut sem fellur i Pytt /
er þ ecke iafnsnart wtdreged a Huijldar-
deige? Og þr gatu hønum önguu þar
til svarad. Enn hann sagde þessa Ept-
erlijking til þra sinn bodner voru / þa ed
hann sa / huørnenn þr mottust epter hin-
um fremstu Sætum / seigiande so til þei-
rra. Nær ed þu verdur boden af ein-
huørium til Brudkaups / þa set þig ec-
ke i hid ofsta Sæte / kann ske / þ annar
heidarlegre enn þu sie boden af hønum /
z kome sa sem þier baud z hønum / seige
til þijn / Gief þessum Rwm / og hliotet
þu þa med Kinnroda ad hafa hid ysta
Sæte. Helldur so / Nær ed þu verdur bo-
denn / þa far þu / z set þig i hinn ysta
Sess / so ad þa nær ed sa kemur er þier

baud/ þa ſeige hañ til þijſs/ Vinar/ þo ka þier vpp betur. Þa mun þier Vird ing veitaſt/ hia þinū Seſſunautum. Þuiad huor ſig ſialfur vpphefur/ hñ mun nidurlægiaſt/ z huor ſig lijtelæter hañ ſkal vpp hafen verda.

A Michaelis Meſſu Dag.

Piſtillen j Opinberingar Book S. Johannis 12. Cap.

A Þeim Dogum. Og þar giordiſt Strijd myked a Himne/ Michael z hans Einglar bórduſt vid Drekann/ Dreken bardeſt z hans Einglar/ z yf erbóſtu ecke/ og þeirra Stadur vard ecke meir funden a Himne. Og ſa mikle Dreke og hiñ gamle Hoggormr/ ſa z ad heiter Diofull z Andſkote/ vard wtkaſtadr a Jordena/ huor ed alla Veralldarkringluna viller. Og hañ vard vtſnaradur a Jordena/ og hans

Einglar vordu eirnenn wijsnarader. Og eg heyrde Rodd mykla á Himne seigiande. Nu er Heilsa & Kraptur/ Rijke & Mattur/ vors Guds vorden hans Christs/ med því hann er wijsnaradur sem þa asakade Dag og Nott ffyrer Gude. Og þeir haffa hann yfferuñed fyrer Lambsins Blod/ & fyrer Orded þeirra Vitnisburdar/ & þeir haffa ecke elskad sitt Lijff/ allt til Daudans. Þar ffyrer glediest þier Himnar/ & þier sem þar inne byggid.

Gudspialled S. Matth. 18. C.

Vm þann tijma. Geingu Læresueinarner til Jesu/ & sogdu. Huør er mestur j Himnarijke? Jesus kallade eitt Barn til sijn/ & sette þ midt j millum þeirra & sagde. Sannlega seige eg ydur/ nema þier vmsnuest/ og giørest so sem smaa Born/ munud þier ecke inn ganga j Rijke Himnanna. Huør sialfur

ur sig læckar so sem Ungmenne þetta/
sa er mestur j Ryke Himnana. Og hu
er sem medtekur eitt þuilijkt Ungme
ne j mijnu Nafne/ sa medtekur mig.
En huor hn̄ hneyxlar eirn af þessū
Vesalingum sem a mig trua/ þarfa
ra være hm̄ ad Mylnusteirn heyngd
est um hans Hals/ z være j Siafar
diwp sockttur. Vei sie Heimenum fyr
er Hneyxlaner/ Þar hliota þo ad ko
ma Hneyxlaner. En Vei þm̄ Man
ne/ þ huorn ad Hneyxlanen kiemur/
En ef þijn Hond/ edr þin Footur hn
eyxlar þig/ snijd han̄ af z kasta hen

um þra þier. Betra er þier jnn ad gan
ga til Lijffsins/halltr z handar vane/
enn þ þu hafer tuær hendur/og tuo fæ
tur/z verder j eilijfann Elld kastadur.
Og ef Auga þitt hneyxlar þig/ þa
slijt þad wt z snara þui fra þier. Bet
ra er þier eineygdum jnn ad ganga til
Lijfsins/enn þ þu hafer tuo Augu/og
verder j heluitskann Elld kastadr. Sia
ed til ad þier forsmaed ecke eirn af þes
sum Besalingum. Þuiad eg seige ydr/
ad þra Englar a Himnum/siaa jafnan
mijns Fodurs Auglit/ ſ er a Himnum.

XVIII S. T. epter Tr.

Pistillenn 1. Cor. 1. Cap.

Elskuleger Bræðr. Þacker giorʃ
eg Gude mijnum iafnan ydar ve
gna/ þ þa Guds Nad/ ſ ydur er
gieffen j Christo Jesu. Þad ad þier
erud j ollum hlutum auduger ordner j
honum/j allre Kunattu/z j allre Vit
sku/epter þui sem sa Vitnisburdur Je
su

ſu Chriſti er ſtadþeſtur orden j ydur. So ad þier hafed enguan Breſt j nø ekre giøp/ epterbijdande auglyſingu vo rs DROTtins Jeſu Chriſti. Sa ad ydur mun ſtadþeſta allt til Æþeloka/ ſo ad þier ſieud oſtraffanleger a Deige DROttins vors Jeſu Chriſti/ Þuiad Gud er trwr/ þ huorn ad þier kallader erud til ſamlags ſonar hns Jeſu Chr iſti/ vors DROTtins.

Gudſpialled Matth. xx. Cap.

Þan tijma. Þa Phariſearner heyrdu þ/ ad hn hafde midur þa ggad þa Saduceos/ ſamanſoþ a duſt þr j eitt. Og eirn Løgvitringur af þeim/ ſpurde han ad/ freiſtande ha ns og ſagde. Meiſtare/ Huert er hid hæſta Bodord j Løgmaalenu? En Je ſus ſagde til hns. Þad/ ad þu ſkallt elſka DROttenn Gud þinn af ollu hia rta þijnu/ z af allre Salu þiñe/ z af ollu Hugſkote þinu/ þta er hid fyrſta

og stærsta Bodord. Enn hitt annad er
þessu lijkt. Þad/ad elska skalltu Nan
ga þinn so sem sialfann þig. J þessum tuei
mur Bodordum/er innbundid allt Log
mal/ og Spamennerner. Enn þa Pha
risearner voru so til samans komner/
spurde Jesus þa ad og sagde. Huad vi
rdest ydur vm Christ/ huors Son hann
er? Þeir sogdu honum/ Dauids. Hann
sagde þa til þra. Huornenn kallar Da
uid hann þa j Anda eirn Herra? Þar
hann seiger. DROTTENN sagde minum
DROTTNE. Sittu mier til Hægre Han
dar/ þangad til ad eg legg Ouine þin
na

ná til Skarat Fóota þinna. Nú ef Dauid kallar hañ Herra/ huorneñ er hañ þá hans Sonur? Og eingen gat sʃuarad hm̄ einu Orde. Og eige dyrf deſt nockur vpp þra þeim Deige hauñ ƿramar ad ſpyria.

XIX S. D. epter Triñ.

Piſtilleñ Epheſ. 4. Cap.

Meſkuleget Bræder. Aplegged fra ydur epter þyrnre Breytne/ hiñ gamla Mañeñ/ ſ̃ ſig ſþordiarþar j Girndum Villudoomſins. Eñ en durnyeſt j Anda ydars Hugſkots/ og ȝ klædeſt þm̄ nyia Mañe/ ſm̄ epter Gude er ſkapadur/ j ſannarlegu Riettlæte og Heilagleika. Huar þyrer apleg ged Lygar/ z talez Sañleik/ huor og eirn vid ſiñ Naunga/ þuiad vier erum̄ jñbyrdis huor añars Limur. Reideſt og ſyndgeſt ecke. Latid eige Soolena ynder ganga yþer ydrare Reide. Gif ſted z ecke Rwm Dioflenū. S... ſto-

led hefur/ sa skele nu eige meir/ heilbr erfide z anne m hondunu/ þ gott er/ so ad han hafe ad giefa þm s þurftuger eru.

Gudspialled Matth. 9. Cap.

I Þan tijma. Jesus stie a Skip/ foor hn yfer vm aptur/ og kom i sijna Borg. Og sia ad þr færdu til hans Halfuitlen man/ þan er la i sine Reckiu. En þa Jesus leit nu þra trw/ sagde hn til hins halfvisna. Vertu hughraustur Sonur/ þijnar Synder eru þier fyrer
giefs

giefnar. Og sia/ad nockrer af Skriftlærdum sogdu mz sialfum sier. Þesse gudlastar. Og sem Jesus sa þeirra Hugreningar/sagde hañ. Huar fyrer hu-se þier so vondt i ydrū Hiortum? Huort er Auduelldara ad seigia / þier eru þijnar Synder Fyrergiefnar. Eliegar ad seigia / Statt upp og gack? En so ad þier vited/þad Mañsins Sonur hefur Magt a Jordu til ad fyrergiefa Syndernar / þa sagde hañ til hins Valþiusna. Statt upp/ tak i burt Sæng þijna/og gack i þitt Hws. Og hñ stood upp/ og for i sitt Hws. En þa Folked sa þta/undradest þad/ prijsande Gud/ sa ed þuilijka Magt hefde Moñunum giefed.

XX S. D. epter Tr.

Pist. Ephes. 5. Cap.

Kiærer Brædur / Gieted suo til ad þier ganged forsialega / eige so sem Fávijser / helldur suo sem

viß. Og ſkycked ydur epter Tijdenũ
þui þad er Vond Tijd. Fyrer þui ver
ed ecke oþorſinler/ helldur ſkilianðe hu
er ad ſie Vilie DRottins. Og drec
ked ydur ecke Vijndruckna/ þui þar af
kiemur ſaurugt Lijþerne. Helldur vpp
fylleſt med Anda/ og tale huor vid añ
añ/ i aþ Pſalmum z Loþſongum og
andlegum Kuædum/ ſyngiande z ſpil
ande DROTtne j ydrum Hiortum.
Og giored þacket alla tijma/ Gude z
Fodur/ Fyrer alla Hlute/ j Naþne
DROTtins vors Jeſu Chriſti. Og
vered huor ødrum vndergiefner/ j Gu
ds Otta.

Gudſpialled Matth. 22. C.

A Þeim tijma. Jeſus/ ſuarade z
talade j añad ſiñ i Epterlijkin
gu til þeirra/ z ſagde. Himna
rijke er lijkt þm Konge / s Brudkaup
giorde Syne ſijnum. Og hann ſende ſij
na Þiona ad kalla Bodſmeñena til
Brud

Brwdkaupsins/ z þr villdu ecke koma.
J añad sin sende hñ wt adra Piona/
z sagde. Seige þier Bodsmoñunum/
Sined/ Mijna Mcaltijd hef eg tilbw
ed/ mijnet Vxar z aled Fie er slatrad/
z allt er reidubwed/ komed til Brwdka
upsins. En þr forsmadu þ/ z geingu
i burt/ eiñ a siñ Bwgard/ eñ annar til
siñar Sysslunar/ eñ hiner adrer gripu
hñs Piona/ z logdu þm hœdungar til
z drapu þa. En þa Kongureñ heyr
de þta/ vard hñ reidur/ og sende wt sitt
herlid/ og ꝼfoor þssum Mordingium/
z brende vpp þra Borg. Þa sagde hñ
O til

til ſiña þiona/ Brwdkaupeð er að ſo
ñu reiðubwed/ en þr ſ̃ boðner voru/ þr
voru þ̃ſſ ei verduger. Þar ꝥ fared wt
a Gatnamooteñ/ z bioodid til Brwdka
upſins huoriũ ſ̃ þier fiñeð/ Og hans
Þioonar geingu wt a Stræteñ/ z ſam
anſofnudu øllũ þim ſem þr fundu/ vo
ndum z goodũ. Og Brwdkaupeð va
rð fullt mz Boordſett Foolk. Eñ þa
Kongureñ gieck jñ/ að ſia þa ſ̃ til Bo
rðſins ſatu. Sa hñ þar eirn Mañ/
eige klæddañ Brwdkaups klæde. Og
ſagde til hñs. Vinr/ huorneñ komſtu
jñ hingað/ hafande ecke Brwdkaups
klæde? Eñ hñ þagde. Þa ſagde Kon
gureñ til ſiña Þienara. Binded hñs
Hendur z Fætr/ z kaſteð hm̃ wt j hin
yſtu Myrkur/ þar eð vera mun Oop z
Tannagnyſtran. Þuiað/ marger eru
kallader/ enn fáer wtvalder.

XXI S. D. epter Trin.

Piſtilleñ Epheſ. 6. Cap.

Gode

GOder Brædr. Styrkest j DR
DTne/ & j Mætte hn̄s Kra
ptar. Iklæded ydur Guds her
skrwda/ svo ad þier gieted stadest j gie
gn Vinsæmru̅ Dioƀulsins. Þuiad vi
er hoƀum ei vid Holld & Blood ad ber
iast/ helldur vid Hoƀdingia & Magt
arvellde/ s̄ er vid DRottna Veralldar
ehar/ vid Myrkra stiornendur þessa hei
ms/ vidr illsku Anda j Loptenu. Þar
fyrer taked Herskrwda Guds vppa yd
ur/ so ad þier gieted mootstodu veitt/ a
þm̄ vonda Deige/ & allt vel framkuæ
med/ & fæed Sigurenn. So standed nu
vmgyrter ydar Lendar mz Sannleikan
um/ og j skrydder Brynju Riettlætest
ns/ & vm Fæturnar Skooƀafader/ so ē
reidubwner þram̄ ad fylgia Evange
lio Fridarins/ en vmþram̄ alla hlute/
þa nizfaked Skiolld Trwarennar/ med
huorium þier kunned wt ad slockua oll
Elldleg Skeyte hins Prettvijsa. Og
grijped Hialm hialprædesins/ & Suerd
O ij Andans

Andans/huort ad er Guds Ord.

Gudspialled S. Joh. 4. Cap

J Þan tijma. Þar var eirn Konungs madur/ huørs Sonur ad Siukur lä til Capernaum/ Þa han heyrde þ/ad Jesus vär komen̄ äf Gydinga Landē j Galileam/ foor han til hn̄s/og bad han/ þ han være ofan og læknade Son hans/ þuiad hn̄ være ad męstu daudur. Þa sagde Jesus til hn̄s. Nema ad þier sieed Teikn ⁊ Stormerke trwed þier ecke. Kongsmadr en̄ sagde til hn̄s/ Herra/ par þu ofan/

Modur eñ Son; miñ andaſt. Jeſus ſa
gde honum þa. Far þu/ Sonur þiñ
lifer. Og Madureñ trwde þm̃ Ordū
er Jeſus ſagde hm̃/ z gieck þan. Eñ
þa er hañ ſoor ofan epter/ geingu ha
ns Þienarar j moote honum/ z kuñgi
ordu honum/ ſeigiande/ Sonur þiñ li
fer. Hañ ſpurde þa þar ad/ a huortū
tijma þ honum hefds batnad. Og þr
ſogdu hm̃. J Giar vm ſiounda Stu
nd/ huarf fra honum Kaldan. Þa
formerckte Faderen/ ad þ var vm þañ
tijma/ er huorium Jeſus hafde ſagt/
Sonur þiñ lifer. Og hñ trwde/ z allt
hans heima Foolk.

XXII S. D. epter Trin.

Piſtillen Philip. 1. Cap.

Meſtkuleger Brædur. Eg þacka
Gude mijnum/ ſo opt ſm̃ eg hug
ſa vm ydur/ huad eg giore alla
tijma j ollū mijnū Bænum ꝼ ydur oll
um/ z þa Bæn giore eg m; Fognude/

 fyrer

fyrer þ samlag sem þier hafed j Evangelio/ fra hinum fyrsta Deige/ all til þessa. Eg em þess hins sama j godu trauste þar vm/ ad sa sem j ydur hefur vppbyriad hid gooda Verked/ han man þ og eirnenn fullkomna/ vppa þan Dag Jesu Christi. Suo sem ad mier er tilheyrelegt/ ad eg hallde af ydur ollum/ j þan mata/ þuiad eg hefe ydur j mjnu Hiarta/ j þssum mjnu Fiotrum/ j huorium eg forsuara z styrke Evangelium/ huar af/ ad þier aller erud Nadarennar Hluttakarar med mier ordner. Þuiad Gud er minn Vottur/ huorsu þ ad mig forlenger af hiartans Grunne j Christo Jesu/ epter ydur ollum. Og þess sama bid eg/ þad ydar Kiærleike audgest meir og meir/ j allre Vitsku og allre Reynslu/ so ad þier meiged reyna huad best er/ vppa þ/ þier sieud skirer/ z hindrunarlauser allt til þss Dags Christi/ fuller med Auoxtu Riettlætesins/ huorier ad skie fyrer

byrer Jesum Christum (j ydur) til Dyrdar og Lofs Gude.

Gudspialled. Matth. 18. C.

Og Jesus sagde til sina Læresuei ha: Himingrijke er lijkt vid eirn Koning/ s reikna villde vid Þion(a) sina. Og er han took til ad reik(n)a/ kom eirn byrer han sa ed honum var skylldugur vm tiju Þusund Pynda. En þa han hafde þ eige til/ sem han skyllde giallda/ skipade Herran ad selia han/ hans Hwsfreyiu/ z so Bornen/ z allt þ han ætte/ og borga þar med/

 Eirn

Enn sa Pioon fiell fram/ tilbad hn/ og sagde. Haf Polenmæde vid mig/ allt skal eg þier gialda. Enn Herrann sa aumur a þm Pion/ z liet hann lausann/ z gaf honu vpp alla Skulldena. Enn þa hn gieck wt/ þann hann eirn af sijn⸗um samlags Pioonum/ sa ed honu atte ad giallda hundrad Peninga/ þann sama Nandtook hn/ greyp fyrer Kuerkar honum/ og sagde/ giallt þ þu ert mier skylldugur. Og hans Samlags Pioon fiell fram til Foota hans/ bad hann/ og sagde. Haf Polenmæde vid mig/ þui allt skal eg giallda þier. Enn hann villde ecke. Helldur foor burt/ og liet hann j Diblyssu/ þangad til hn hafde borgad sijna Skulld. Enn z hans Sampionar sau huad skiede/ vrdu þr miog hrygguer vid/ komu z kunngiordu sijnum Herra/ allt huad ed giorst hafde. Þa kallade hns Herra a hann/ og sagde til hns. Þu illur Pion/ alla þa Skulld gaf eg þier vpp/ af þui þu ba

D iij dst

dſt mig. Huort byriade þier þa ecke Myſkunſomum ad vera vid þiñ Sam lags þioon/ſlijka ſ þ eg var þier myſk unſamur? Og hñs Herra vard Reidr ⁊ ofurſellde hñ Kuolurunum/þangad til hañ hafde borgad/allt þ hañ var honum ſkylldugur. Suo mun og miñ Himneſkur Fader giora vid ydr/ef ad huor ydar ſem eirn ꝼgiefur ecke wr af Hiarta/ſijnu Brodr hñs Miſgiorder.

A Allra Heilagra Meſſu Dag. Piſtillen j Opinberingar Bok S. Joh. 7. Cap.

Þeim Doguin. Og epter þad ſa eg ꝼioora Eingla ſtanda a fioorum Hornum Jardareñar/⁊ þr iñe hiellu fioorū Vindum Jardareñar/ſuo ad eingeñ Vindur blies a Jordena/nie a Sioeñ/nie a neckud. Og eg ſa añan Eingel vppſtijga en vppgongu Soolareñar/ſa hafde Teiken Lifanda Gudz/⁊

ds/ ꝛ kallade haarre Roddu til hinna ſio
gra Einglana/ þeim ſem giefid er ad
granda Jorduñe ꝛ Sionum/ ꝛ ſagde.
Grandeð ecke Jordunne/ eige Sion-
um/ me Triamum/ ſo leinge þ vier teik
num þiona vors Guds ÿ þra Ennum.
Og eg heyrde Tolu þra ſm teiknader
voru/ Hundrad fiorar ꝛ fiorutiger þu
ſunder/ ſem teiknader voru/ aþ ollum
Kynkuiſlū Iſraels ſona. Aþ Kyne
Juda tolf þuſūder teiknad'. Af Kyne
Ruben tolf þuſūd' teiknad'. Af Kyne
Gad tolf þuſūder teiknader. Aþ Kyne
Aſſer tolf þuſūd' teiknader. Af Kyne
Nephthaliin tolf þuſūder teiknader.
Aþ Kyne Manaſſe tolf þuſunder teik
nader. Af Kyne Simeon tolþ þuſū
der teiknader. Af Kyne Levi tolf þuſū
der teiknader. Af Kyne Iſaſchar tolf
þuſunder teiknader. Af Kyne Zabu
lon tolf þuſūder teiknader. Af Kyne
Joſeph tolf þuſūd' teiknader. Af Ky
ne BenJamin tolf þuſunder teiknad-
er.

er. Og epter þ ſaa eg/ z ſiaa/ ad Skare miſkell/ huorn ad eingen̄ gat taled/ aḟ øllum Þioodum/ z Foolke/ z Tungumaalum/ ſtanda fram̄e fyrer Stoolnum/ z fram̄e fyrer Lambenu/ vmſkryd der huijtum Skrwda/ z Paalma vidr j hondum. Og þr kolludu Hatre Roddu/ z ſogdu. Heilſa ſie þeim er a Stoolnum ſitur/ vorum Gude z Lambenu. Og aller Einglar ſtoodu vmhuerfis Stoleñ/ z j kringū Olldunganä/ z vm kring þau fiogur Dyreñ/ z ſiellu nidur fyrer Stolnum fram̄ a Þrra Aſianer/ z tilbaadu Gud/ z ſogdu/ Amen. Loꝑ z Dyrd z Speke/ og Þacker/ z Heiduꝑ/ z Kraptur/ z Styrkleike ſie vorum Gude/ vm Allder og ad Eylijfu/ AMEN.

Gudſpiallid S. Matth. 5. C.

G. þa Jeſus ſeit Folked/ ateck ham vppa Fialled. Og þa han̄ ſetteſt nidur/ O vj geingu

geingu hans Lærefueinar til hanns. Og hañ lauk ſinn Muñ vpp Kiende þeim ꝛ ſagde. Sæler eru þeir ſem andlegã eru volader/ þuiad þra er Himna rÿked. Sæler erü þeir ſm harma/ þuiad þeir munu huggader verda. Sæler eru Hooguærer/ þuiad þr munu Jardrÿked erfa. Sæler eru þeir ſem hungra ꝛ þyrſta epter Riettlætenu/ þui þr ſkulu ſadder verda. Sæler eru Myſkunſamer/ þuiad þeir munu Myſkun hliota. Sæler eru Hreinhiartader/ þuiad þeir munu Gud ſia. Sæler eru Frid

ſamer

samet/ þuiad þeir munu Guds Born kallader verda. Sæler eru þeir sem þ Riettlæteſins saker opſokter verda/ þui ad þeirra er Himnarijked. Sæler erud þier/ nær Meñerner hallmæla ydur/ z Opſokn veita/ z tala i giegn ydur alla Vondsku/ fyrer mijnar saker/ þo liwg ande. Fagne þier z vered glader/ þui ad ydart Verdkaup er nogligt a Himnum. Þuiad suo opſoktu þeir Spamenena/ þa sem fyrer ydur voru.

XXIII Suñu Dag epter Trinitatis/ Pistilen skrifar S. Pall/ Philip. 3. z 4. C.

Kiærer Brædur. Fylgied mier epter/ og giæted ad þeim sem so ganga/ lijka so sem þier hafed oss til Fyrermyndar. Þuiad marger ganga so/ af huorium eg hefe optsin̄ is sagt ydur. Eñ nu seige eg ydr grata̅de/ þeir Ouiner Kroſſens Christi/ huerra Ænelok er Fyrerdæmingenn/

huorra Gud Mageñ er/z þrra Vig
semd þ Jardlega. siñadet eru/verdr til
Skamar. Eñ vor vmgeingne er a Hi-
minu/huadañ vier vænu Frelsarans/
DROTtins Jesu Christi/sa ed vorn
fafenigañ Lykama mun þorklara/so
ad hañ lykur verde hans Forklarudu
Lykama/epter þre Verkan/ sem hañ
kann sier alla Hlute med vndergiefna
ad giora. Þar þ/miñer kiærer z elsk-
uleger Brædr/ miñ Fognudur/z miñi
Korona/ standed so j DROTtne elsk
anleger. Enn Evodiam aminne eg/
Sintichen aminne eg/þ þær sieu sam
lyndar j DROTtne. Eg bid þig og
eirneñ minn trwr Lagsmadur/ hialpa
þm/huorier med mier haþa erþidad j
Evangelio/med Clemense/og hinu vð
ru myñu hialparmoñum/ huorra Ni
fn ad skrifud eru a Lyþsins Bookeñe.

Gudspialled skriþat S.
Matth: 22. Cap.

J þañ

J Þañ tijma. Þa geingu Pharis-
searner j burt/ z settu Rad sam-
añ/ ad þr. feinge veidt hañ j Or-
dum. Og sendu til hans sijna Lærisu-
eina/ med Herodis Þienurum/ so seig-
iande. Meistare/ vier vitum þ/ þu ert
Sannsogull/ z kienner Guds Vegu j
Sañleika/ z skeyter ei nockrum/ þuiad
þu fer ei ad Mañvirdingum. Þar f̃
seig þu oss/ huad þier lyst. Huort leyf-
ist ad giefa Keisaranum Skatt/ edur
eige? En þa Jesus fornemerkte þeirra
Flattskap/ sagde hañ. Huad freiste þi-
er mijn hræsnarar? Syned mier Myn-

tena Peningsins. Og þr þeingu hon
um Peningen. Jesus sagde til þrra.
Huors Mynd og yfirskript er þetta?
Þeir sögdu hm̄/ Keisarans. Þa sag-
de hn̄ til þra/ Gieþed þa Keisaranū/
huad Keisarans er/ og þ Gude/ huad
Guds er. Og er þr heyrdu þetta/ vnd
rudust þr/ forlietu hn̄/ z geingu j burt.

XXIV S. D. epter Tr.

Pistillen Coloss. 1. Cap.

Elskuleger Brædr. Þar ꝑ vier eit
nen/ allt þra þm̄ Deige/ þa viet
heyrdum þad heyrt/ lietū vier ei-
ge ap/ þyrer ydur ad bidia z beidast/ þ
þier vppþylleſt mz Kyñingu hn̄s Vil-
ia/ j allsħattudum andlegum Vijsdō
me z Skilninge/ so ad þier kunned ad
ganga DROTtne verduglega/ til all
rar Þocknunar. Og sieud Aurtarsa
mer j øllum goodum Verkum/ og ad
þier sieud varande j Kyñingu Guds/
z styrkest j øllū Krapte/ epter Mætte
hans

hꝰs Dyrdar/ j allre Þolinmæde/ ꝛ La
nglundar giede/ mꝫ Fognude. Og gio
red Þacker Fodurnu̅/ s̄ oss hefur skap
fellega giort til Arfskiptis Heilagra
j Liosenu. Sa ed oss hefr frelsad af
Ufervallde Myrkrañá/ ꝛ hefr oss sett
j Ryke syns elskulega Sonar/ j huor
kum vier hofū Endurlausnena ꝥ hꝰs
Blood/ s̄ er Syndaña Fyrergiefning.

Gudspialled Matth. 9. Cap.

J Þañ tijma. Þa ed Jesus talade
þra hid sama til þra. Sia þu/
ad Hofdinge nockur gieck ad/ ꝛ

tilbad hñ/seigiande. Herra/min Dot
ter er nyskal ud/eñ þu kom z legg þiñ
na Hønd yþer hana/z mun hun lifa.
Og Jesus stood vpp/fylgde hm/ z so
hñs Lærisueinar. Og sia þu/ad Ko
na/huør ed hafft hafde Bloodfall j
tolf aar/gieck a Bak til vid hñ/z sner
te Falld hans Klædnadar. Þui hun
sagde nz sialfre sier. Ef ad eg mætte
ad eins snerta hans Klædnad/munde
eg heilbrigd verda. Enn Jesus sner
est vid/leit til heñar z sagde. Vertu
hughraust Dootter. Þijn Trwa gio
rde þig heilbrigda. Og a þre somu
stundu/vard Konañ heilbrygd. Og
þa ed Jesus kom jnn j Hoþdingians
Hws/z sa þar Lwdurþeytara/z Bull
drañ Folksins/sagde hñ til þra. Wij
ked þra/þuiad ecke er Stulkañ daud/
helldur sefur hun/Og þr dearudu hñ.
Eñ sin Folked var wtdrifed/gieck hñ
þar iñ/og took vm heñar Hønd. Og
Stulkañ stood vpp. Og þetta Rycke
barst

barst wt vm allt þad sama Land.

XXV S. D, epter Tri.

Pist. 1. Tessal. 4. Cap.

MEtskuleger Brædur. Ett vier vil ium ei dylia fyrer ydur/vm þa ß sofa/vppa þad ad þier sieuð ecke hrygguer/ suo sem þr adrer ed ongua Von hafa. Þui ef vier truum ad Jesus sie daueñ z vpp apter risen/so mun z Gud eirneñ þa ß sofnader eru/ fyrer Jesum med hm̃ framleida. Þuiad þ seigium vier ydur/so sem Ord DROttins/þ vier huorier ad lifum z epter bliffum j Tilkomu DROTtins/ vier munu eige þ þeim koma/sem sofnader eru. Þui DROTTeñ sialfur mun m3 Hercope/z med Hofudeingel sins Raust z Lwdre Guds/ofañ koma af Himnu/og hiner daudu j Christo/ skulu fyrst vpprijsa. Þar epter a/vier sem lifum og epter bliffum/verdum til lijka vppnumder/m3 þm̃ somu j Sky-

 enn

eñ/til moots vid DROttenn j Lopted/ og munum suo hia DROTTne vera alla tijma/ So huggeð nu huor aňañ jñbyrdis/ med þessum Ordum.

Guðspialled Matth. 24. Cap.

J Þañ tijma. Jesus sagde til sijna Lærisueina, Nær ed þier sijeð Suiuirding Foreydslunnar (af hueꝛre sagt er fra Spamanninum Daniel) standanda j Helgum stad. Huor ð lees/ hañ hygge þar ad. Huerier þa eru j Gydinga lande flyie þa a Fioll/ Og huor hñ er a Ræfre/ fare hñ eige

p c ofann

ofan nockud ad taka wr sijnu Hwse/ Og huor sem a Akre er/ snwe hann ei aptur/ ad taka vpp Kyrtel sinn. Enn Vei Þungudum ꝛ Briostmylkingum a þeim Dogum. Af þui bidied/ ad ydar Flootte verde ecke vm Vetur/ ꝛ eige a Þuottdeige. Þuiad þa mun verda so stoor Normung/ huilijk ad eige var i fra Upphafe Veralldarennar/ allt til þessarar stundar/ og ei helldur mun verda. Og nema ad þesser Dagar verde styttet/ verdur eckert Hold holped. Enn fyrer Utualdra saker/ þa skulu þeir Dagar styttast. Enn ef nockur seiger þa til ydar/ siaed/ hier er Christr/ eda þar/ þa skulu þier ecke þui trwa. Þuiad þar munu vpprijsa Fals christar ꝛ Fals spamenn/ og þr munu giöra stoor Takn/ ꝛ Undur/ so ad i Villu munu leidast (ef skie mætte) einnen wtvalder. Siaed/ eg sagda ydur þ fyrer/ Nu ef þr seigia til ydar/ Siaed/ hann er a Eydemorku/ þa ganged ecke wt.

Simed/ hñ er j Taunkofum/ þa trwed eige. Þuiad lijka sem Elldingen utgeinngur af Vppgaungu/ og skijn allt til Nidurgaungu/ lijka suo mun og vera Tilkoma Mannsins Sonar. Þuiad huar hellst ad Hræed er/ þangad munu og Ernerner safnast.

XXVI S. D. epter Tri.

Pist. S. Pet. 2. Pist. 3. C.

Elskuleger Bræedur. J fyrstu þa vited/ þ a sijdustū Døgum munu koma Spottarar / huørier epter þra eigenlegum Girndum munu ganga/ og seigia. Huar er Fyrerheit hñs Tilkomu? Þui þan j þra ad Fedurner sofnudu/ þa blijfa aller Hlůter so s̃ fra Vpphafe Skøpunareñar/ þuiad viliande læitast þr ecke vita þ/ ad Himnarner eirneñ voru fordū tijd/ þar m̃ z Jordeñ wr Vatnenu/ og j Vatnenu stodst þ Guds Ord/ j huoriu heimureñ s̃ j þañ tijd var/ j Vatsfloodenu fyrer

føorst.

fÿrst. So eirnenn sa Himen og Jørd:
ſ nu er/munu verda ꝥ hřs Ord spor=
ud/suo ꝥ þau Elldenū vardueitt verde:
a Døomsins Dag/ z til Fyrerdœming=
ar Omilldra manna. Eñ eitt sie ohuled.
ꝥ ydur/hiner Kiæruſtu/ꝥ eirn Dagur.
ꝥ DROTtne/er sem Þusund ara/ z
Þusund ar sem eirn Dagur. DROT
teñ seinkar eige þui ſ hñ ꝥhiet/so sem
ꝥ sumer hallda/helldur hefur hñ Þol=
enmœde vid oss/z vill ei ꝥ nockur fortap=
est/ helldr ad aller snwe sier til Yber
bootar. Eñ Dagur DRottins mun
koma sem Þioofur vm Noott/a huor
um Himnarner munu forganga med
stoorbrestum/eñ Høfudskiepnurnar af
Hita brænna/ z Jørdeñ/og þau verk
ſ þar eru jñe/munu vpp brenna. Med
þui ad allt þetta ſk nu forganga/Hui
likum byriar ydur þa ad vera ? Med
Heilogu Framferde/ z Gudrœkne/ad
þier bijded og flyted ydur til Tilkomu
Dags DROTtins/a huorium Him=

 enner

enest af Ellde zorgeingur/ og Höpud
ſkepnurnar af hita brænna. En vier
væntum epter nyium Himne/ og nyrre
Jordu/ epter hans Fyrerheite/ j hvør-
ium ad Riettlæted bygger. Huar þyr-
er mı̄ner Kiærustu/ mz þui þier ſkulud
þeſſ vænta/ þa koſtgiæfed þ. þier fyrer
honum oſleckader og oſtraffanleger/ j
Fridnum fundner verded. Og Þolen-
mæde vors DROttins hallded þyrer
ydar Sæluhialp.

Gudſpialled Matth. 25. Cap.

A Þeim Dogū. En þa Mannſins
Son mun koma j ſynu Tignar
Vellde/ og aller Helger Einglar med honum/ Hann mun þa ſitia a
Sæte ſijns Velldis/ og allar Þioder
munu ſamann ſafnaſt ꝥ honū. Og hann
mun þa ſundr ſkilia huøria þra ødrum/
ſo ſē Hirder ſundur greiner Saude fra
Kidum / Saudena mun hann ſkicka til
ſinnar hægre Handar/ En Kidenn til vi
nſtre

astre. Þa mun Kongurenn seigia til þra s a hans hægre Hond eru. Komed þier Blessader Fodur mijns/ z eignest þ Rijke s ydur var tilbwed fra Upphafe Verallðarennar. Þuiad hungradur var eg/ z þier gafud mier ad eta. Þyrstur var eg/ z þier gafud mier ad drecka/ Giestur var eg/ og þier hysstud mig Nakenn var eg/og þier klæddud mig/ Siwkur var eg/ og þier vitiudud mijn/ J Myrkuastofu var eg/og þier komud til mijn. Þa munu hiner Riett latu suara honum/og seigia. Herra/ Nuonar saum vier þig hungradann/ z fæddum þig? Eda þyrstann/ so ad vier gæfum þier ad drecka? Eda huonar saum vier þig Giestkomenn/og hystum þig? Eda nakenn/ z klæddum þig? Eda huonar saum vier þig Siukann/ edur i Myrkuastofu/og komum til þijn? Og Kongurenn mun suara z seigia til þra. Sannlega seige eg ydur/ huad þier giordud einum af þessum mijnum minstum Brad

 rum

tium/þ giørdud þier mier? Þa mun hṅ z seigia til þra sṁ til Vinstre handar eru. Fared burt fra mier þier Bolua, der j eilijfaꝛ Elld/ þaꝛ sṁ fyrerbwen er Fiandanum/ og hṅs Aarum. Þui ad Hungradur var eg/ og þier gaafud mier eige ad eta/ Þyrstur var eg/ z þier gaafud mier ecke ad drecka/ Giestur var eg/ z þier hystud mig eige/ Nakeꝛ var eg/ z þier klæddud mig eige/ Siukur z j Myrkuastofu var eg/ z þier vitiudud min eige. Þa munu þr suara z seigia. Herra/ Huenær saum vier þig hungradaṅ/ edr þyrstaṅ/ Giest/ edr nakeṅ/ Siukaṅ edr j Myrkuastofu/ z høfum þier ecke þioonad? Þa mun haṅ suara þeim og seigia. Sannlega seige eg ydur/ Huad þier giørdud eige einum af þessum hinu minstu/ þ giørdud þier mier ecke. Og munu þeir þa ganga j Eilijfar Pijsler/ Enn Riettlaater j Eilijft Lijf-

Tuꝛt

XXVII S. D. epter T.

Pist. S. Pet. 2. Pist. 1. Cap.

ELskuleger Brædr. Fyrer þui vil eg eige aflaata ad aminña ydr ia fnlega vm þtta, þo ad þier vited þad / z erud styrkuer j nalægum Saña leika. Þuiad eg hygg þ riettelegast / suo leinge sem eg er j þessare Tialldbwd / ad vppvekia ydur med Aminninn gum. Þuiad eg veit þad / ad eg skyt snarlega þessa myna Tialldbwd af ad leggia / so sem vor DROTteñ Jesus Christus hefur mier openberad. Eñ eg vil Kapps vmkosta / þad þier (epter myna Vtfaur) iafnañ hefdud slijkt til miñis ad hallda. Þuiad eige hofum vier þm Dæmafroodum Fræ sogum epter fylgt / þa vier giordum ydur kuñañ Krapt z Hingadkomu vors DROTtins Jesu Christi. Helldr hofum vier sialfer sied / hans Dyrd / þañ tijd hañ af Gude Fodur med tok

Dyrd/z Neidür/ fyrer Raustena/ pa z til hüs skiede j myckellre Dyrd/ hsshat tar/ þesse er minn elskulegür Sonur/ ad huorium mier vel þocknast. Og þssa Raust þa heyrdum vier af Himnnum verda/ þa vier vorum med hönü vppa Fiallenu Helga.

Gudspialled Matth. 17. Cap.

A Þeim Tijma. Og ser Dogum þar epter/ / took Jesus med sier Petrum z Jacobum/ z Johann em Brodur hans/ z hafde þa afsijdis vppa hatt Fiall/ z vmmyndadest fyr er þeim. Og hanns Asiana skein sem Sool/ Enn hans Klæde vrdu so Biort sem Lios. Og sia/ ad hm̄ byrtust þeir Moyses z Elias/ og tøludu vid hañ. Enn Petur ansade og sagde til Jesu. Herra/ hier er oss Gott ad vera. Ef þu villt/ þa vilium vier giora hier þriar Tialldbwder/ þier eina/ Moyse eina/ z Elie eina. Og þa hann

 var

var þetta ad tala/Sieꝛ/ad biart Ský
vmſkygde þa. Og ſiꝛ/ad Rødden̄ wr
Skyenu ſagde. Þeſſe er Sonur minn
elſkulegur/ ad huorium mier vel þock
naſt/ hlyde þier hønum. Og er Lære
ſueinarner heyrdu þad/ fiellu þeir fr-
am̄ a ſiſnar Aſianet/ ꝫ vrdu miøg hr-
ædder. En̄ Jeſus gieck til þeirra/ took
a þeim ꝫ ſagde. Standed vpp/ ꝫ vered
ei hrædder. En̄ þa þeir litu vpp/ſau
þeirønguan̄/nema Jeſum alleinaſta.
ꝫ er þeir geingu ofan af Fiallenu/ba-
ud Jeſus þeim/ ꝫ ſagde. Þier ſkulud
ønguum þeſſa Syn ſeigia/ þar til ad
Man̄ſins Son er vpp aptur
riſen̄ fra Daudum.

Ender Gudſpialla ꝫ Piſtla
Aared vm kring.

Historia.

Piinuñar og Daudans DROttins vors Jesu Christi/ wt af fioorū Gudspiallamoñum um saman leseñ.

G þa þeir høfdu Lofsaungeñ sunged/ Gieck Jesus wt/ sem hann var vanur/ yfer vm Lækeñ Kidron/ til Fiallsins Oliueti.

Eñ hans Lærefueinar fylgdu hōnum epter. Þa sagde hñ til þra/ A þſſ are Nootu munud þier aller Hneyxlast a mier/ þuiad skrifad er. Hirdereñ mun eg slaa/ og Sauder Hiardareñar munu j sundur tuistrast/ Eñ nær eg riis vpp aptur/ þa mun eg ganga fyrer ydur j Galileam. Petur suarade z sagde

gde til hūs/Þo aller hneyxle sig a þier/þa skal eg þo alldrei hneyxlast. Jesus sagde til hans/ Sannlega seige eg þier/ad nu a þessare Nottu/ adur enn Haneñ galar tuisuar/ muntu neita mier þrisuar. Hñ talade þa eñ framar/Ja þo eg ætte ad deya med þier/ þa skal eg ecke afneita þier. Slijkt hid sama sogdu aller Lærefueinarner.

Þa kom Jesus med þeim j þad Akurgierde sem hiet Gethsemane/ Þar var einn Grasgardur/þar gieck Jesus jñ/ z hans Lærefueinar. Enn Judas sa ed sueik hñ/visse z þeñañ stad/þui ad Jesus safnadest opt þangad m̄z sijnū Lærefueinū. Þa sagde Jesus til þeira/Setied ydur hier/a medañ eg fer burt/og bidst fyrer. Og hñ tok til sijn Petrum z Jacobum/ z Johannem/ þa tuo Sonu Zebedei/og tok til ad hrygg giast/ad skialfa og Harmþrwngen ad verda/ z sagde til þeirra/ Min Sala er hrygg allt j Daudañ/ Blijfed hier

og

og vaked med mier/ Bidied suo ad þier falled ecke j Freistne.

Og hñ veik sier j burt fra þeim nær einu Steinsnare/ z kraup a Knie/ fiell fram̃ a siina Asioonu til Jardar/ og bad/ Ef þad mogulegt være/ ad su stu nd him̃ liide/ og sagde/ Abba/ miñ Fad er/ allt er þier mogulegt/ Tak burt þe ñan Kaleik fra mier/ þo ei huad eg vil helldur huad þu villt. Og hann kom til siña Lærisueina/ og fañ þa sofande/ og sagde til Peturs/ Simon/ sefur þu? z Formatter þu ecke eina Stund ad vaka med mier? Vaked z bidied/ so ad þier falled ecke j Freistne. Andeñ er reidubweñ/ eñ hollded er veykt.

J añad siñ gieck hñ eñ burt aptur/ badst fyrer z sagde/ Miñ Fader/ Ef þad er ecke mogulegt/ ad þesse Kaleik vtlijde him̃ mier/ vtan eg drecke hañ/ þa verde þiñ Vilie. Og hañ kom/ og fañ þa aptur sofande/ Og þra Augu voru þrungenn af Suefne / og þeir

D viſſu

vissu ecke huoriu þeir suorudu hõnũ.
Og hñ liet þa kyrra/ ꝛ gieck eñ j burt
aptur. Og bad j þridia sin þim sömu
Ordum/ ꝛ sagde/ Fader/ ef þu villt so/
þa tak þennan Kaleik af mier/ þo ecke
miñ/ helldur verde þiñ Vilie.
Eñ hm̃ byrtest Eingell af Himne/
ꝛ styrkte hñ. Og þar kom/ ad hñ þre
ytte vid Daudañ/ ꝛ took akaflegar ad
bidia. Eñ hans Sueite vard suo sem
Blodropar/ þeir fiellu a Jördena.
Og hañ stood vpp fra Bæninne/ og
kom til sinna Lærisueina/ ꝛ fañ þa sof
ande vt af hrygd/ ꝛ sagde til þra/ Ad
Bilie þier nu sofa og huilast? Huad
sofe þier? Þad er noog/ Stunded/ su stu
nd er komeñ/ ad Mañsins Sönur mun
ofurseltast j syndugra Hendur/ Stand
ed vpp ꝛ gongũ hiedañ/ Siaed/ Sa
ed mig suikur hañ er j nand/ Eñ bid
ied/ so ad þier falled eige j Freistne.
Og jafnsnart sem hañ var nu eñ ad
tala vm þetta/ Sia þu/ Judas ein
af þim

af þeim Tolf/ þa er hañ hafde nu til sijn teked Flock Manna/ z eirneñ Þion ustanieñ Byskupanna/ Phariseanna/ Oldungama og Skriptlærdra/ gieck hñ vndañ Mañflockenum/ z kom þan gad/ med Logbrondum/ Lompum/ med Suerdum og Stanguni.

Eñ Suikareñ hafde giefid þeim þ til merkis/ og sagt/ Huern eg kyssir/ sa er þad/ gripeð þañ sama/ z leided var lega. Sem Jesus visse nu allt huad yfer hañ atte ad koma/ gieck hañ fram z sagde til þeirra/ Ad huorium le ited þier? Þeir suorudu honum/ Ad Jesu af Nazareth. Jesus sagde til þeirra/ Eg em hañ.

Eñ Judas sa ed sueik hñ/ stood en neñ hia þim. Eñ sem Jesus sagde til þeirra/ Eg em hañ/ horfudu þeir a Bak aptur z duttu til Jardar. Nañ spurde þa eñ einusinne/ Ad huorium leit ed þier? Eñ þeir sogdu/ Ad Jesu af Nazareth. Jesus suarade/ Eg sagde

hdur þad / Eg em hañ. Leited þier ad mier / þa lated þessa j burtu fara / So vppfyllest þ Ord huad hañ hafde sa gt / ad onguum glatade eg / af þeim ʒ þu gafst mier. (Joh. 17.)
Eñ Judas veit fier ad Jesu til ad kyssa hañ. Og iafnsnart veik hañ ad honum / ꝛ sagde / Sæll vertu Rabbi / ꝛ kyste hañ. Eñ Jesus sagde til hñs / Vinr / huar til komstu hingad? O þu Judas / suikkur þu Mañsins Son med Kosse? Þa geingu þeir þangad / ꝛ løgdu Hendur a Jesum ꝛ gripu hañ.
Eñ þa er þeir sm hiaa honum voru sau huad verda villde / sogdu þeir til hans / Herra / skulum vier ecke slaa mz Suerde? Þa hafde Simon Petrus eitt Suerd / ꝛ droo þ wt / ꝛ sloo til Prestahøfdingians Þienara / og hioo af honum hans hid hægra Eyra. Og sa Þienare hiet Malchus.
Eñ Jesus suarade og sagde / Leyfid þeim ad giora allt hid freksta. Og
 sagde

sagde til Peturs/ Stiktu þijnu Suer=
de j Slijdrer/ þuiad huor Suerded tek
ur/ sa skal fyrer Suerde farast.
Eda meinar þu ad eg kuñe ecke ad
bidia miñ Fødr/ þ hñ sende mier meir
eñ tolfþ Legion Eingla? Skal eg ecke
drecka þañ Kaleik/ huorn ed miñ Fa
der hefur mier giefed? Enn huañen
skylldu þa Ritningarnar vppfylldar
verda? Þad hlytur so ad skie. Og hñ
ahrærde hñs Eyra/ og læknade hañ.
A þeim tijma/ sagde Jesus til Pre=
stahøfdingiaña/ z Hofudsmaña Mu
steresins/ z Olldungaña/ sem yfer hñ
voru koñer. Þier erud so sem til añ
ars Mordingia vtgeingner/ mz Sue
rdum z Stongu ad grijpa mig/ Dag
lega hef eg þo hia ydur vered/ og hefe
kieñt j Mustereñu/ og þier hafed ong
uar Hendur a mig lagt/ Eñ þetta er
ydar tijme z Magt Myrkrañā/ so ad
Ritningeñ vppfylleſt. Enn allt þetta
er skied/ suo ad vppfylleſt Ritningar

Spámannanna. Þá forlietu hann aller Lærisueinarner z flydu. Og þar var eirn vngur Mann sa ed hönum epter fylgde/ hann var med Lijne klæddur yfer bert Hórund/ z hin vnge Vngmenne gripu hann. En hann snarade Linklædenu og flyde nakenn i burtu fra þeim.

En Flockurenn z sa Yferhöfdingenn og Þienarar Gydinganna tooku Jesum/ og bundu hann/ og leiddu hann i fyrstu burt til Hannas/ sa var Magur Caiphe/ Huer ed þa var þess Aars Byskup. En Caiphas var sa sem Gydingunum gaf þ Rad / ad betur være ad eirn Madur dæe fyrer foolked.

Og þeir leiddu hann til hins ædsta Kiennimannz Caiphas/ þ er til Yferhöfdingia Prestanna/ þar ed aller Kiennemanna höfdingiar/ Skriptlærder z Olldungar voru saman komner. En Simon Petrus fylgde Jesu epter alengdar/ z eirn annar Lærisueirn/ alla inn i Forstofu Kiennemanna Höfdingians.

Sa same Lareſueirn var kũnugur Ki
eñemaña hofdingianũ/og giecł jñ m3
Jeſu ĩ Byskups herberged. Eñ Pet-
ur ſtood þar vte ꝼ Dyrunum. Þa gi-
eck vt ſa añar Lareſueirn ſem Byſku
peñi v' kunugr/ ꝫ talade vid hana ſem
dyrnar geymde/ ꝫ leidde Petrũ þar jñ.
Eñ Þionuſtufolked/ ꝫ Þienararner
ſtoodu ꝫ hofdu Kol a elld/ giordañ þar
jñdre/ mid ĩ Forſtofuñe/ þuiad Kulde
var. Og þr vermdu ſig. Enn Petur
ſtood hia þm ꝫ vermde ſig eirneñ/ ſuo
hñ ſæe huor Endeng þar villde a ver
da. Eñ Ambattenn Kieñemaña hofd
ingians/ ſu er Dyrnar geymde/ ſa Pe
trum vid Logañ/ ſm hañ vermdeiſig/ ꝫ
hun horfde beint a hañ/ og ſagde/ Og
þu varſt eirn med Jeſu af Galilea/
Ertu ecke eirn af þeſſ Mañs Lareſu
einum? Eñ hañ apneytade þui fyrer
ollum/ og ſagde/ þu Kuiña/ eige er eg
þad/ Eg þecke hañ ecke/ Eg veit og
eirneñ ecke huad þu ſeiger.

En Kiennemañа høfdingenn spurde Jesum ad hũs Lærefueinũ/ z ad hañs Kieñingu/ og Jesus suarade hm̃/ Eg hefe opinberlega talad j heimenũ/ Eg hefe z nũ jafnade kient j Samkundu hwsũ/ z j Musterenu þar ed aller Gyd ingar koma til samans/ z eckert hef eg j Affkymũ talad/ Huad spyr þu mig ad þssu? Spyr þu þa þar ad s heyrt ha fa huad eg hefe talad til þra/ Sia þu þr hinu sømu vita huad eg hefe sagt. En sm̃ hñ talade þta/ þa gaf eirn þi enara aña sm̃ þar stoodu hia/ Jesu eitt Hneßa høgg/ z sagde/ Skalltu so sua ra Byskupenũ? Jesus suarade/ Hafe eg jlla talad þa beuijsa þ/ ad þ sie ori ett/ En hafe eg satt sagt/ Huar fyrer sler þu mig? Og Hañas hafde sendt hañ bundenn til Caiphas Kiennemaña Høfdingia.

Simon Petrus stood og vermde sig. Og jñan lijtels tijma/ epter hina fyr stu Afneitingena/ s hñ gieck wt epter

Forsal

Forsalnū/Þa gool haneſt. Og eiñ koñ
ur Ambaatt ſa hñ/z took aptur til ad
ſeigia til þra ſem ſtoodu þar hia/Þeſ
ſe var z eirneſt mz Jeſu af Nazareth.
Þa ſøgdu þr til hans/Ertu ecke eirn
hans Lærefueirn? Og eirn aſlar ſag
de/ viſſulega ertu eirn aß þeim. Og
Petur afneitade þui eñ eínuſinne z ſoor
ſig þar vppa/z ſagde/Þu Madur/ec
ke er eg þad/og ei þecke eg þañ hinn
ſama Mann.
Og jñan ſkams Tijma/nærre eirnre
Stundu/ ſtyrkte þad eirn annar med
þm̄ er þar ſtoodu/og ſagde/Sañlega/
þu ert eirn aß þeim/þuiad þu ert eirn
Galileare/og þitt Tungumaal openbe
rar þig. Og eirn aß Byſkups þienu
runum/ Frænde þeſſ ſem Petur hiôo
aß Eyrad/ ſagde / Sa eg þig ecke i
Grasgardenum med honum? Þa took
Petur til ad formæla ſier/ og ad ſuer
ia ſig/ ad ecke þeckte hañ þañ Mañ/
ſem þeir toludu vm.

 Og

Og jafnsnart þa ed hañ so taladet
goul Naneñ j. añad siñ. Og DRot
teñ snere sier vid/ z leit til Peturs. Þa
miñtest Petur a þ Ordeđ Jesu er hñ
hafđe sagt til hñs. Aaðr eñ þ Naneñ
gal" tuisuar/ muñtu afneita mi" þrisuar.
Og hñ gieck wt z griet beyskleg a.
Enn Kieñemañahofdingiarner og
Olldungarner/ og allt Rađed leitudu
Liugvitna i giegñ Jesu/ (so ad þr gia-
tu hm̃ j Nel komed/ og fundu eingeñ/
þott ad marger ljugvottar geinge þar
frañ ad/ þuiad þra vitnisburder veru
ecke samhlioda. Ad siđustu stoodu
vpp z geingu þar frañ tueir Falsvot
tar/ z. baru Ljugvitne j moote honū/
z sogdu/ Vid hofñ heyrt þ hñ sagde/
(Joh. 2.) Eg kañ z vil nidurbriooþa
þ Mustere Guds sem med handum er
giort/ og a þrem dogū vppbyggia eitt
añad s ei er m handū giort. Eñ þra
vitnisburd" vrdu ecke helldr samhlioda.
Og Kiennemanna hofdingeñ stood
vpp

vpp medal þra/ spurde Jesum ad/ z sa
gde/ Suarar þu onguu til þssa/ sem ad
þesser vitna a mote þier? Enn Jesus
þagde/ og suarade onguu.
Nu Þa spurde Kiennemanna hofdingenn
hn̄ enn aptur ad/ z sagde til hn̄s/ Ertu
Christur Sonur hins Blessada? Eg
sære þig vid Lifanda Gud/ þad þu seg
er oss ef þu ert Christus sonur Guds?
Jesus sagde/ Þu seiger þ/ Eg em hn̄.
Þo seige eg ydur/ ad hiedan j fra mu
nud þier sia Mannsins son sitianda til
Kraptarens hægre Handar/ z komman-
de j Skyium Himens. Enn Kiennemann
a hofdingenn reyf þa sijn Klæde/ z sag
de/ Nu hefur Gudlastad/ Huad þurfū
vier nu framar Vitnanna vid? Siaed/
þier heyrdud nu hn̄s Gudlastan/ Huad
virdest ydur? Enn þeir fordæmdu hann
aller/ z sogdu: Hn̄ er Daudans sekr.
Enn þr Menn z hielldu Jesu/ spottudu
hn̄ z hræktu j hn̄s Andlit z slogu hn̄
med Knefum/ enn sumer byrgdu hann

og sloou han̄ j Andlited/sierdeilis Pie
naraarner/ z sogdu/spaa pu oss Christe/
Quer er sa pig sloo? Og margar ad
rar Hædungar toludu peir vid han̄.

Enn ad Morgne samansøfnuduft
aller Kiennemanna hofdingiar/Skript
læerder og Olldungar Lydsins/og allt
Raaded/z hielldu par eina Raadstefnu
yfer Jesu/so ad peir feinge Lijflaated
hn̄. Og peir leiddu han̄ vpp fyrer sitt
Raad/z sogdu/Ertu Christur? Seig
pu oss þ. Enn hn̄ sagde til peirra/po
eg seige ydur pad/ pa true pier mier
ecke/Enn ef eg spyr ydur/pa suare pi
mier ecke/z laated mig ecke ad helldur
lausan̄. Par þ fra pessu/ mun̄ Mann
sins son sitia til Kraptar Guds hægre
Handar. Pa sogdu þr aller/Ertu pa
Guds Sonur? Han̄ sagde til peirra/
Pier seiged þ/puiad eg em hn̄/Enn
peir sogdu/Huad purfu vier nu fraar
Witnana vidt Puiad vier sialfer hof
um heyrt þ af hn̄s Munne. Og allur
sa

ſa þra Soffmdur ſtood vpp og bundu
Jeſum/z leiddu hn̄ fra. Caiphas hu-
rt fyrer Þinghwſid/og þeir ofurſelldu
hn̄ Landſdomaranum Pontio Pilato/
Og þad var ſneña Morguns.
Þa Judas ſa ed han̄ hafde ſuiked/
ſa þ han̄ var til Dauda dæmdur/jdra
deſt hn̄/og færde Kieñemañahofdings
unum z Wlldungum Lydſins þa þria
tijge Silfurpeninga aptr/z ſagde/Eg
hefe jlla giort/ þad eg ſueik ſaklauſt
Blood. En̄ þeir ſøgdu/ huad kiemur
þad vid oſſ ? Sia þu fyrer þui. Og
han̄ ſnarade þeim Silfurpeningum̄ j
Muſtered/z foor burt þadan/gieck wt
z heingde ſialfan̄ ſig/z er j midiu ſund
ur j tuo hlute broſteñ/og hefur ſijnum
Jnñiſlum wthellt/Act. 1. Cap.
En̄ Kieñemaña høfdingiarner too/
ku þa Silfurpeninga/z ſøgdu/þ hæf
er ecke ad vier latum þa j Guds Kiſt/
una/þuiad þad er Bloods Verd.
En̄ þr hielldu Rad/z keyptu fyrer

þa Silfurpeninga/fyrer þa Ranglæt:
is Verdaura/eirn Leirpottasmids Ak:
ur/ Vegforendū til Greptrunar/ Og
þad sama er kūnugt ollum þeim sem
til Jerusalem byggia/ so ad sa hiñ sa:
me Akur verdur a þeirra Tungu kall
adur Akeldama/ þad er Bloods Akur
allt til þessa Dags/ Þa vppfallest þ/
huad sagt er fyrer Jeremiam Spaa:
mañ/ þar hañ seiger. Þeir tooku þa
þriatijge Silfurpeninga/ þar ed hiñ
sellde var mz bitaladur/ þañ ed þr key
ptu ad Sonum Jsraels/ z þr hafa gi
efed þa fyrer Leirpottarans Akur/ suo
sem þ DROttenn hafde mier byfalad.
Eñ Gydingarner geingu ecke iñ i
Þinghwsed so ad þr saurgaduft ecke/
helldur ad þr mætti Paskalambsins
neyta. Pilatus gieck þa vt til þeirra/
og sagde/ Huoria Akiæru fære þier i
gegn þssum Mañe? Þeir suorudu og
segdu til hans/ Ef ad þesse være ecke
Jllrædismadr/ þa hefdū vier ecke sellt
hann

han̄ pier j Hendur. Þa sagde Pilat-
us til þra/ Take þier hn̄ þa og dæmid
epter ydru̇ Løgmale. Þa sogdu Gyd-
ingarner til hans/ Þad hæfer ecke ad
vier lijflatū nockurn. So ad vppfyllt
est þad Orded Jesu þ. han̄ sagde/ tilte
iknande med huorium Dauda ad hn̄
munde deyia. (Matth. 20.)
Þa tooku Kien̄eman̄ahøfdingiarn-
er z Ølldungarner til hardlega ad ac
klaga hn̄/z søgdu/ Þenan̄ finnum vier
þ hn̄ fraſnijr Folkenu/z þbydur ad gi
efa Keysaranum Skatt/og seiger sig
vera Koningen̄ Christum. Þa gieck
Pilatus in̄ aptur i Þinghwſid/z kall
ade a Jesum/spurde hn̄ ad og sagde/
Ertu Koningur Gydinga? Jesus sto
od fram̄e þ honum z suarade/ Talar
þu þetta af sialfum þier/ edr hafa ad-
rer sagt þier þetta af mier? Pilatus
suarade/ Huort em eg Gydingr? Þijn
Þiood z Kien̄eman̄ahøfdingiarner ha
fa feinged þig mier/ Huad hefur þu gi

ort? Jesus suarade/mitt Rÿke er ecke
aff þessum Heime/ Ef være mitt Rÿke
aff þessum Heime/ þa mundu mÿner þi
enarar strijda j moote/ so ad eg selldest
ecke Gydingum/ En nu er mitt Rÿke
ecke ad hiedan. Þa sagde Pilatus til
hans/ Þa ertu þo samt Konungur/ Je-
sus suarade/ þu seiger þad. Eg em og
Konungur/ þar til er eg fæddur z j hei
men komen/ þ eg skule vitne bera Sann
leikanum/ Huør af Sannleikanum er/
sa heyrer mÿna Rødd. Pilatus sagde
til hans/ Huad er Sannleikuren?

Og þa hann hafde þetta sagt/ gieck
hann vt aptur til Gydinganna/ og sagde
til þeirra/ Onga sök finn eg med honum.
Og þa ed hann var aklagadur af Kien
nemannahøfdingiunum z Olldungun
um/ suarade hann onguu. En Pilatus
spurde hann þa ad nyiu/ z sagde/ Suar
ar þu onguu? Sia þu huørsu hard-
lega þr aklaga þig/ Heyrer þu ecke?
Og hann suarade honum onguu Orde

 framar

framar/so ad Landsdomaran vndrade
hæsta miøg.
Enn þr voru þui akafare/z sogdu/
Hann hefur vppæst Folked/med þui/þ
hn hefur kient hier z huar a øllu Gyd
ingalande/tilteken j Galilea/allt hin
gad j. þenan Stad.
Enn þa Pilatus heyrde Galileam
nefnda/spurde hann huort han være
wt af Galilea. Og sem han fornam
þad/han heyrde vnder Herodis Stior
nar Vellde/þa sende han han burt til
Herodis/sa ed a þeim sømu Døgum
var og eirnen j Jerusalem.
Enn þa ed Herodes sa Jesum/vard
hn miøg gladur vid/þuiad vm langa
tijma hafde hann giarnan viliad sia
hann/þui han hafde margt heyrt af
hm/og vænte epter ad han munde sia
nockurt teikn af hm/z hn spurde hn
margra hluta. En Jesus suarade hm
ønguu. Og Kienemanahofdingiarner
og Skriftlærder/stodu z aklogudu hn
R hardlega

hardlegã. En Herodes mz sijnu Hofs folke forsmade hñ z spottade hñ/ fær de hñ j eitt huijtt Klæde/z sende hanu aptur til Pilatum. Og a þm̃ Deige vrdu þr Pilatus z Herodes viner/ þui ad þr voru ædur Ovíner siñ a mille.

Eñ Pilatus kallade til samans Pr estahøfdingiana/ z. Hofudsmeñena z Almwgafolked og sagde til þeirra/ Þi er hafed þetañ Mañ til mijn haft/ so sem þañ ed præ snyr Foolkenu. Og siæed/eg hefe yfer heyrt hñ fyrer ydur z á þessum Mañe fiñ eg øngua søk/ j þui ed þier æklaged hañ/ z ecke helldz Herodes/ þuiad eg sende yd z sialþa til hans/ z siæed/ ad eckert hefur þ vppa hñ borest ad Dauda sie verdugt/ Þar fyrer vil eg giefa hønum Rædning/ z læta hañ lausann.

Enn a Hætijdar Deigenum hlaut Landsdoomareñ epter Sidueniu/ ad gi efa Foolkenu eirn Bandingia lausan/ huørn hellst ad þeir villdu/ Eñ j þañ tijma

tiſma hafdi hn̄ eirn Bandingia miøg
ofrægan/ ſem var eirn Spilluirkie og
Männdrapare/ ſa hiet Barrabas/
Huør ed mz Upphlaupſmonnū var j
Myrkua ſtofu ſettur/ huør ed j Upp
hlaupenu ſim̄ j Stadnum ſkiede/hafde
eitt Mañdrap framed. Og Foolked
gieck vpp/og beidde hn̄ giørde ſo ꝭ hn̄
være vanur. Og þa þr voru til ſam
ans komner/gaf Pilatus þeim Andſu
ar. Þier hafed þa Sidvenju/ þad eg
giefe ydur a Paſkunum eirn lauſan/
huørn vilie þier nu ad eg giefe ydur
lauſan/ Barrabam eda Jeſum þann
Konung Gydinga ꝭ kallaſt Chriſtus?
Þuiad hn̄ viſſe vel/ꝥ Kieñemañahøfd
ingiarner høfdu wt af Natre ofurſellt
hn̄. Og ſem hn̄ ſat a Domſtoolnum/
ſende hſ̄s Nwſþrw til hſ̄s/ ⁊ liet ſeig
ia hm̄. Haf þu eckert ad giora med
þañ hiñ Riettlæta/margt hef eg j ſu
efne lided j Dag hans vegna.

Enn Kieñemañahøfdingiarner og

Alldungarner vmkølldu z eggiudu fo
lked a/ ad þ skyllde bidia vm Barra-
bam/ enn Jesum lyfe suipta. Þa suar-
ade Landsdoomaren/ z sagde til þrra/
Huorn aff þssum tueimr þa vilie þier
þ ad eg skule giefa ydur lausan? Þa
kallade vpp allur Lydurenn og sagde.
Tak burt þennan/ og gief oss Barra-
bam lausan. Þa kallade Pilatus enn
aptur til þra/ z villde lata Jesum la
usan/ z sagde/ Huad skal eg þa giøra
vid Jesum þann ed Christur kallast?
Þeir kolludu þa enn aptur/ Krossfestu/
Krossfestu hann. Enn hn̄ sagde þa j
þridia sinn til þra/ Huad hefur hn̄ jlla
giort? Eg finn enga Daudasøk mz
hm̄/ þar þ vil eg giefa honum Raad
ning z lata hann lausann. Enn þeir
kolludu þui meir/ Krossfestu hann. Og
þeir fylgdu sier þui fastara ad med os
sa Hlioodū/ og beidduszt þss þ hann yrde
Krossfestur. Og þra og so Hofud Pr
estanna Hliood tooku yfer.

Þa

Þa took Pilatus Jesum ꝛ hwdstryckte hñ. Enn Strijdsmeñerner Landsdoomarans leiddu hñ j Þinghwsid/ꝛ kølludu til samans allann Hoopeñ/og afklæddu hañ/ꝛ færdu hañ j eitt Purpura Klæde/og flietttudu eina Koronu af Þyrnum/og settu hana vppa hñs Høfud/og feingu hm̃ eitn Reyrvønd j sijna hægre Hønd/og bueckudu sig fyrer hm̃/og spottudu hñ/og tooku til ad heilsa hm̃/og søgdu/Heill sierttu Kongungur Gydinga/og sloou j hñs Asioonu og hrecktu a hñ/ tooku Reyrvønden og hrocktu vm hañs Høfud/fiellu a Knie og lutu hønum.

Þa gieck Pilatus wt aptur og sagde til þra/siaed/eg leide hañ hingad wt til ydar/so ad þier vited/þ eg fiñ ønguа søk viz hm̃. Þaneñ gieck Jesus wt berande eina þyrne Koronu ꝛ eitt Purpura Klæde. Og hann sagde til þra/ Siaed Mañeñ. Þa ed Kienneмаña høfdingiarner ꝛ Þienararner sau hñ/

R iij kølludu

Kolludu þr vpp/og sogdu/ Krossfestu/ Krossfestu hñ. Pilatus sagde til þra/ Take þier hñ z Krossfested/ þuiad eg finn onga Sok med hm̃. Gyðingarn ar suorudu honum þa/ Vier hofum Logmaled/ og epter Logmalenu skal hañ deyia/ þuiad hñ hef: giort sig sia lfur ad Guds Syne.

Þa ed Pilatus heyrde þsse Ord/ Ot tadest hañ eñ meir/og gieck jñ aptur j Þinghwsid/ z sagde til Jesu/ Huadan ert þu? Eñ Jesus gaf honum eckert Suar: Þa sagde Pilatus til hñs/ Ta lar þu ecke vid mig? Veistu ecke þad eg hefe Valld til ad krossfesta þig/ og eg hefe Valld til ad giefa þig lau san? Jesus suarade/ Þu hefder eckert Valld yfer mier/ nema þier være giefꝧ ad þ hier ofan ad/ þar þ hefur sa mei re Synd/ sem mig hefur þier j Hendr selld. Epter þ leitade Pilatus vid ad lata hañ lausañ. Eñ Gydingarner kolludu z sogdu/ ef þu later þeñañ la

usan

usan/þa ertu ecke Keysarans Vinur/ þuiad huor sig giorer ad Konunge/sa er a moote Keysaranum.

Þa ed Pilatus heyrde þesse Ord/leid de hn̄ Jesum wt/z settest vppa Dom stooleñ j þeim Stad sem kallast Nææ flotur/eñ a Ebresku Gabbatha/Eñ þad var sa Affangadagureñ j Paasku num/nærre hiñe siøttu Stundu. Og hn̄ sagde til Gydingaña/Siaed/Þad er ydar Konungur. Eñ þr kølludu/ Burt/Burt mz þeñan/krossfestu hn̄/ Pilatus sagde til þeirra/Skal eg krossfesta ydvarn Konung? Kienneman nahøfdingiarner suorudu/Vier høfū enguañ Kong/vtan alleinasta Keysarann.

Eñ sem Pilatus sa þ hañ kom en gu til vegar / helldur ad þar munde myklu meira Vpphlaup af meiga ve rda/þeinkte hn̄ Folkenu fullnægiu ad giora/og dæmde ad skie skyllde þeirra beidne/took Vatn z þuode Hendurnar

fyrer Folkenu/z ſagdi/Saklaus er eg af Bloode þeſſ hins Riettlata/ ſiaie þier fyrer. Þa ſuaradi allt Folked og ſagde/Hañs Blood kome yfer oſſ/z yfer Born vor.

Þa gaf hañ þeim Barrabam lauſan/ſa ed fyrer Vpphlaups z Mañdraps ſaker var j Myrkuaſtofu ſettur/vm huorn þr og bædu/enn Jeſu hwdſtryktañ og ſpottadañ/fram ſelldi hañ þeim epter þeirra villd/Þad hañ kroſſfeſtur yrdi.

Þa tooku Striidsmeñerner Jeſum/og færdu hañ wr Kapuñe/og færdu hañ aptur j ſiñ eigen Klædnad/og leiddu hñ wt/ſo ad þeir kroſſfeſtu hñ. Og hann bar ſinn Kroſſ.

Og j þui þeir geingu wt/hittu þeir eiñ Mann/ſem þar gieck hiaa/wt af Cyrene/ Simon ad Nafne/ſem kom af Bondabygdeñe/ſa ed var Fader þr ra Alexandri og Ruffi/honum þreingdu þeir til/ ſuo ad hann bære hans

Kroſſ

Kroſſ / og þeir løgdu Kroſſen vppa
hañ/ſo hañ bæri hañ epter Jeſu.
Eñ honū fylgdi epter mykell Fo
lks ſioldi og ſo Kueña/þær ed grietū
hann ꝛ aumkudu. Eñ Jeſus ſnere ſier
vid til þeirra/ꝛ ſagde/þier Dætur af
Jeruſalem/Grated ecke yfer mier/hell
dur græted yfer ydur ſialfum/ꝛ yfer
Bornū ydar/Þuiad ſiaied/þeir Dag
ar munu koma/a huørim þad ſeigiaſt
mun/Sælar eru Obyriur/ꝛ þeir Kuid
er ſem ecke hafa fædt/og þau Brioſt
ſem eige hafa ſogiñ verid/Þa munu
þær taka til ad ſeigia Fiollunū/hrynn
ied yf' oſſ ꝛ til Biargaña/hylied oſſ.
Þuiad fyrſt þeir giora þetta vid hid
bloomgada Tried/huad mun þa ſkie
vid hid þornada?

Eñ þar vordu eirneñ wtleidder tueir
adrer Spilluirkiar/þad þr væri med
honum aftekner.

Og þeir leiddu hañ wt j þañ ſtad
ſem a Ebreſku kallaſt Golgatha / þ

 norræn

meirtaneſt Hauſaſtadur. Og þr gaafu
hm̃ Edik eda Myrrublandad Vyn
ad drecka/med Galle forblandad. Og
þa hañ ſmackade þad/villde hañ ecke
drecka. Og þeir kroſſeſtu hañ i þm̃
Stad Golgatha/ og tuo Spillvirkia
med hønum/eirn til hœgre enn annañ
til vinſtre Handar/eñ Jeſum i nideð.
Og ſu Ritningeñ vppfyllteſt ſem ſeig
er/Hañ er a medal Spillvirkia reikn-
adur. Og þad var ſu þridia Stund
Dags/þa þeir kroſſpeſtu hañ. Enn
Jeſus ſagde/Fader/ fyrergief þeim/
þui þr vita ecke huad þeir giora.
Eñ Pilatus ſkrifade eina Yferſkri-
pt/þar jñe var ſkrifud ſøkeñ hũs Da
uda(huoria Skulld þr gaafu hønum)
z feſte a Kroſſeñ yfer Hofde hønum.
Eñ þar var ſo ſkrifad/Jeſus af Na-
zareth Konungr Gydinga. Þeſſa Yf-
erſkript læſu marger Gydingar/Þui-
ad ſa Stadr var nærre Borgeñe/þar
ed Jeſus var Kroſſpeſtur/Og þad var
ſkrifad

skrifad J Ebresku/ Grisku og Latinu
male. Þa søgdu Prestahøfdingiar
Gydinga til Pilatū/ skrifa þu ecke Ko
nungur Gydinga/ helldur þ hañ hafe
sagt/ Eg er Konungr Gydinga. Pila
tus suarade/ Huad eg skrifade/ þad hef
eg skrifad. Eñ Strijdsmeñerner/ þa
er þr høfdu krossfest Jesum/ tooku þr
hñs Klædnad/ ⁊ løgdu a fiogra hluta
skipte/ einū sierhuorium Strijdsmañe
siñ Hlut/ þar med eirneigeñ Kyrtileñ/
Eñ sa var ecke saumadur/ helldur fra
ofanverdu allur prioonadur. Þa søg-
du þeir sijn a milli/ Skierum vier hñ ei
j sundur/ hlutkistum helldur vm/ huors
hann skal vera/ So ad Ritningeñ vpp
fylleft/ sem seiger/ Þeir skiptu sier Kl
ædum mijnum/ ⁊ a mitt Fat þa løgdu
þeir Hlutkieste. Og þeir satu þar og
varduettu hañ/ Þetta hid sama giørdu
Strijdsmeñerner/ eñ Foolked stood
⁊ horfde a.
Eñ þar stoodu vid Kroossiñ hia J

 su

su/Mooder hēs/ z Modursyster hēs/ Maria Nwsþru Cleophæ/ z Maria Magdalena. Þa ed Jesus leit nu sijna Mod z þan̄ Lærisuein standa þ' hiaa/ huørn han̄ elskadi/ seiger hann til siñar Moodr/Kona/Sia þu/þar er þin̄ Sonur. Þar epter seiger hann til Lærisueinsins/Sia þu þad er þijn Moder/Og j þra þeirre sømu stundu tok sa Lærisueirn hana til sijn.

Eñ þeir sm̄ þar fram̄ hiaa geingu/ løstudu hn̄ z skooku Høfud sijn/z søgdu/Suei/huørsu agiætlega nidur bryt tur þu Musterid/og vppbyggir þad a þremur Døgum / Hialpadu nu sial þum þier / Ertu Guds Sonur/ þa stijgþu ofan af Krossinum. Lijka eirn eñ spottudu han̄ Kieñemañahøfdingiarner sijn a millc med þeim Skriptlærdu z Olldungonum/ samt Folkenu/. z søgdu/odrum Moñum hefur hann hialpad/eñ sialfum sier giefur hn̄ ecke hialpad/Sie hn̄ Christr Jsraels Ko

nungur

nugnur / sa hiñ Vtualde Guds/ Þa
hialpe hañ sialfũ si᷒/ z stige nu ofan
af Krossenum/ so ad vier siaum þad z
trwum honum/ hañ hefr treyst Gude
sa frelse hañ nu ef honum ꝥ lykar/
þuiad hañ hefur so sagt/ Eg em Gu
ds sonur. Slijka so hæddu hañ z eirniñ
Spilluirkiarner þeir ed med honũ vo
ru krossfester. Eirneñ hæddu hañ
Striidsmeñerner/ geingu ad honum z
bæru honum Edik/ og sogdu/ Ertu
Konungur Gydinga/ þa hialpa þu si
alfum þier.

Eñ añar af þeim Spilluirkium ꝫ
heingder voru/ lastade hñ z sagde/ Ef
þu ert Christr/ þa frelsa þig z so eirn
eñ ockur. Þa suarade hiñ añar/ straff
adi hañ/ og sagdi/ Og þu hrædist ecke
Gud/ þu sem þo ert j samre Fordæmin
gu/ Ad sonnu skier ockur þetta riettele
ga/ þui vid medtokum huad ockar Gi
erningar eru verder/ eñ þesse hefr eck
ert vondslegt ad hafst. Og hñ sagde

 til

til Jesu/ Herra/ Minstu mijn þa þu kiemur j Rijke þitt. Og Jesus sagde til hans/ Sañlega seige eg þier/ ad j Dag skalltu vera mz mier j Paradijs.

Og vm hina siottu Stundu vrdu Myrkr yfer allt Landed/ til hiñar nijundu Stundar/ og Soolin misste sijna Byrtu/ Og nær nijundu Stundu/ kall ade Jesus med harre Raust/ z sagde/ Eli Eli/ Lama Asabthani/ Pad þyd est so/ Gud miñ/ Gud miñ/ Huar fyrer hefur þu yfergiefid mig? Eñ nock rer af þm̃ ed þar stoodu/ þa ed þr heyrdu þ/ sogdu þr/ hñ kallar a Eliam.

Epter þad ad Jesus visse ad aller Hluter voru fullkomnader/ vppa þad ad Ritningeñ vppfylltest/ sagde hañ/ Mig þyster. Þa stood þar eitt Kier fullt med Edik/ Og jafnsnart hliop eirn af þeim þangad/ took eirn Niard arvott/ og fyllte hañ vpp med Edik z Ysop/ z liet hñ ofan a eirn Reyrlegg/ og bar honum ad Muñe/ z gaf honũ

ad

ad drecka/ og ſagde m̃z hinum odrum/ Nu vel/ Latum ſiaa huort Elias kie⸗ mur ad taka hañ ofañ. Pa Jeſus hӕ̃ fde nu þad Ediked til ſiin teked/ ſagde hann/ Þad er fullkonnad. Og hañ kallade eñ eitt ſiñ med hӕrre Rauſt/ z ſagde/ Fader/ J þijnar Hendr fel eg miñ Anda. Og þa ed hann hafde þ ſagt/ hneygde hann Hofuded/ og gaf vpp Andena.

Og ſiaa þar/ ad Tialided j Muſter⸗ enu rifnade j ſundur j tuo Parta/ fraa ofanverdu/ allt nidur j giegnum. Og Jorden ſkalþ/ Biorgeñ klofnudũ/ og Grafer (Framlideña) lukuſt vpp/ og marger Lijkamer Heilagra þra ed ſua ſu/ Riſu vpp/ z geingu wr Grofunum epter hans Vppriſu/ z komu j þa hei logu Borg/ og byrtuſt þar morgum.

Eñ ſa Hofudſmadureñ z þar ſtood hia jafngiegnt honum/ og þr ed hiaa honum voru og vardueittu Jeſum/ þa þr ſaau þ hann lieſt med ſlijku Kall⸗

og ſau Jardſkialftaň/ og huad þar
ſkiede/vrdu þr miog ottaſlegner/ og
priſſudu Gud/og ſøgdu/Saňlega hef
ur þſſe Riettviſs Madur vered/og Gu
ds ſonur. Og allt þ Foolk er þar var
hiaa/og horfde a þetta/ſm̄ þ ſaa huad
þar ſkiede/Barde þ ſier a Briooſt/og
ſnere heim aptur.
Eň aller hn̄s Kuňingiar ſtoodu lan
gt j burt fraa/ og margar Konur þær
hønum høfdu epter fylgt wr Galilea
og ſaau allt þetta/a medal huorra ad
var Maria Magdalena/Maria hinz
miňa Jacobs/og Joſes Moder/z Sa
lome Moder þra Zebedei Sona/ huo
riar ad hm̄ høþdu epter fylgt og þio
nad/þa ed hn̄ var j Galilea/og marg
ar adrar/þær ed med hm̄ voru vppgei
ngnar til Jeruſalem.
Eň Gydingar/af þui ad þ var Af
fangadagureň/ſo ad Lijkamaňer være
ecke a Kroſſenum vm Þuottdageň/þui
ad ſa ſame Þuottdagr var mikell/bæ
du þr

du þeir Pilatum/ad þeirra Bein yrdi
j sundur brotenn/ og ofan tekin. Þa
komu Stridsmennerner/ z brutu j sund
ur Bein þess hins fyrsta/ z so hins ann
ars/sem med hönum vöru Krossfester.
Enn sem þeir komu til Jesu/ þa þeir
sau ad hann var þegar latinn/ brutu þr
ecke hans Bein/helldur einn af Strij
dsmönnonum opnade hans Sijdu med
Spiote/ z jafn snart rann þar wt Bl
ood z Vatn. Og sa þetta hefur sied/
hann ber þar Vitne vm/z hans Vitn
isburdur er sannur/og sa hinn same veit
þad hann seiger satt/vppa þad þier tr
wed einnen. Þuiad þetta er skied so ad
Ritningin vppfyllist. Þier skulud ecke
neitt hans bein j sundr briota/Og enn ap
tr seiger önnur Ritning/Þeir munu sia
þann j huorn þier hafa stunged.
Þar epter vm Kuollded/med þui ad
þad var sa Affangadagurinn/huor ad
er sa fyrre Huottdagann/kom Joseph
af Arimathia/ wt af þeim stad Gyd

 ingann

tingauna / eirn Rÿkur Mann / Rad herrä / eirn goodur froomur Mann / huør ed ecke hafde samþyckur ordid þr rä Rädagiørdum z breitne / sa ed eirn iñ stundade epter Guds Rÿki / þuiad hñ var Lärersueirn Jesu / þo heimugskegur vt af Hrædslu vid Gydinga / sa voga di þad / z geck jñ til Pilatum / og bad hañ ad hafi Mätte ofan taka Lÿkam añ Jesu. Eñ Pilatus vndradist þad / ad hann var þegar lädtiñ / og kallade Hofudsmañeñ til sijn / og spurde hann ad / huört hann være þyrer laungu andadur / Og ẽ hñ var þess vÿs ordiñ / af Hofudsmañenum / gaf hñ Joseph Lÿkamañ Jesu / z bifaladi ad hñ skyll de hm̃ giefast / Og Joseph keypte eitt Lÿndwk. Eñ þr kom eirniñ Nicodem us / sa ed adur fyrr hafde a Nattar þele komed til Jesu / z færde sambland ada Myrru vid Aloen / nærre hundrad Punda. Þa tooku þeir Lÿkamañ Jesu sem ofañ var tekenn / og sueipudu hñ j hreinu

j hreinu Lierepte/z vøfdu hann j Lij
ndwkum med jlmande Smyrslum so
sem Sidur er Gydinganna til ad gr
eptra.

Enn þar var j þeim stad sem hann
var krossfestur / eirn Jurtragardur/
og j Gárdenum ny Grof / su var Jo
sephs/ huøria hā hafde wthoggua la
ted j einum Steine/ j huøria eingenn
hafde eñ nockurn tijma lagdur vered/
þangad løgdu þeir Jesum fyrer saker
Affangadagsins Gydingaña/ af þui
ad Puottdagshelgiñ vpp hoofst/z þ
su Grof var þar nær / og velltu stoor
um Steine ad grafar munnanum/og
geingu j burt þadan. Enn þar var
Maria Magdalena/ og Maria Jo
ses / þær settu sig jafngiegnt yfer
fra Grofeñe/lijka eirneñ adrar Konr
þær ed Jesu høfdu epter fylgt af Ga
lilea/ hugdu ad/ huar z hueneñ hans
Lijkame var nidur lagdur. Enn þær
sneru aptr/og bioggu til Smyrsleñ/z

 þad

þad dyrlega Salue/ Eñ vm Þuottda gen voru þær fyrrar / epter Løgmaal enu.

Hins añars dags / sa ed epter fylger Affangadeigenum/ komu Kienne mañahøfdingiarner og Phariſei aſamt til Pilatum/ z ſøgdu/ Herra/ Vier høfum ı miñe lagt / þad þeſſe Falſare ſagde/ þa ed Hann eñ lifde/ Epter þria Dagg mun eg vpp aptur riſa. Þar fyrer ſkipa þu ad føruara Grøfena/ allt til hins þridia Dags/ ſo ad hans Læreſueinar kome ecke og ſtele hønum ı burt/ og ſeige Fóolkenu/ ad hañ ſie vpp aptur riſeñ fra Daudum/ z verde ſo hin ſijdare Villañ/ argare hiñe fyrre. Pilatus ſagde til þeirra/ Þar hafe þier Vardhalldsmeñena. Fared burt og føruared ſem þier kuñed. Eñ þr geingu ı burt/ z foruørudu Grøfena/ mz Vardhalldsmøñunū/ z ıñſigludu Steineñ.

Ender Hiſtoriuñar

Hier epter fylgia nockrar wtvaldar Bæner og Oratiur/sem lesast j Messunne a Sun̄u Dogum/og odrum Hatiidum kringum Aared.

Fyrsta Sun̄udag j Aduentu.

COLLECTAN.

Vier vilium aller bidia.

HEFR Herra Gud/Vier bidium þig audmiuklega/ Vppvek þijna Magt z kō til vor/ Suo ad vier mættū frelsast af þeim Hæskasemdum s̄ yfer oss hāga/vegna vorra Synda/ Og ad vier mættum fyrer þijna hlijfing verda frelsader z Sæluhølpner. Þu sem lif er og rijker med Gude Fodur og þeim Heilaga Anda/eirn saman Gud vm all ar Allder Allda.

Annan Sunu Dag j Adventu.

Herr Herra Gud Almattugur Fad er/virdstu ad vppvekia vor Hiortu/ad tilbwa þijnum Eingietnu Syne Vei gest/ So ad vier fyrer hans Tilkomu mættum þiena þier med hreinu Hiarta. Fyrer þann sama þiñ eingietenn son Jesum Christum/ s med þier lifer og ryker j Einingu hins Helga Anda/ eirn Gud vm allar Allder Allda.

Þridia Sunu Dag j Adventu.

Herr Herra Gud/vier bidium/Hne ig þu Eyra þitt til vorra Bæna/ og Lys vpp Myrkur vorra Hugskota/mz Vitian þinnar Nadar. Þu s lifer og ryker j eiñingu hins Helga r et.

Fiorda Suñudag j Adventu.

Almattuge Eilijfe Gud/Vier bid ium þig ad þu komer/z leater þitt Al mætte skijna yfer oss aumar Manneskier/ Ad huad helldst sm vorar Synder jdug-

ſduglega forhindra z hamla/ þ ſama mætte þa oſſ veitaſt fyrer Nialp þinar Nadar z Myſkunar. Fyrer þin ſon Jeſum Chriſtum/ ſ med þier z et.

A Jola Dagen.

Heyr Almattuge Eilijfe Gud/ vier bidium/ Gief oſſ ſem yferlyſ ter erum med Nyiu Lioſe þijns Ords/ ſ Mañdom hefur ad ſig teked/ ad þ mætte openberlega ſkijnaſt j vorum Verkum z Frammferde/ ſem fyrer Tru na ſkijn j Hiartanu/ Fyrer þañ ſama þin Son Jeſum Chriſtum z et.

J Hameſſunne.

Heyr Almattuge Eilijfe Gud/ vier bidium/ Veit þu oſſ / ad þijns einka So nar nyia Fæding/ mætte frelſa oſſ/ hu orium ſa gamle þrældomur helldr vn der Syndareñar Oke/ Fyrer þañ z et.

S. Stephani Dag.

Heyr Herra Gud/ Giefoſſ ad epter

fylgia hñs Dæmum/huers Nattſo vi er j Dag hølldum/So vier mættū læra ad elſka vora Ovine/ſyka ſ hñ bad ꝥ ſijnū opſoknar Monnum/Fyrer vorn Herra Jeſum Chriſtum þiñ Son/ hu vr m̄z pier z Heilogū Anda ꝛet.

S. Johañis Dag.

Heyr Herra Gud/Vpplys þu Naad arſamlega þiñ Lyd/So ad hañ vpplyſtur ꝥ Lærdom og Gudſpiallſins Kieñing hins Heilaga Johañis Poſtula/ mætte ſꝛa og odlaſt þijna Naad z Eilijfa Glede/Fyrer vorn DRotteñ Jeſum Chriſtum Son þiñ et c.

Suñudageñ mille Joladags og Attad.

Heyr Almattuge Eilijfe Gud/ſtiorna oſſ z ollu voru Framferde / epter þijnum Vilia/So vier mættum j Nafne þijns elſkulega Sonar verda ꝛuduger j godum verkum/ꝥ þañ ſama.

A Nyaars Dag.

Heyr

HErr Herra Himneskur Fader/sem liest þiñ Eingieteñ son/verda ꝛc ʒ og mælenu vndergiefeñ/og Vmskierast a Attunda Deige/Logmæled vpp ad fylla/vegna þra sem Logmálsins Bolvan voru vndergiefner/Vier bidiū þiña Myskunseme/ad þu vilier andlega vmskiera vor Hiortu/fra øllum vondū Gyrndum/fyrer þañ sama.

A Þrettanda Dag.

HErr Almattuge Eilijffe Gud/sem med Leidarvijsan eirnrar Stiornu/opinberader Vitringum þiñ Eingieteñ Son/Vier bidium þijna Myskunseme/Vpptendra þitt Lios j vorū hugskotum/ þ sem þu vppvakter j Hiortū þssara Vitringa/fyrer þiñ Son ꝛc.

Fyrsta S. D. epter Þrettanda.

HErr Herra Himneskur Fader/vier bidiū þig/Veit þu girnd þijns bidiandi Lyds/ad þañ mætte sia og skilia

S v hvad

huad Riett er/Og ad giela þad sama giort og framkuæmt mz verke/. Fyrer þiñ Son Jesum Christum.

Aftan S. D. epter Þrettanda.

O Þu Almættuge Eilijffe Gud/ sein stiornar øllū hlutum a Himne og a Jordu/ Heyr þu Milldelega Bæner þijns Lyds/ z gief Frid vm vora Daga Fyrer vorn Herra Jesum Christum.

Þridia S. D. epter Þrettanda.

ALmættuge Eilijffe Gud/ Lijttu My skunsamlega til vors Veykleika/ og vtrieft þijna Volduga hægre Hønd/ oss til hlyfdar/ þ DRotteñ vorn z et.

Fiorda S. D. epter Þrettanda.

HErra Gud/ s̄ allra best veist/ j huij likum Hæska og Voda vier erum stadder/ Þad ad vier þ holldsins breyst leika kunnum ecke ad vera stadfaster/ nema þu sierlegar nádar z hialpar.

Þui

Þui bidium vier þig vm Rad z Luckū til Lijfs z Salar/ ad huad hellst vi' lij dū vegna vorra Synda/ ad vier mættū þ med Þolenmæde lijda/ og med Hialp þiñar Nadar yferviña/ Fyrer Jesum Christum vorn DROttenn.

Fimta S. D. epter Þrettāda.

Herra Gud vier bidium/ Varduetttu þijna Kristne med þiñe Nad og Myskun/ ad lijka sem hun ecke hefur nockurn aman vppa ad vona og treista nema þig/ Suo lat hana ætijd þa og vdlast þijna hialp z verndan. Fyrer DROttiñ vorn z c.

S. D. j Niuvikna Fostu.

Almattugur Eilijfur Gud/ Vier bidium/ Heyr Mildelega Bæner þijns Folks/ Ad vier sem maklega erum sokum vorra Synda hirter / mættum saker þijns Dyrdarfulla Nafns/ Myskunsamlega Frelsast. Fyrer Drottin vorn. Aññ

HErr Herra Gud/ þu ȝ ſier/ ad vier ecke hofum trauſt a nockrũ vorum Verkum/ mætte edur megne/ Veit þu oſſ myſkunſamlega/ ad vier mættũ vernda der verda fra ollum motſtadlegum hlutum/ Andlegũ ꝛ Lijkamlegũ/ ꝧ þij-na nadarſamlega Hlijfd/ ſo ȝ þu hlijf der S. Paale Poſtula/ Kieñefødꝛ Heid eña Pioda. fyrer vorn Drottiñ Jeſũ.

Suñudageñ j Føſtu Jñgang.

DRottteñ Gud vier bidium/ Heyr þu Myſkunſamlega vorar bæner/ Og nær þu hefur leyſt oſſ aꝧ vorũ Synda Bøndũ/ þa varduett þu oſſ fra ollum motſtadlegũ hlutum/ Fyrer vorn Herra Jeſum Chriſtum/ ſem med ꝛ ef.

Fyrſta Suñudag j Føſtu.

HErr Herra Gud/ vier bidium/ Lijt þu Myſkunſamlega yfer þitt folk/ ꝛ ſnw fra oſſ milldeliga þiñe Reide/ ꝧ þiñ ſon ꝛ ef.

Añ

Aňaň Suňudag j Føstu.

Herra Gud/ Sem ser ad vier erum vaňmegna til alls goods/ Vier bidium / Vardueit þu oss hid ytra fra ollum Motgangne/ Og hreinsa oss hid jńra af vorum Syndum / z vondū hugreňingum/ Fyrer z c.

Þridia Suňudag j Føstu.

Heyr Almáttugr Gud/ Vier bidium/ Liktu a vorar auðmiukar Bœner/ og wtrieťt Hægre Hond þiňar Magt ar/oss til hlijþdar/ Fyrer Drottiń z c.

Suňudagiń j Midføstu.

Heyr Almattugur Gud/ Vier bidiń Veittu oss ad vier sem søkum vorra vondra verka Maklega erum straffad er/ mættum og so apťur ad nyiu/fyrer Hialp og fullting þiňar Nadar verda huggader Fyrer z c.

Suňudagiń epter Midføstu.

O þu Almattuge Gud/ Vier bidium/

S vij Liktu

Lijtu myſkunſamlega yfer þijna Chr
iſtne/ad hun hid ytra ſtiornēſt mz þin
ne Myſkun/Og hid jnra þ þijna hlijf
fd z verndan vardueiteſt/þ Jeſu̅ z et.

A Pálma Dag.

HErr þu Almatkuge Eilijfe Gud/
þu ſem lated hefur þiñ Son taka
Mañdom/z audmykia ſig jn̄ til Kroſſ
ins Dauda/oſſ til audmyktar Dæmis
epter ad fylgia / Virdſtu ad auka og
margfallda þijnar Gæfur med oſſ/ſo
ad vier ſem treyſtum vppa hn̄s Pijnu
og Dauda/ mattū z eirneñ hn̄s Vpp
riſu Hluttakarar verda/fyrer z et.

A Skijrdag.

O Jeſu Chriſte/þu ſem hefur lated
epter hia oſſ þitt Braud ad eta/og
þiñ Kaleik ad drecka/j Miñing þiñar
Pijnu/ Vier bidiu̅ þig/ad þu villder af
þuo allañ Ohreinleika ap voru Hia-
rta/ Og giefa oſſ þijna Nad/ad vær
mættū

mættum verduglega medtaka / þessa Sacramentum̃ þyns saȧrlegs Lykama og Blods/ Þu sem lifer og Rÿker med Gude Fodur og N.

A Fostudagenn langa.

O Þu Almættugur Eilyfur Gud/ sem so elskader Heimen̄/ ad þu fyr er hans Skulld gafst þinn eingietenn Son / Daudann / a Krossens Galga/ Vier bidium þÿna Ovmrædelega Miskun/ ad þu frelser oss fra allre Diofulsins magt og Vallde/ z giefer oss þÿnum Þionum/ ad vier fyrer þessa hans Pÿnu og Dauda / mættum fra þeim eilyfa Dauda verda frelsader / fyrer þennann sama þinn elskulegann son Jesum Christum vorn Drotten̄/ huor z et.

A Paaska Dagenn.

Almættuge eilyfe Gud/ z oss hefur opnad z vpplæted jnngang til þess eilyfa Lyfs/ þ Dyrdarfullu Sigur

Vpp

Vppriſu þyns eingietens Sonar Je-
ſu Chriſti/ Vier bidium ad vor Vilie
og ſu Girnd til hins Góda/ſem þu ſla
lęur myſkunſamlega hepur med oſſ
vppbyriad/mætte faa framgång/z au
kaſt/ j øllum hlutum/epter þui ſem þi
er vel þocknaſt. Fyrer þañ ſama zc.

Aftañ Dag Paaſka.

Heyr Herra Gud/ſm a Paaſka Nät
tijdeñe hefur giefid Heimenum ändle-
ga Lækning/ Vier bidium/ Lät þyna
Himneſka Gaafu fullgioraſt mz oſſ/ ſo
vier mættum faa fullkomlegt Frelſe/z
forbetra oſſ til eilijfs Lijfs/ þ Jeſu z ec.

Þridia Dag Paaſka.

Almaattugur eilijfur Gud/ ſ marg
falldlega fiolgar z eykur Chriſtnena/
mz nyium andlegum Børnum j Trw
ne/ Vier bidiu/ Ad aller þr ſm eru fyr
er Sküirnena endurfædder/ mætte lifa
j ſampyckelegre Einingu truarenar z
hiartans/z j einu brefiande Kiærleika
ſkri

ſijn a mille ſijnbyrdis/ þ þitt ſon z ef.

Fyrſta S. D. epter Paaſka

ALmattug: eilijfur Gud, Vier biditt veit þu oſſ/ ad vier ſ hallded hoptt þeſſa Paaſkahaatijd/ mættum pyrer þijna Nꝍd komaſt pra Syndariñar Pr ældome/ til þſſ andlega frelſis/ Og mz riettre Tru z Kriſtelegum Kiærleika ad þiona Jeſu Chriſto þijnum elſkuleg a Syne vorum Herra/ ſ mz þier z ef.

Aññañ S. D. epter Paaſka

HErr Almattugur eilijfur Gud/ ſ med þijns Sonar Lagingu/ hefur vppreiſt þenañ Heim/ ſem fyrer Syndina vár nidur ſleigeñ og falleñ/ Vier bidium/ Gief þijnum Riettrutudum eilijfa glede/ Ad lijka ſem þu hefur Frelſt oſſ fra falle eilijfs Dauda/ ad vier mættum ſo Niota Eilijfrar glede. Fyrer.

Pridia S. D. epter Paaſka.

Heyr Almattugur Eilijfur Gud/ þu ſ tier þitt Sañleiks Lios/ pyrer þeim

ſem

z villter fara/ so þr mætte komast apt ur a Sañleiksins Veg/ Vier bidiũ/ ad þu viliet giefa øllũ z reiknast Christ-ner/ ad pliíta alla Hlute sem erũ j mo te Kristelegu Nafne/ eñ epter ad fylg-ia þm̃ hlutũ sm̃ þ Heilaga Nafn prij da j auglite DROttins/ Fyrer þañ.

Fiorda Suñudag. E. P.

HEyr þu Almættuge eilijfe Gud/ sm̃ lætr alla þijna riettkristna da sam þyeka j Hug z Vilia/ Vier bidiũ/ Lat þitt Folk þ eina vilia/ z þ eina elska z þu bydur/ z þ eina girnast sem þu lof ar/ Vppa þ ad vor Hiørtu z eru stødd j fallvalltre Veru þssa Heims/ mætte þar vera stadfæst/ þar z er su sañа gle de z Fognudr/ fyrer þiñ Son z c.

Fimta Suñudag E. P.

Heyr þu Almættuge eilijfe Gud/ sm̃ ert vpphaf til alls gods/ z af hũm aller hluter goder koma/ Veittu þijnũ audmiũkũ Kristnũ mønñũ/ ad vier mæt

kum

en þ þin jãblæstur/ hura þa eina hlu te ꝫ riettet eru / og þad sama fylla og framkuæma mz verkunum. Fyrer ꝫ cc.

A Vppstigningar Dag.

Heyr Almattuge Eilijfe Gud/ Vier bidiũ/ Veittu oss/ ad vier sem Truũ/ þad þiñ eingeteine Sonur Jesus Chr istur sie vppstigeñ til Himens/ ꝫ sitie til þiñar hægre Handar/ og sie vor Ar nadar Madur og verndare/ ad vier og so mættum hia hønum bua og vera j voru Hiarta ꝫ hugskote. Fyrer ꝫ cc.

Siotta Suñudag e. P.

HEyr þu Almattuge Eilijfe Gud/ lattu oss jafnañ hafa eirn Guddo mlegañ vilia til þijn/ og þiona þijnu vellde mz hreinu hiarta/ Fyrer þañ sa ma þiñ Eingieteñ Son Jesum Chr istum/ ꝫ med þier lijfer ꝫ Rijker j einin gu Heilags Anda/ eirn ꝫ cc.

A Hvijtasuñu.

HEyr þu Almattuge Eilijfe Gud/sᷓ a þssum Deige vpp lyster Hiortu þinna Heilogu Postula/z añara riettruadra med kieñingu z vpplysingu hins helga Anda/vier bidium/Gief þu oss ad skil ia j þᷓ sama Anda/þa hlute s̃ riette leger eru/z alltijd ad glediast af hans Huggan/fyrer þiñ z c.

Añan Dag Huijtasuñu.

HEyr Herra Gud/s̃ gafst þijnū Postulū heilagañ Anda/gief þiñe Heilagre Kristne Krapt þijns Anda/sē m hun vmbidur/z ad þu vilier giefa þᷓ Frid j hiartad/huoria þu Kristna giort hefur med þijnum Heilaga Anda/fyrer vorn Herra z cet.

Þridia Dag Huijtasuñu.

HEyr Herra Gud/vier bidiū/Lattu krapt hins helga Anda iafnañ vera oss ralægañ/sᷓ ad vor hiortu milldelega hreinsar/z af ollum motstadlegum hlutum

hlutūm jafnan varðueiter/fyrer.

A Trinitatis Sunudag.

ALmattugur Eilijfur Gud/ sem hefur kient oss Pionustu Mo*n*n um þijnum j Sañre Jatningu Truar innar/ ad męrkiecka Eilijfra Dyrd Þreñingarinnar/ z i makt þijns velldis ad til biðia Einingena/ vier bidium/ ad vęr mættum i þrre sømu stødugre Tru/ fra øllu þui oss er i mote varðueitast. Fyrer Jesum Christum z c.

Fyrsta S.D. epter Trinitatis.

O Herra Gud / sem ad ert allra þrra styrkur sem a þig vona/ virstu mill delega Nalægur ad vera vorū Bænū/ og af þui ad vor Daudlegur veykleike ma sier eckert an þijn/ Veittu fullting Nadar þiñar/ so ad vier mættum epter fylgia þijnū Bodordum/og bæde med vilia z verke þier þocknast/ Fyrer z c.

Añan Suñudag E. Tr.

Heyr Herra Gud/ Lat oss jafnan

 þitt

þitt heilaga Nafn offast og elska/ þyt ad alldreige yfergiefur þu þa/ s̃ hafa fullkomlegañ Kiærleika til þyn/ fyrer.

Þridia Suñudag ep. Trin.

O Herra Gud/ Vier bidium/ ad þu godgirndarsamlega Heyrer vorar Bæner/ og þm̃ sem þig audmiuklegia bidia/ giefer þu hialp/ z veiter fullting þiñar hlijfdar/ Fyrer Jesum z ct.

Fiorda Suñudag ep. Trin.

Heyr Herra Gud/ Vier bidium/ gief ad þessa Heims tyme lijde fridsamlega/ vnder þiñe fodurlegre stiornañ/ suo ad þyn Heilog Kristne meige þui fridsamlegra med allre Gudrækne/ þig Dyrka og þier þiona/ fyrer z ct.

Fimta Suñudag ep. Trin.

Heyr Herra Gud/ sem osinelega hlute hefur tilbued þm̃ s̃ þig elska/ Gief þu i vor Hiortu girnd riettelegs kiærleika til þyn/ ad vier elskum þig i ollū hlutum

hlutum/og yfer alla hlute/Og mætti ødlast þad þu hefur lofad/huad betra og ædra er/eñ nockur kañ ad ofka og girnast. Fyrer þiñ ꝛ c.

Siøtta Suñudag ep. Trin.

Heyr Almattuge Eilijffe Gud/ hus rs þad er sem allra best er/Vier bi diñ/ jñplanta j vor Hiørtu elsku þijns Nafns/auk þu j oss sañа Gudrækne/ Og huad gott þu verkar j oss/þad hid sama villder þu styrkia ꝛ vardueita/ Fyrer þinn. ꝛ c.

Siøunda Suñudag ep. Trin.

Heyr Herra Gud/ j hus eilijfre fyrer hyggiu eckert er sem bregdast kañ/ Vier bidium þig audmiuklega/tak fra oss allt þad s oss er skadlegt/ ꝛ veit oss þa hlute/sem oss eru gagnleg'. Fyrer.

Attunda Suñudag ep. Trin.

Heyr Herra Gud himneske Fader/vier
T iiij bidiũ

bidium/gief oss Anda og Nad þar til ad hyga þa Hlute sem rietter eru/Og sijdañ þad ad fullkomna med Verkun um. Og af þui vier formegum eckert an þijn/þa vñ oss ad lifa epter þijnum Vilia. Fyrer þiñ Son z ct.

Nijunda Suñudag E. T.

O Þu Almattuge Gud/vier bidium/ Lat þijn Myskunar Eyru ætijd vera opinn til vorra audmiukra Bæna/ Og suo þu giefer oss þad vier girnust/ þa gief þu oss þyna Nad/ad girnast þad eina sem þier vel þocknast/Fyrer Jesum Christum z ct.

Tijunda Suñudag.

HErr Almattuge Gud/sem audsyner þiñ Matt j þui/þu þyrmer og Myskunar oss. Vier bidium/ Auk og margfallda vid oss þijna Myskun/suo ad vier sem skundum epter þui sem þu hefur oss lofad/mættum verda hlutta

karar þina Himneſkra Giæda. Fyrer þinn elſkulega Son z ct.

Ellepta Suñudag. E. T.

O Almattuge Gud/ huors Myſkun yfer geingur og gnæfer oſſ/ og alla girnd vors Hiarta/ Vier bidium/ ad þijna Myſkun koma yfer oſſ/ z fyrer giefoſſ nadarſamlega/ huad hellſt vor Samuiſka hrædeſt og ottaſt/ Og giør betur til vor/ eñ vier ſialfer þorum ad bidia/ Fyrer þiñ z ct.

Tolfta Suñudag.

HErr Almattuge Gud / af huors gafu þad kiemur/ ad þijner Kriſtn er Meñ þiona þier riettelega. Vier bidium/ Veit þu oſſ/ ad vier an allrar hindrunar mættum fa og odlaſt/ þad þu hefur lofad/ Fyrer z ct.

Þrettanda Suñudag.

O Þu Almattuge eiliffe Gud/ gief oſſ aukning Trwareñar/ Vonarennar

T v og

og Kiærleikans/so vier mættum odlast þad þu lofar/ og so ad elska þad sem þu oss bydur. Fyrer Jesum z c.

Fiortanda Sunudag ep. Trin.

EIlijfe Almattuge Gud/ sem ad var dueiter þijna Heilaga Kristne/med þine Eilijfre Myskun/af þui ad man þijn fellur Mañlegur veykleike/ Vier bidium/ Lat hana fyrer þijna hialp lei dast fra þui sem heñe er skadsamlegt/ til þess sem heñe er gagnlegt og heilsu samlegt. Fyrer z c.

Fimtanda Suñudag ep. Trin.

OHerra Gud/ Vier bidiū/lat þijna jduglega myskunseme hreinsa og vernda þijna Almeñelega Kristne/ af þui hun man þijn ei kañ ad verda holp eñ/þa lattu hana med þiñe Nad og gafu jafnan stiornast. Fyrer z c.

Sextanda Suñudag E. T.

Heyr

HErr Almattuge eilijfe Gud / vier bidium/ Lat þijna Naad æfijd vera yfer oss á Bak og Brioſt/ ſo vier ſieu þier riettelega vndergiefner / og vppvek vor Hiørtu/ ad girnaſt þá Naad/ ad vier ſieum reidubuner til allra god ra Verka. Fyrer þiñ Son z c.

Seytianda Suñudag.

HErr Herra Gud/ Vier bidium/ veit þijnu Folke ad flya Diøfulſins æ eggian/ og þier einumſaman aþ hreinu Hiarta epter ad fylgia/ Fyrer z c.

Atianda Suñudag.

HErr Herra Gud/ vier bidium / lat þitt Myſkunar verk ſtyra vorum Hiørtum/ Þuiad æn þijn meigum vier þier ei þocknaſt. Fyrer Jeſum z c.

Nijtianda Suñudag.

HErr Almattuge og Myſkunſame Gud/ Vte byrg þu Myſkunſamle-

ga alla þa Hlute sem ad oss eru moot
stadleger/So ad vier liduger j Sal z
Lijfe/mættum j þeim Hlutum sem þier
til heyra/med lostugum huga og Hia
rta/epterfylgia og pocknast/fyrer z c.

Tuttugasta Sunudag E. T.

HErr Herra Gud/ vier bidium/veit
tu milldelega þijnum Trulyndum
Lijkn og Nad/so ad bæde hreinsest þe
ir af sijnum Syndum/og med hreinu
Hiarta þier þione/Fyrer Jesum/z c.

rrj. Sunudag epter T.

O Herra Gud/vier bidium/Vardue-
it þin Lyd med jafnlegre Myskun
þine/og ad hun mætte fyrer þijna hlijf
ing verda frials fra øllum motstadleg
um hlutum/og j goodu framferde/þijn
nu Nafne jduglega þione/fyrer z c.

rrij. Sunudag epter T.

OHerra Gud/ sem ert vort Skiol og
styrkur/ Nalægur vertu gudlegum
Ban

Bænum/þiñar almeñelegrar Kristnet
Og huad helst sem vier þig riettelega vmbidium/mættum þ Myskunsamlega fa ꝛ ödlast/fyrer Jesum ꝛ c.

xxiij. Suñudag ep. Trin.

O Herra Gud vier bidiũ/afleys Synder þijns Folks/og lat oss fra vorũ Synda böndum sm̃ vr̃ saker vors breyskleika erum bundner/med þinne milldeleysast. Fyrer Jesum Christum ꝛ ct.

xxiiij Suñudag ep. Trin.

EIlijfur Almattugur Gud/syndu þijnum wtuoldum børnum giæsku þiñ ar eilijfrar Myskunar/so ad þau mætte hafa hug og vilia til þijn/ Og ad þeirra Hiortu sie Reidubueñ til allra godra verka/og þroist j øllu þui sem þier vel þocknast. fyrer ꝛ ct.

xxv Suñudag ep. Trin.

DROTtiñ Gud Himneskur Fader/ Tia þu oss Auinum og Syndugũ/
T vij þijna

þijna Myſkunſeme/ og epter þui vier mägum eige reida oſſ vppa nockra vora forþienan/ helldur j allañ mata þar efaſeme a hafa / ſo ad vier ei ſkul um falla j þañ ſtranga Dom/ helldur ad vier mættum leyſaſt þar fra þyrer þina Nad ꝛ Myſkunſeme / fyrer ꝛ cc.

xxvj Suñudag ep. Trin.

Heyr þu Myſkunſame Eilijfe Gud Himneſke Fader/ Vier bidium þig/ ad þu vilier vppuekia oſſ/ ſo ad vier mæ ttũ mz allre aſtũdan framganga/ j Kr iſtelegum goodum verkum/ og ſafnan ſtyrkiaſt j þier og j øllum Gudlegum Hlutum. fyrer ꝛ cc.

A Kyndelmeſſu.

Eilijfe Almattuge Gud/ Vier bidiũ audmiuklega þitt Dyrdaruelldé/ ad ſo ſẽ þitt Eingieteñ Sonur var a þſſũ deige j Muſterenu Offradur og ſyndꝛ/ til ad vppfylla Logmaled/ ſo lat oſſ ia fnañ med hreinu hiarta fyrer þitt aug lite koma/ þ. Mariu

DRottinn vier bidium/ jnhell þu þin ne Nad i vor Hiortu so ad vier sem mz kiennunst gietnad Jesu Christi þyns Sonar fyrer Eingelsins bodan mættum fyrer hans Pijnu z Krossins Kuol/ komast til Dyrdarinnar vpprisu/ fyrer.

A Jons messu Baptistæ.

Heyr Herra Gud/ sem giort hefur þen nan Dag dyrdlegann af S. Johann is Fædingu/ gief þijnu folke Nad til þrar andlegu glede/ og styr allra Tru adra Manna Hiortum til þess eilijfa Sæluhialpar vegar. fyrer z cet.

A Vitiunar dag Mariu.

EIlijfe Almattuge Gud sem gafst Johanne Baptista/ enn nu j modurl ijfe veranda/ Krapt þijns Helga Anda so ad þa Jomfru Maria kom til Elisabeth/ vard bæde Modurenn z Barned full med Helgan Anda/ Og Johannes þeckte þinn Son Christum sem þa enn

var luckfur i Modur kuide/Veittu oss myskusamur ad vier mættum med sæla Johañe þiñ Eingieteñe Son riettelega peckia og vegsama. Fyrer z c.

Michaelis messu.

Almattugur Eilijfur Gud/ sem skap ad hefur þijna heilogu Eingla þijnū Vtuoldum til styrks z Hialpar/ i mote margskyns voda og Naskasemdū þess arar Veralldar/vier bidium/ Gief þu oss Nad til þess/ ad vier sieum þier þa cklater/ fyrer soddan gafu z alla adra Velgiorninga/ Og veit oss ad vi' med þisse Nad/ verdū varduei̇tter fyrer þiñ na Eingla fra øllum vondū hlutum/ og til alls þess s pier ma þocknast. þ.

Allra heilagra messu.

Heyr almattuge eilijfe Gud/ sem villd er heilaga giora alla þijna vtualda/ og elskulega/ i þijnum Eingietna og elskulega Syne/ lattu oss þeirra Tru/ Von og Kiærleika epterfylgia so ad vier mattū verda Saluhølpner. þ

Ein Almenne-
leg Handbok fyrer einfallda
Presta/ Huørnenn Born skal skij-
ra/ Hion samann vigia/ Siukra
vitia/ Framlidna Jarda/ og
nockud fleyra sem Kiennemañ
legu Embætte vidkiemur.

1 Corinth. 14 Cap.
Lated alla Hlute Sidsamlega/ og
skickanlega framfara ydar a mille.

ANNO Domini.
M. DC, L. viij

Vt af Skijrnar Embætt
enn Lijtel Vndervijsan.

Börnen skulu skijrast j Modurmæle/ so aller skilie þeir sem hia eru. Og alleina j Fontenum/ sem gamall og Kristelegur Vane er/ enn ecke j Munlaugum edur ödrum otierlegum Koppum edur kierum. Börnen skulu mz öllu Naken vera ef ad þau eru osiuk/ Og skal Skyrefader enn/ taka þad a hönd sier/ yfer Fontenum/ og ausa þad Vatne þrisuar/ j Nafne Födur/ og Sonar/ og Anda Heilags.

Enn sie þau miøg veyk/ þa skal þau ber giora i Reifunum allt ad Herdum/ og ausa yper Høfuded/ so ad Vatn renne ofan epter Barnenu.

Prestar skulu og so giæta ad þegar Frost er og Kulde/ ad Vatn sie varmt giört/ so ad Barnkorned fæe ei skada af Kulda/ Þui ei hæfer ad þui sie til nockurs Naska stofnad þar mz sem Gud hefur tilskickad þui til heilsubotar/ Lijfs og Sælar.

Nu sem Barned kiemur til Prests/ þa

spyr

spyr hañ fyrst ad/huørs Barn ꝥ er/Og
huørt þad er ei ædur skyrt/og huad þad
heiter. Sie Barned ei skyrt ædur/Elle-
gar og ef hønū lyst ꝥ ei riettelega skyrt
vera/þa skal hañ skyra þad sø sem epter
fylger/þuiad eingeñ skyrn skal vera med
nockru fororde j Kristelegre Kyrkiu.
Fyrst ꝫ fremst skal Presturen stuttlega
med fæm Ordum þo Kroptugum/utsky
ra fyrer þeim sem vid eru stadder / huad
Dyrmætur Nutur Skyrneñ hun er/Og
ad þr giefe giætr ad/huad yfer Barnenu
er talad/ og lesed. Þeir skulu og eirneñ
med Prestenū bidia til Guds/og tala m&
hønū øll þau Bænar Ord/sem leseñ ver-
da. Þar ꝥ skulu Prestarner þessar Bæn-
er lesa seint og Skilmerkelega.
Prestarner skulu ꝫ vanda/ad ei sie Or
einger edur Børn til Gudfedgina tekeñ/
helldur Sidsamleger frommer Meñ/so sk-
yk þionustugiørd ste frameñ med tilheyre
legre samre Virdingu/so sm̄ j Anglite all
kar Heilagrar Þreñingar/ eim j ønguann
mata/med Gañe/Geimsne/edur Leikara
skap nockrū.

Pad være og skickanlegt/ þar sem þui verdr vidkomed med goodþelldu/ og ef Bo rnenn eru Heilbrygd/ ad þau sie skyrd a Sunnudeige a Soknarkyrkiunne/ j Messun ne/ Skyrnar embætteinu til Heidurs/ En verde þ ecke giort z þorfalla saker/ þa sku lu þo Prestarner saman kalla allt Folk þad a Bænu er/ ad sem flester sieu vid z ssa þi onnysligiord/ Prestur skal klædbur Ryckelijne/ til Heidurs vid Sacramentid. Og ad syduster/ þa ma Presturenn giora þessa Aminning/ edur adra þuilijka z Gudfedgun um/ og þeim sem vid Skyrnena eru stadd er/ adur hann skyrer Barned.

Ofkuleg Syslin j Gude. Huorsu Dyrmætt þetta Naleita Sacrem entum er/ þad kan einginn wt ad skyra noglega/ En þo skulu þier flerde ilis og einkum/ athuga þessar epterfyl giande greiner.

1. Fyrer þetta Dyrmæta Sacramentum Skyrnarennar/ verda vor Born sz teken j Samkundu Heilagrar K ristne til

til þſſ ad þau verde hlut takande allra
þrra velgiorninga/ ſm̄ vor Herra Jeſ-
us Chriſtus giefur ſiñe elſkulegre Br-
udur/ huor ad er ſu Chriſtilega Kirk-
ia. Eñ velgiorningarner z gafurnar
eru þeſſar/ Fyrſt Heilagur Ande/ Syn
daña Fyrergiefning/ Og þ eilijfa Lijf.
Þar fyrer ſeiger S. Paall ſo/ Vier ſm̄
erum Skijrder/ vier Skyrdunſt og jklæ
dunſt Jeſu Chriſto. Þad er ad ſkilia/
Vier erum Kriſtner/ z allt þad Jeſu
Chriſto til heyrer þad er orded uort/
Galat. 3.

2. J Skijrneñe/ fyrer Orded/ verdū
vier Guds Elſkulig Born/ og lifan-
de Buſtadur og Muſtere hins Helga
Anda/ hreiner og klærer af ollū Syn
dum ſem vier erft hofum epter Vora
Forelldra/ Þar fyrer ſeiger vor Herra
Jeſus Chriſtus ſialfr ſo/ Nema þuiad
eins ad Madurin̄ Endurfædeſt af Va
tne z Heiløgū Anda/ þa kañ hañ ecke
jñ ad ganga j Guds Rijke. Joh. 3.

Viñ 3. J

3. J Skírneñe verdū vier Andlega
jardader/ z vppríſſum af Dauda/med
vorum Herra Jeſu Chriſto/til ad lifa
j einum nyum Lifnade/Vppa þ/ad vi
er ſkulū eilíſſlega inz hm̄ lifa/ Rō. 6.
4. J Skírneñe þ Orded/verdum vi-
er Trwlofader og feſter Jeſu Chriſto
vorum Herra/ad vier ſieum hñs flec̄k-
laus Brwdur/ z ſamteingiūſt honū j
Dyrdeñe/Heilagleikanū/z óſtraffan-
legu Framferde/Eph. 6.
5. Fyrer vtan alla Verdſkulldan vor
ra verka/alleinaſta vt af ſkiærre Nꝛæd
z Myſkun/giorer Gud oſſ Sæluholp
na/þ Endurfædingar Skírnena/z en
durnyan Heilags Anda/hūörn̄ heilo
gum Anda Gud Fader þ ſin̄ Eingiet
eñ Son vorn Herra Jeſum Chriſtum
yferfliotanlega wtheller yfer oſſ/vppa
þ þa vier ern̄ ſuo Riettlæter ordner af
hñs Nꝛæd z Myſkun/mættum vier ve
rda Erfingiar eilīfs Lijfs/Tit. 3.
Og nu vppa þad/god ſyſken/ad þet
ta

ta Barn mætte odlast ſlyka Rad/ þa
viliũ vier nu aluarlega akalla z bidia
Gud almattugañ/ Þuiad Diofulliñ/ ꝫ
er allra Kristiña Maña/ z Þrra Sæl
uhialp" Quinnar/ hñ giører ſier eckert
ad gamne vidur oſſ/ j mote hüoriñ ydꝛ
byriar nu ad ſtanda med ſañre Tru z
aluarlegre Bæn til Guds/ vegna þſſa
Vnga Barns.

Nær amiñingeñ er endud/ þa bidur Preſtur
tiſ Gudfedgeniñ ad nefna Barnið. N.

Þar epter ſeiger hñ.

Far wt hiedañ þu ohreiñ Ande/ og
gief Rwm Heilogum Anda.

Sidan giøre hann eirn Kroſſ a
Enne og Brioſte Barnſins/og ſeige.

Meðtak þu teikn hins Helga Kroſſ/
bæde a Enne og a Brioſte.

Vier vilium bidia.

Almattugur eilijfur Gud/Fader DR
DRttins vors Jeſu Christi/ Eg aka-
lla þig yfer þeſſañ þinn Þienara/ N.
(Þſſa þijna Ambatt/ N) ſiñ bidur vm
þijna ſkyrnar gæfu/ og girneſt þijna ei

lyfflega Naad/fyrer þa Andlegu endur fæding/Medtak þu hn̄(hana) DRottinn. Og so sem þu hefur sagt/bidied og munu þier medtaka/ Leited og munu þier finna/Knyied a/so mun fyrer ydur vpploked verda. So gief nu þad gooda þeim sem bidur/z lat vpp Dyrn̄ fyrer þeim sem aknyr. Ad hn̄(hun) ødlist eilijfa Blessun þessar̄ Himnesk̄rar laugar/Og medtake fyrerheitid rijke þin̄ gafu/fyrer Jesū Christū vorn Drottinn.

Her til skullu Gudfedginn suara/

Amen

Presturinn seige.

Latum oss bidia.

Almattuge eilijfe Gud/þu ed mz strang du þijns Riettlætis/ hefur med Vats flode fyrerdæmt hina vantruudu Ver olld/z mz þinne mijkillre Myskun/frelsader hin̄ Trulynda Noa/z atta Saler med hm̄/z dreckter hin̄ hardudu ga Pharaone/mz øllum sijnū i Hafenu Rauda/ og flutter þitt Lyd Jsrael/

þurrum

þurrum Fooſum þar j giegnum/þar
mz teiknande þiſſa Laug þikar tilkom
ande Skijrnar/Og þ Skijrn þijns el-
ſkulega Sonar DRottins vors Jeſu
Chriſti/hefur þu bæde Jordan og øll
Vøtn helgad/z jñſett/til hialpſamle
gs Floods/og riſkuglegrar hreinſunar
Syndaña/vier bidium þig þ ſomu þij
na Oſeigianlega Myſkunſeme/ad þu
virdeſt þeñā N. Naaduglega ad aliij
ta/z hñ mz riettre Trw ad giæda/ ad
fyrer þeſſa heilſuſamlega Vatzlaug/
dreckeſt af honum z maeſt/þ allt ſem
honum er af Adam mzfædt/z hñ ſial
fur þar til verkad hefr/z ad hñ wt af
Tolu vantrwadra Maña/fraſkileñ j
Ork heilagrar Kriſtne/Þurr z orug-
gur vardueittur verde/jafnañ mz glo
ande Anda/og gladværre Von/þijnu
Nafne þione/ſo hñ med ollum Trw
lyndum maklegur verde/ad ødlaſt eilij
ft Lijf þijns Fyrerheitis/ fyrer Jeſum
Chriſtum/vorn DROTTeñ.

Þar epter seiger Skyrepaderen.

Eg sære þig þu ohreini Ande/ j Nafne Guds Fodurs/ z Sonar/ z Heilags Anda/ ad þu wt farer z burt hủfer af þessū Þienara Jesu Christi N. Am̄.

Lætum oss heyra þ Heilaga Evangelid sem S. Marcus skrifar.

J þañ tijma/ færdu þr Børn til Jesu/ ad hñ legde Hendur yfer þau/ Eñ Læresueinarner atoldu þa sē̃ þau leiddu. Og er Jesus sa þ/ lijkade hm̄ þ eige vel/ z sagde til þra/ Leyfid Børnunum til mijn ad koma/ z bañed þeim þ eige/ þuiad þuilijkra er Guds Rijke. Sañlega seige eg ydur/ huør hñ med tekur ecke Guds rijke/ sem añad Ungbarn/ sa mun eige jñganga j þ/ z hñ took þau j Fang/ z lagde sijnar Hendur yfer þau/ og blessade þau.

Sydan legge Presturin̄ sijnar hendr a Høfud Barnsins z bidie/ Japnt Gudfedginen/ med knefalle og seigie/ Fader vor etc etc.

Reide sydan Barnkorned ad skijrnar Sauitum og seigie.

DROttens hann vardueite þinn Inngang og utgang/ nu hiedann j fra z ad Eilijfu.

Gudsbodginen segie/ Amen.

Sijdan late Presturen Barned pyrer sijn Gudsbedgin apneyta Dioflenum/ z spyrie so.

N. Afneytar þu Dioflenum.

Gudsbodginen Andsuara — Ja

Og ollum hans Verkum.

Andsuar. — Ja

Og ollu hans Athæfe.

Andsuar. — Ja

Sijdan spyrie hann.

Trwer þu a Gud Fodur Almattugann Skapara Himens og Jardar.

Andsuar. — Ja

Trwer þu a Jesum Christum hñs Son eingietenn DROttenn vorn/ gietenn af helgum Anda/ fæddann af Mariu Meyu / Pijndann vnder Pontuerskum Pilato/ Krossfestann/ Lijflatenn z Grafenn/ Vpprisenn af Dauda/ Vppstigenn til Himna/ Sitiande til Guds Fodurs hægre Handar/ z þan komande ad dæ

B vj — ma

ma Lifendur og Dauda.

Andsuar. Ja.

Trwer þu a helgan Anda/og ad er ein heilog almeñeleg Kyrkia/Samne ÿte heilagra/Fyrergiefning Syndaña holldsins Vpprisa/og epter þetta Lijf eilijft Lijf.

Andsuar. Ja.

N. Villtu vera skijrdur.

Andsuar. Ja.

Sijdan take hn̄ Barned dype þui j Skyrnar sacn̄/eda ause þad Vatnenu/og giøre þetta med myklum athuga/þui hier wt j skal leita Barnsins velferdar/en̄ ecke skada/Og seigier Presturen̄ a medan.

N. Eg skijre þig j Nafne Fødur/og Sonar/og Heilags Anda.

Gudfedginen̄ meiga hallda Barenu hia Fontenum/so leinge ad Presturin̄/færer þad j skyrnar Klæded(Kuplen̄)sem vanalegt er sijdan Lese han̄ þessa Bæn.

Almattugr Gud z Fader vors DRottins Jesu Christi/ s̄ þig hefr endur giefed þ Vatn z helgan̄ Anda/z hefr þier allar þijnar Synder þgiefed/han̄

stÿrke

styrke þig mz sine nad/til eilijfs Lijfs.
AMEN. Fridur sie mz þier/ Am̄.

Aminning til Gudfedgina epter skyrnina.

Med þui þid erud Gudfedgin þessa Barns/þa eru þid vppa Guds vegna z ockar embættis/skylldug þssu barne/ Fyrst ad bera vitne vm/ad þ hefur mz teked Skijrn z Kristne/Og ef Forelldrar þssa barns kunna fra ad falla/ædr ef Barned kiemur til Logalldurs/þa eige þid ad kiena þui sijn Kristeleg Frædē/tiju Bodordē/Credo/Pater noster/jnsetningar ordē Sacramentanna beggia/z annad þ z Barnsins Saaluhialp ahrærer/ef ad þid erud Barnenu nalæg. Seiged Fodur z Modur/ad þau vppfræde Barned j Guds Otta z goodum Sidum.

Gud hallde sine Blessan yfer oss/ Am̄.

Ep Barn þad kiemur til Prests/sem ædur er skyrt/og virdist hønum riett skyrt/þa skal þad j ønguan mata endurskyra/þuiad ecke er vtan eitt skyrn Ephe. 4. /Alleinasta skal þa hella fram truar greinnernar j Spurningum

B vij sem

sem ſkrifad er til / og Evangelium Marci. Ef se Fader er vor med Knepalle / Syðra ſkal hañ seigia til þeirra sem hia eru. Og ſterkverlig til Gudfedginanna / huørra Foreldrarner ha þa til þeinged.

God Syſkin / Þetta Barn er nu med ſkyrt / z hefur allt til reidu helgan̄. En þa / m ꝫ Syndan̄a Fyrergiefningu / fyrer þui ſkulū vær þ ei endurſkyra / Og ſkulu þid Gudfedgin hier vm framar ollū ꝺørꝺū vitne bera / z þacker giora Gude Drottne vorū s þ hefur til Naꝺar teked fyrer Christum.

Þar epter ſeiger hañ til Barnſins.

Gud hañ vardveite þiñ jñgang z wtgang nu hiedan̄ j fra z ad eilifu / Am.

Gudfedginen̄ ſeige. A M E N.

Vidie þa enu ſqvuſtu Barn / sem til er giørd / m ꝫ an hañ þærer Barned j ſkyrnar klæded.

Almattugr Gud / z fader vors z etc.

Þar epter tale hañ til Gudfedginanna.

Saker yckars.

Hier epter fylger ad vitia Siukra / z giefa þm̄ þa Heilogu Afläuſn z Sacramentum.

NU vitia þeirra sem liggia a sine Sottar Sæng/er Gude mióg þægilegt/og sialpur Christus hann vill a Hinum sydasta Deige/ minnast þessa verka/so sem hann seiger Math. 25. Þar fyrer skulu aller Gudhræddlega vitia þeirra a Sottu/ þa þeir eru þar vmbedner gefa þeim huggun og vnderuisan/og Sacramentum/ med ødru þui sem aliggur/a þennann hatt sem epterfylger.

Nær Presturinn er nu kalladur/og kiemur til þins Siuka/ þa skal hann fyrst og fremst athuga/ huørnenn sa same hefur hegdad sier/ huørnenn hans Lijf og framferde hefur vered/ hafe hann truadur vered/Guds Ord elskad/ Vppa þad ad Presturinn kunne þess helldur og betur ad vnderuysa hønum/aminna og leidrietta hann/Epter þui sem hann þa heyrer og formerker/Og þeir sem ecke betur kunna/þa mega þeir þad giøra a þennann hatt.

KIære Broder(Syster) Vær skulum sem hlijdner Þionar og god Børn/alla tijma/bæde j Heilsu og Krankleika/setia vorn Vilia j Guds Vilia vors Himneska Fodurs sem skapad hefur Himenn og Jord oss til goda/Hann hefur og sent Son sinn oss til Lausnar/Hann hefur og lofad oss(ef vær er

 unn

um j Trune)eilijfu Lijfe z Rijke Nim naña/Nañ wtvegar oß Hreinleika/og øll Skickanleghe it/ so vær fierdeilis a Vitunar Tijmanü/J onguum hoot um ∣ opolemmæde/setia oß ∣ mote hm/ þui fyrst vær hofü mijked gott af Sü de þeiged/so ad hñ hefur oß ei golloed epter vorre forþienan/ helldur vmlijdr hñ oß Fødurlega til jdranar z yfei bo tar/ Þui skulm vær ecke þa bera nock urn Part Krossens og Motlætesins z Þar s vær høfü myklu þyngra forþi enad/ef hñ villde oß/so s syndugã st e ingelega wrskurda/ Eda þui vilim vi er ecke med allre alwd og vndergiepne hañs Vilia lluflega medtaka / z gie fa oß ad skilia þar med/ ad vier verdü ei fundner opacklater/Þar sm ad Ch ristur Guds Sonur hefur drucked fyr er oß þann beiska Kaleik Pijnunar og Daudans/Þar fyrer klære N. vertu hughraustur/z traustur ∣ Guds Al mkunseme/Og so sem vær ættum allijd ad

ad vera vakande z reidubwner fundn
hær hn̄ kiæme/ so vier mættū mz hinum
vyſſu Jungfrwnū mööte hm̄ ganga/ z
ecke naudüger/ eda oſkickanleger vera/
Vær erū j þeſſare eynnd Pilagrímat/
z ecke an̄ars enn wtlender/ hafande hi
erønguan̄ ſtad nie veru/ En̄ vort Fod
urland z Heimkyñe er j Himerijke/ til
huors ad vær þui meir nalægiunſt/ og
æ þſſ meir/ ſ vier ſinnum oſſ veykare j
lijkamanū/ þar þ er þ allt tilbærelegt
ad vær tilreidū oſſ/ ſkickum/ z þ ſkipū
ollum hlutum/ Og nu kiære N. ef þ
kan̄ nockud þunglegt ad liggia j þiñe
Samvitſku ſ þu vilier mier ſagt hafa
þa mættu nu þ vel giøra/ Sijdan̄ vil
ium vier huør mz ødrum til Guds kal
la/ epter Chriſtelegre ſkickan.

Hier giøre ſa Siuke ſijna Jatning/ Og a medan þad er giørt / þa gange Folked j burt/ og kallaſt aptur epter Jatningina.

Epter Jatningina/ þa ſkal Preſturin̄ ſetia fram̄ fyrer þin̄ Siuka huggunar greiner Her lags Evangeliſ/ med allre alud og Rægſemd/ Og giefa hønum aflauſn/ og enda þad med

 þeſſum

þessum ordum/edur þuilykum.

Minn kiære Broder/ Med þui ad þu jdrast nu þinna Synda af hiarta/ z þu treyster alleina vppa Guds nåd z myskunseme/ ꝼ vorn Herra Jesum Christum/ þa eru þier allar þijnar Synder ꝼ giefnar. Vertu hughraustur z ohrædur/ Set þier alvarlega j hug z Hiarta/ ad drygia ecke hiedann j fra Synder z Glæpe. Þijn Tru giorer þig hialplegann. Þuiad vors Herra Jesu Christi Blood/ þ afþuær og hreinsar allar þijnar Synder/ Joh. 1. Apocal. 1. Og trwdu fyrer vijst/ þar er eckert ann ad Nafn giefid Monnum vnder Himmenum/ j huoriu vier kunnum ad verda Saluholpner/ vtann j Nafne þess Krossfesta Jesu Christi vors DROTTins og Herra.

Þar epter lese presturenn þissa bæn z jatning.

Heyr Almattuge Gud og Himneske Fader/ vier aumer z afskaplega syndugar Menn/ medkiennunst/ ad vier hofum

syndgast

ſyndgaſt/fra Barnæſku/allt til þeſſa rar ſtundar / j mote þijnū Bodordū/ j vondum hugreñingum/Ordum/Vilia og verke/ſem vær giefum med ongus more reiknad/þar ꝧ erum vær ecke makleger ad vera nefnd þijn børn/eda vpplypta vorū Augum til Himnanna/ O miñ Gud og Fader/vær villdum nu þig allðrei reitt hafa/Bidiande erum vær þig/ſaker þiñar Myſkunſeme/og Heidurs Nafns þijns/ad m̃z Fyrergiefning vorra Synda/ vilier þu oſſ wtj Nꝣdeñe medtaka.

Aplauſnen.

Allſmegtugr Gud ꝛ Himneſkur Fader/Hn̄ Myſkune oſſ ſa ꝫ hefur ſent ſinn Son j þeſſa Verolld til Panta/ huør ad fornfærdur var ſem ſaklauſt Lamb/ꝧ vorar Synder/a huørn ef ad vær trwum/þa munum vær med Spill virkianum a Kroſſenū ødlaſt bæde fyr ergiefning Syndañā/ꝛ ſo jñgøngu til Lijfſins/Ef þu trwer þeſſu af øllu hiarta

arta/þa seige eg þig af Krapte Guds legrar Lofunar lausañ og lidugañ af ollum þijnū Syndum. J Nafne Fodur/ꝛ Sonar/ꝛ Anda Heilags/Am̃.

Latum oss bidia/ Fader vor.

Sydañ seige Presturen̄.

Miñ Gud/gior þu holpeñ Þion þiñ/ þañ til þijn vonar/Send þu hønū hialp af þijnum Helgedoom/ꝛ af Syon giordu hñ holpeñ DROTteñ/siettu hm̃ styrkur Kastale/ꝑ Asionu Ouinarins/DROTteñ/heyr þu vora Bæn/ ꝛ lat vort Akall koma til þijn.

Latum oss bidia.

Almattugur eilijfur Gud/þu sm̃ leiñgder lijfdaga þijns Þions Ezechie Kongs vm fim̃tan ar/ Vier bidium þig audmiuklega/ Ad þu villder med þrre somu þiñe magtar Hende/ Heilsu liena þessum þijnum Þion (þssare þiñe Ambætt) þier til Heidurs/ epter þui ſ þier vel þocknast/Fyrer Jesū Christum þiñ Son/ Amen.

Sydañ

Sydan late Presturenn vpp lyted Bord/ z legge hreinann Duk þar vppa/ed a so sem hann kann þui þa best ad stad ad koma/ Late Vyn j Kaleik Braud a Patinu/sette vpp Vax Lios/Snuist sydan til hins stuka og seigie.

Miñ goode Broder (Syster) mz þui þu villt nu medtake vors Herra Jesu Christi Holld z Blod/ z miñast hans Dauda z Pijnu/þa gief vel giætz ad þm̃ ordũ sem ad hlioda vppa þta Heilaga Sacramentũ hñs Hollds z Bloods/og truw þm̃ af Hiarta/ Og þacka hñ fyrer þa ovmrædlegu Elsku s hñ hafde til vor/þa hñ fyrer Fornfæring sijns Lijkama/z vthelling sijns Blessada Blods/leysste oss fra Fyrerdæmingũne/Guds Reide/Synndeñe/Daudanum og Heluijte. Og til æfinlegrar Miñingar hier vm/hefur hañ giefed oss sitt Holld z Blod/ad eta z drecka/til eins Jñsiglis z fullkomlegrar styrkingar/vppa hans Ord og vora Saluhialp.

Til Folksins sem statt er vid þessa heils
gu þionustugiørd hia hinum siuka/
Seigie Presturin so.

Vor DROTTinn Jesus Christus se
iger so sialfur/ad huar tueir eda þrÿr
eru saman komner j mÿnu Nafne/þar
er eg mitt a mille þeirra/ Og hűad sem
vier bidium j hans Nafne/þad faum
vier visselega/ En saker þess ad vier er
um hier nu j Nafne DROttins til sa
mans kommer/ad hallda Minning hans
Heilaga Dauda/þa skulum vær j Naf
ne Guds / giefa vorum siuka Brodur
(Syster) Guds Heilagt Sacramentum/
sem nu kan ecke ad komast med oss til
Kyrkiunnar samkundu.

Sydan Lese hatt og skyrlega Credo/
og Pater noster/ Modur male/
Take sydan Patynuna med Braud
enu og lese Helgunar Ordin.

Vor Herra Jesus Christus a þeirre
Nott sem hann forradenn vard/tok hann
Braudet giørde þacker z braut þad z
gaf sÿnum Lærisueinum og sagde. Ta
ked og eted / þad er mitt Lijkame/ sem
fyrer

fyrer ydur verdur giefeñ/ Giøred pad j mijna Miñing.

Giefe heim Siuka og ſeige.

Lijkame vors Herra Jeſu Chriſti va rdueite þijna Saal til eilijfs Lijfs.

Take ſijdañ Kaleikeñ z ſeige.

Sømuleidis epter Kuølldmaaltijdena/ Tok hañ Kaleikeñ z giørde Þacker/gaf þm hañ og ſagde/Drecked aller hier af/þad er Kaleikur hins nyia Teſtamentis j mijnu Blode/ſem fyrer ydr wthelleſt til Fyrergiefningar Syndaña/So opt ſem þier giøred þetta/ Drecked þad j mijna Miñing.

Giefe heim Siuka z ſeige.

Blod vors Herra Jeſu Chriſti vardueite þijna Saal til eilijfs Lijfs.

Epter þta ſeige Preſtureñ tel hins Siuka.

Nu miñ kiære Broder (Syſter) þu hefur þig nu biviijſad Kriſteñ Mañ vera/og ert nu eirñ Limur Chriſti Lijkama

 ma

ma/þar ꝥ verku nu miſſugur/ad huor ſem mz Trwne verdur ıfiplantadꝛ Christo(ad þo hn̄ deyie)þa ma Daudeñ hm̄ ecke leinge hallda/ helldꝛ mun hn̄ vpprijſa a Domſdeige/ Ecke til dauðlegs Lijfs/ Helldur til eilijfs Lijfs/og mun ſia Guds Andlit til Andlitis/ ſamteingdur wtvolldū heilogū Guds/ J þeſſare Von ſtyrk Hiarta þitt/ Og ſet þin̄ Anda z vilia til Guds Vilia/ ſ ſkapad hefur Himen og Jord af eingu Efne/ Hn̄ mun z þig(huorn hn̄ hefꝛ ſkapad epter ſine Likneſkiu z Lijking/z hn̄s Sonur hefur leyſt)ecke forlata/ſo þu fordiarþeſt eilijflega. Hug leiddu þau Nadarfulln Fyrerheit/ſm ſa Gañleiks fullaſte Gud hefꝛ ſo margfalldliga lofad fyrer Spameñena z Poſtulana/ einkanlega/ad þr ſ. trwa a Chriſtū/þeim er lofad Himnariike. Sierdeilis lattu þier ecke wr minne falla/huorſu beiſkañ/hæduglegañ/harmkuælafullañ Dauda/ad Chriſtꝛ he

þur

fur þolad ꝼ oſſ/ Og bid aꝼ Hiartans Grund/ad ſoddan hũs kroptugaſta/ z nægdarfullaſta Forþienan verde ſett j mille þiñar Sialar og hũs Riettlætis j þiñe framfør/Og ſo tru þu mꝫ ollu ad hañ haꝼe gnogſamlega ꝼyrer þig þolad/og mꝫ ſinne Forþienan/þier til reidt hia Gude/heimkyñe elſkſs Lifs/ Lioſſ og Glede/Chriſtur hiñ Kroſſꝼeſte/hũ ende vid þig oll ſijn Fyrerheit. Amen.

Signingenn

Gud vor Himneſkur Fader ſem þig hefur ſkapad/hañ bleſſe þig/Gud vor Herra Jeſus Chriſtus ſem þig hefur endurleiſt hañ frelſe þig. Gud Heilagr Ande/hañ vpplyſa þitt Hiarta j ſañre jdran/riettre Tru z vidurkieñingu/ og Kriſtelegum Kiærleika. Þſſe Heilog Þreñing ſtyrkie þig bæde j Salu og lijfe/og late þig ſtodugañ ſtanda j allre aſtrijdu z freiſtingum med riettre Tru. DRottenn vor Gud ſie med þier/

 og

og Blesse þig/og vernde þig fyrer ollu vondu/Og giefe þier þad eilijfa Lijf/ Amen.

Fridur DRottins sie med þier/ Amen.

En þa er bráad naudsyn krefur/ef hinn sjuke er langt kominn/þa Lese fyrer hønum/Fader vor/Truna/ og Helgunar Ordenn og soddann amisling sem hann sier hinn Siuke giectur epter beded/vegna hans kranklerka/Og þionuste hann strax sijdan og befale hann so Gude j valld.

Item þar sem vera kunna siuker Menn j Bud um og Kofum edur ødrum oklarum stødum og hreysum/ þa stáe Prestarner til / ad þeir med allre athygle/umhuxe z fyrer Guds sku lld vidleitt/ad handtierast mætte þ Heilaga Sacramentum/ sem hreinlegast og virduglegast sem þad verdur giørt.

Ei skulu Prestarner hia þeim siuka hafa utan þeirra eigenn klæde. Þar fyrer hæfer øl lum Gudhræddum Kiennemønnum ad hafa ærl egann/Sidsamlegann Klædabunad/j heidur vid þad Haleita Sacramentum.

Þar sem Prestur verdur eitt sinn kalladur til siuks Mans/þangad skal hann optar koma ef hinn siuke hefur þess þørf/utan so sie ad sa siuke hafe einhuørn a Bænum sem Lesa kann fyrer hønum af Guds Orde.

Um

Vm Hionavigſluna Lijtel VnderviJſan/ Vegna Einfalldra/ Lijtlærdra Preſta.

SO ſkrifar ſa merkelegis Madur D. Martinus Luthe. Epter þui (ſeiger han) ad Brullaupid og Hionabandsſtietten er Veralldlegur hlutur/ þa høfum vier hier ecke ãnad med/ ẽn ad giefa Hionen ſaman/ og fria ſam uiſkurnar / med Chriſtelegre vnderuiſan og leidrietting u. Hier ad hnygur ſa gamle malſhattur/ Siñ er ſidur j Lande huøriu/ Þar fyrer biriar oſſ og ad lata/ huørt Land/ Borg og Bæ/ hallda ſijnum Løglegum ſiduana/ vm Trulofan/ Kaup/ Feſting/ Brullaup/ og ãnad ſem Hionabands giørninge til heyrer. Enn med þui Lands viſa er Lands æra/ þa byrlar oſſ ei helldur ad vmbreyta þui/ ſem gamallt og Kriſtelegt og loflegt er hier hia oſſ/ ap hnørre breitne ei kiemur ãnad ẽn kyf z oſ amþycke/ med allre ãnars oſidſeme. Þui vil eg amint og vmbedid hafa/ alla Kieñemeñ og Preſta/ ad giæra vel ad vorum gømlu Kyrkiu Løgum og ødrum Kriſtlegum ſkickunum þad Hionabandenu vidugkur/ ſo ad aller hluter mætte þui betur og Kriſtelegra tilganga j þeſſu Lande.

Fyrſt er þad athugande ad ſa ſem vill gipt aſt/ hñ vpphefie þad med Ban og akalle til

Guds / Þukad so skrifar sa vijse madur. Gotz og Peninga taka Meñ epter Fødur ꝛ modr/ enn Good Kona kiemur af Gude.

Þar næst sa sem sier vill Konfangs leita/ þa skal hañ helldur Meyiar eda Konu leita med godre forsiá/ad ei sie meinbuger a/so ad hañ vite/med þeim fleirum goodum Christilegum Greinum sem ad standa j vorum gømlū Kirkiuløgum.

Þad skal og øllum kunnugt vera/ad so er nu skipad/ad þar skulu eingen Hion samanngiefast/sem eru Primeññgar ꝛ þar fyrer jñan.

Leynelegur Hiuskapur/Kaup edur Trulofaner/ er med øllu fyrerbodeñ / og ad øngun halldande/ei helldur þær trulofaner sem skie j móte villa ꝛ Rȧde Forelldrāña edur giptingar Manna.

Leikmeñ skulu nu ei Kaupa med nockrum Hionum/ og eingeñ nema soknarprestur/So skal og Presturen taka til sijn/minsta koste 5. erlega Meñ/sem vitne skulu vera Hionabandsgiørningsins/hüad sem aliggia kann.

Vandlega skulu Prestarner fyrerbioda/Hionaefnunum ad koma saman ädur eñ þaug eru saman vygd/ Eñ ef þau þad ei hallda/ þa aflyysest þau opennberlega/ sem fyrer er tilskipe/ huad slíkar hneyxlaner eru j Christelegre Kirkiu ecke lijdande.

Ad

Ad Kaupa med Hioonum.

Nu ad framsøgdu Fickaupe z øllum Skilmaala / þa spyrie Presturenn þau ad med þessu Ordū.

VIlltu N. Son taka þessa Kuinnu (Jomfrw) Þier til eigen̄ Konu / so siuka sem heilbrigda / huad sem yckur kan̄ til Handa ad bera / a medan̄ þid lifed bæde.

Seige han̄ — Ja.

Villtu N. Dotter taka þen̄an Man̄ þier til Hwsbonda / og eiga han̄ so siukan sem Heilan̄.

Seige hun — Ja.

Epter Jaayrde þeirra beggia / þa takist þau j Hendur / og seige Presturen̄ so.

Gud sime Handaband þessara Manna sem hier taka Høndum saman̄ / ef eirnre ælsu N. N. Son / og N. N. Dotter. En̄ þ felst z skilst vnder þssu Þra Handabande / ad þau løgmæda med sier Hiwskapar band / so framt ꝫ

 þad

þad meina ecke Gudz Løg/og med þſſi
ſkilmala ſē nu var fram̄ ſagdur. Eru
þid ſkilldug ad læta lyſa þria Sunnu
daga ædr feſtar fara fram̄/yckar þſſn
gg Preſt/ z epter Feſting eru þid ſkyll
dug ad læta yckur ſaman̄ vyſgia(elleg
ar verdur athuge ad yckar Hioonaban
de) Og med þſſum ſkilmæla z ædr ſø
gdum Kaupmæla / ſie Handabanded
lauſt/ en̄ kauped faſt/ad Vitne Guds
og allra þra godra Man̄a ſem nu eru
vid ſtadder.

Sydan̄ ſie lyſt j Kyrkiunne mz þeſſum Ord
um edur þuilykum Þriæ Sun̄u Daga.

Þui vil eg lyſa ꝥ ydur/ ad N. N.
Son/ og N. N. Dotter hafa ræded
med ſier Hiwſkaparband epter Gudleg
re ſkickan/z Landſins Løgum. Og ef
nøckrer eru hier vidſtadder ſem hier vi
ta nøckra Meinbuge a/ Frændſeme/
Mægder edr nøckra adra Tælman ed
ur hindran/ſo ad þeſſe Rædahagr me
ige ecke ad Løgum takaſt/þa ſkylldaſt
þeir

þr til ad ſeiga/adr Feſtar fara frañ/ Eñ þr ſem Lyſingena heyra/ ⁊ Meineñ vita/ ⁊ vilia ecke til ſeigia/ Eiga ecke ſeirna þar vm ad heyraſt. Er þeſſe ſu Fyrſta (Auñur / þridia) Lyſing j Kyrkiuñe þeirra a mille.

So og er eg ydur amiñande/ og aud miuklega bidiande/ ad þier bidied fyrer þeim til Guds/ ad þau meige þetta j hans Nafne vppbyria/ ſo þeim vel lukkeſt fyrer Saal og Lijf/ Og ſeigium þar til. Fader vor.

Hiona Vigſlañ Sialþ.

AD endudū þremur Lyſingum/ kome Hiona ephteñ til ſiñar Soknarkyrkiu a Suñudeige/ og laate ſig þar ſamañ gieþa ⁊ vygia/ epter Guds Orda hliodan/ ⁊ Kriſtelegre ſkickan. Og ſoddañ hatt meiga þeir haþa ſem ei betur kuña.

Fyrſt a Suñudags Morguneñ gange allt Folk til Stoþu/ edur j nøckurn añañ hreinlegañ ſtad. Skal þar fyrſt amælga /huad þr hañ þor æ Kaupdeige/ vm þeirra Fielag/ ⁊ Hionaña. Og eþ øngvar hindraner koma þ:

 eñ

eñ Prest/þa skal hañ þessa Bokku syna/ epter vorum Landsløgum/ ad heyrdu Jayrde beggia þeirra/sem Sidur er til. Jatte so hatt ad aller heyre/ Og sie vel ad giætt ad Rueñ suipteñ sie oneidd/ z hafe finn prialsañ Vilia. Sydañ take Brwdgumeñ j Hønd a Brwdeñe/og mæle þessum Ordum.

Eg N. Son feste þig N. Dotter/ mier til Løglegrar eigenn Konu/epter Guds Løgum og Lañdsins/ z Neilag ra Fedra Setninge/Nu ertu mijn Løg leg eigeñ Kona/ hiedan af.

Ad þessu endudu/gange þau j Kirkiu hvar ec med slike bylgd/z a midt Kirkiugolf/pre stur sie bueñ þar til siñar þioniustugiørdar/ gange Prest til þeirra/og take so til Ords.

Goder Christi viner/ Kuñugt er ydr huar komed er mz þssum Personum s hier standa j Augsyn heilagrar Kyrkiu/Eru þau nu hier komeñ/ ad læta sig saman vigia n v Guds Orde/ og Kristelegre Bæn/ad Gud villde giefa Lucku z Blessan til þra Niuskapar.

Til Brwdhionaña.

Med

Med þui þid slyku girnest/ Þa vil eg eñ sim̃ fyrr spyria/ Villtu N. Son taka þssa Kuiñu (Jomfru) þier til eigeñ Konu/ so stukia sem heilbrygda huad sem yckur kañ til hända ad bera / ä medan þid lÿfed bæde.

Seigie hañ. Jä.

Villtu N. Dotter taka þeñañ Mañ þier til Hwsbonda/ og eiga hañ so siukañ sem heilañ.

Seigie hun. Jä.

Hier skal Presturen̄ leggia þeirra hendur til samans og sÿna hønd þar yþer/ og seigie suo til Folksins.

Med þui ad þessar ærlegar Persona N. z N. hafa samþyck orded/ z giefed sig til Heilags Hiuskapar bands/ Og hafa nu þessu hier Jatad z medgeinged openberlega fyrer Gude og Kristelegte Kyrkiu/ z c. Þa seigie eg þau Riettelega samteingd/ i ærlegum/ Kristelgū z løglegū hiuskap. Ad vitne Guds og goodra Mañа/ i Nafne Fødur/ og Sonar og heilags Anda.

R   Hier

Med þui þid hafed giefid ycki j Guds Nafne/ j þa Heilogu Hiuskaparba nds Stiett/ þa heyred nu fyrst Guds Ord/sem hlyder vppa þessa Stiett.

J Genesis 2.Cap. stendur so.

Og Gud DROTten sagde/ Þad e ecke Gott ad Madurenn sie einsamall/ vier vilium giora hønum Hialp/ þa mz honum sie. Þa liet Gud DROttenn Suefnhøggua falla a Manenn (hann Sofnade) Og hann took eitt af hans Rifium/ z fyllte aptur j staden mz hol de. Og Gud DROttenn skapade Konuna/ af þui Rife s hn took af Mas enum/ z leidde hana til hans. Þa sagde Madurenn/ Þetta er eitt Bein af mijnu Beinu/ z Holld af mijnu hollde/ Þar fyrer mun hun Karlijna kallast/ þui hun er af Kallmanenu komenn. Þess vegna skal Madurenn yfergiefa Fodur z Moodur/ z samteingiast sijne eigenn Konu/ og þaug tuo skulu eitt Holld vera.

Þessu næst þa heyred Guds Bod og Byfalning/ huernen̄ Gud vill þid lifed j þessare Hionabandz Stiett.

Til Epheseos. 5. Cap.

Þier Men̄/ elsked ydar Hwsfreyiur/ lijka so z Christur Sofnuden̄/ og gaf sig sialfan̄ wt þ han̄/ vppa þ han̄ hel gade hn̄/ og hreinsade fyrer Skijrnar Vaten̄ j Ordenu/ So ad han̄ tilbygge sier sialfum dyrdlegan̄ Sofnud/ z eing ua bleckan̄/ edur hruckur/ eda þss konar heþde/ helldur þ hun sie Heilog/ z ostr affanleg/ So skulu z Men̄erner elska sijnar Eigen̄ konur/ z sijna eigen̄ Lijka me/ Huor sijna eigen̄ konu elskar/ han̄ elskar sig sialfan̄/ þui einginn hefur vm Alldur sitt eiged Holld hatad/ helldur nærer han̄ þ z fooſtrar/ so z DROTT Ten̄ Sofnuden̄.

Kuin̄urnar vere sijnū Bændū vndergiefnar/ so sem DROTTne/ Þuiad Madurenn er Kuin̄unar Hofud/ lijka so z Christur er Safnadarins Hofud/ z

 han̄

hañ er Frelsare sijns Lijkama/ Eñ lijka so s Søfnudureñ er nu Christo vndergiefeñ/ so z eirneñ skulu Konurnar sijnum Bændum j ollu.

J pridia lage meige þid heyra þann Mótlætis Kross/ sem Gud hefur lagt á þessa Stiett.

So sagde Gud til Konunar/ Fiolga mun eg eymder þijnar/ Þegar þu ver dur olíett skalltu Børn þijn med Sott og harme Fæda/ Og vnder Bonda þijns valldi skalltu vera/ og hañ skal þiñ Herra vera. Gen. 3.

Og til Adams sagde Gud.

Fyrer þañ skulld ad þu hlyddder Raust Konu þiñar/ og ast af þui Trie/ huörin eg bañade þier/ z sagde/ þu skallt ecke þar af eta/ Þa sie Jørdeñ Bøluod fyr° þijna skulld/ Med Eruide skallt þu þig af heñe Fæda alla þijna lijfs Daga/ Þyrna z Þystla skal hun þier bera / og þu skallt Jardarennar Jurter eta/ J Sueita þinnar Asianu/ skallt

skalltu þijns Braud neyta/ Þar til þu aptur ad Jørdu verdur/ sem þu ert af komen/ Þuiad þu ert Molld/ z ad moll du skalltu aptur verda.

J Fiordu grein er yckur þ til Nyggu nar/ ad þid vited z trwed/ ad yckar stet ett er fyret Gude þægeleg z Blessud/ þui suo seiger Ritningen.

Gud skapade Mannen epter sialfs sijns mynd/ Ja/ epter Guds Mynd/ skapade hann hann/ Og hann skapade þau Karlmann z Kuennman/ z blessade þau z sagde til þra/ Vaxed z fiølged z fylled Jørdena/ z legged hana vnder yckur. Drottned yfer Siafarens fiskum/ og yfer Himensins Fuglum/ og øllum þm̄ Kuikendum sem hrærast a Jardrijke/ z Gud leit allt þ er hann hafde skapad/ og sia þu/ þ var allt samann harla gott. Þar fyrer seiger Salomon so/ Huør sm̄ eignast eina Kuinnu/ hann fær godann Hlut/ og medtekur þocknan af DROTTNE.

Hier ſkal Preſturen bidia Folked/ad bidia
til Guds fyrer Hionunum og leggie ſynar
Hendur yfer þau og ſeigie.

Latum oſſ bidia.

Allsualldande Gud DRottiñ/ þu ſem
Karlmañ & Kueñmañ hefur ſkapad &
ſkickad til Hionabandsſtiettar/ þar til
med Lijkamlegu aþkuæme Bleſſad/og
þad Sacramentum þijns Elſkulega
Sonar Jeſu Chriſti/ og Kriſtnennar
hans Brudur þar med teiknande/ Vi
er bidium þijna omælelega goodgirne/
ad þu vilier ecke þijna þuilijka ſkopun/
ſkickan / og Bleſſan/ lata til Onytes
verda/ nie fyrerfaraſt/ helldur myſkun
ſamlega vardueita/ ꝑ DRotteñ vorn.

Auñur Bæn.

Vier viſium aller bidia.

Almæattuge eilijfe Gud & Myſkun
ſame Fader/ þu ſm̃ ſialfur hefur ſkyck
ad/ad Madr & Kuiña ſkylldu vera eitt
Holld/ Og hefur þeſſa Samteinging
ſtadfeſt m& þiñe Naad & Bleſſan/ Vi
bidium þijna Myſkunſeme/ad þu gief

er.

er þssuin Þionum/ ſin hier eru nu ſam-
an vigd j þijnu Nafne/ Nꜳd/ Luck-
og Bleſſan til Lijfs ⁊ Salar/ ad þau
mætte trwlega ⁊ riettelega þiona þier
j Kiærleika ⁊ Samþycke/ Og alla tijd
ma vera hlijdeñ þijnu Heilaga Orde/
So þau mætte a þañ ſijdaſta Dag ve-
rda fundeñ j tolu Riettkriſteña Man-
na/ j Jeſu Chriſto þijnū Syne/ vorū
Herra/ Huor med þier og Helgum
Anda lifer ⁊ rijker/ ⁊ etc.

Huørneñ Konur ſkal leida j Kyrkiu.

Þegar nockur Dandes Kuiña ſtendur ꝩ Ky-
rkiu Dyrum/ ⁊ ſkal j Kyrkiu ganga epter
ſiñ Barnburd/ þa ſkal Presturen til heñar ko-
ma ef hañ er kalladur þar til/ ⁊ ſeigie til þra
ſin þar j kring eru.

Gooder Kriſtner Brædur/ Þeſſe vor
kiæra Syſter er nu j Dag hier komeñ
til Kyrkiudyra epter ſiñ Barnburd/ þui
viliũ vier aller þacka Gude fyrer ha

ker

na/heñe hefur velgeinged med auoxt ſÿns Kuidar. Og vilium vær aller a Knie falla/og bidia fyrer henne Fader vor/ ſuo hun meigie med tyktan vpp fæda ſÿn Børn i Guds Otta/ꝛ heidran/og ſo ꝥyrer øllum ødrum dande Kuiñum/ſem þungadar eru/hier edur añarſtadar i Sueitum/ad Gud vilie giefa þeim ſÿna Nad til ad ſkiliaſt vel fra ſÿnu avexte/ſÿdañ forvara hañ ꝥ Elde ꝛ Vatne.ꝛ øllu Lÿfshæſka/ſo þær kome ecke i Næſka ꝥ Lÿf edur Sæl/ fyrer ſÿn Børn.

Fader vor et ce.

Þar epter ſeiger hann til heñar/þa hun er innleidd.

Mÿn kiæra Syſter/Kom nu iñ apter i Kriſtelega Sāfundu/ til ad fullgiøra þ ſē Kriſteñe Kuiñu ber ad giøra hier iñan Kyrkiu. Vor DROtteñ Jeſus ſÿne þier ſÿna Myſkun/Mañe þyñi ꝛ Børnu / og øllu þm Gud otlaſt a Eilefu/ Amen.

Nuorn

Huornen̄ Lijk skal grafa.

Þa Lyk kiemur til Kyrkiu/ þa ſie jn̄bored epter venju. Og ſie hringt ei fyrer hinn Þa uda/ helldur ad vppuekia þa hina lifendu.

En a medan Lyked er bored vm Kyrkiune og til ſyns Legſtadar/ þa ſkal ſyngia þenn̄an Pſalm/ Af Diupre hrygd/ vt ſup. Sun̄uda gen̄ fyrſtan̄ j Føſtu/ Þar næſt þenn̄an Pſalm.

MIDT j Lijfe erum vier/ vmvafder med Dauda/ Huort leitu̅ ſuo fin̄um hier/ Hialp vid þiſſu̅ Voda ⁊ Til þijn DROTTen̄ all eina/ Jllgiorda vorra ydrunſt nu/ er þui vallda ad reideſt þu/ Heilage Herra Gud/ Heilage Sterke Gud/ Heilage Lijknſame Lauſnare/ þu Æfenlege Gud/ Lát oſſ ecke falla j þa Grim̄u Daudans Neyd/ Kyrieeleiſon.

Midt j Dauda ad oſſ ſlær/ Ogn af Vijtis Kuolu̅/ huør þeim af oſſ hrunded fær/ Hialp þa oſſ vier følum/ þad ertu DROTTen̄ alleina/ mæder Hiartans Myſkun þijn/ Man̄kyns Kuol og Synda Pijn/ Hailage Herra Gud/

Heilage Sterke Gud/Heilage Lÿknsame Lausnare/þu Æfenlege Gud/Lat oss ei ofbiooda/Ogn af Vÿtis Grimre Glood/Kyrieeleison.

Midt j Vÿtis mestu Ogn/Misgior der oss reita/Huar saum vier þm Hialp j giegn? Huor kan oss lid ad veita? Pad ertu DROTTIN alleina/ þui Blooded þitt vor Christe kiær/Kuitt ad allar Synder fær/ Heilage Herra Gud/ Heilage Sterke Gud/Heilage Lÿknsame Lausnare/þu æfinlege Gud/ Hialpa oss þa Heim vid skilum/ad halda rietta Trwar Glood/Kyrieeleison.

Nær Lyked er komed til Grafarennar/z nid ur sett/kaste Presturinn Mollдarrekun þrisuar j Grøfena/seigiande.

Af Jørdu ertu komen/Og ad Jordu skalltu verda aptur. Og af Jørdu skalltu vpprÿsa a ysta Deigie.

A medan Men fylla Grøfena/ha sie sungen/Dies trium/ Sidan j burtfned Fride eg. hin fyrr standa. Sydast þennan Psalm.

Ny:

Nu læfum oss Lijkamañ grafa/ og enguañ Efa a þui hafa/ a effsta Dei ge vpprijs hañ/ i Dyrd sem alldrei bregdast kann.

Holldед er Jord/ z af Jordu/ ad Jordu eirneñ aptur verdr/ þad rijs af Jordu efalaust/ þa vpp kiemur Gudz Luþurs Raust.

J Guds Rijke Vndeñ Lifer/ Eilijf Myskun heñe hlijfer/ Fyrer Christū hans kiæra Son/ kuitt vid Synder z Daudans Von.

Hans Motlæte Hrygd og Mæda/ hefur nu øll Ending gooda/ Ok Christs vm sijna Æfe droo/ Er nu framdeñ / eñ lifer þo.

Eilijfan Frid Vndeñ hefur/ allt til Doomsdags holldед sefur/ Gud þa af Jørdu vppreiser þad/ Odaudlegt heilt og forklarad.

Lweñ skildest hñ vid Heimeñ/ i Himna Sælu er nu komeñ/ Þar lifer hañ him Lambsins Stool/ Lioomar æfijd z

 skiæra

skiera Sool.

Sydañ/ep Presturen er þar ymbeden/og þor þeinktur/gjøre hañ aminning til Folksins.

Sie vond og skird vedratta/þa kallest Folked jñ j Kyrkiu ad heyra þar Lykpredikun/ Og þeñe endadre sie sungeñ þesse Vers.

Sofe hañ nu hier j Fride/heim vier gongum fra þessu Leide/sem best jafn añ sig side huør/so vitiar Daudeñn lijka vor.

Þar til hialpe oss Herra Christe/ huør med sijnu Bloode oss leiste / fra Diøfle/Pijnu/Dauda z Heim/ Dyrd heidur Lof sie Konge þeim/ Amen.

Hier endast Ceremoniur. yper þeim Daudu.

Þegar ønguer eru Comuni cantes/þa ma Lesa eina af þessū epterfylgiande Collectum.

Biñ

Almattuge Eilijfe Gud/ straffa oss ecke epter vorum Syndum/ z po ad vier iduglega Forþienum þijna Reide z Reffing med oasteatanle gum Syndum z Misgiørdum vorum/ þa lat oss ecke Eilijflega fordæmast/ Helldur fyrergief oss þær vegna þiñar Mijskunar/ z lat þær vera huldar fyr er þijnu Auglite/ Fyrer þiñ z et.

Fyrer Samkunduñe.

AAlmattuge Eilijfe Gud/ sem hefur epter þijnu Guddomlegu Rade/ kal lad oss j Samkundu þiñar Christne/ Vier bidium þijna oseigianlega M... n og Giæsku/ Giøt oss styrkua z ... sta j þijnu Heilaga Orde/ so ... fur Nadarsamlega vppbyt ... /ad vier mættū fyrer þier ... Trw/ Og jñbyrdis m... .um Kiærleika og San...

oss, fyrer Jesum Christum c.

Fyrer Christelegre Kyrkiu.

ALmattuge Eilijfe Gud/ sem allei-na veist Tolu þiña wtvaldra Bärna/ sem erfa skulu þa Eilijfu Sælu hialp/ Virdstu ad vardveita þijna hei laga Kristne j sañre Truareñar Jatningu/ z riettum Kiærleika/ so ad hun mætte j øllum Hlutum þier þocknast/ Fyrer þiñ elskulegañ Son z. et.

Ad bidia vm Grooda Jardareñar.

EIlijfe Almattuge Gud/ sem vegna vorra margfalldra Synda/ lætr Regn og Nagkuæmelega Vedrattu ecke koma a Jordena/ so sem þad skiede a Døgum Elias/ Og þu lætr Regn fal- ... fer eiñ Stad eñ ecke añañ., Vier ... þijna Fodurlega Goodgirne/, ... þijna Myskunar Hond/ med ... Grooda yfer Jordena/ ad

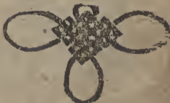
vitr

vier fyrer þijna Hialp Hiæstod og Myskun/mættum Lof og Þacker seig ia þijnu Heilaga Nafne/ Fyrer DRottenn vorn Jesum Christum son þin elskulegann/ sem z et.

A Bæna Daga.

ALmattugur Eilijfur Gud/ sem alleina ert Hialp og Styrkur allra þeirra sem þig akalla/ Vier bidium/ Heyrdu Bæner þinna Christenna manna/ Og giefz oss/ ad huars vier bidium Riettelega og epter þijnum vilia/ ad þad sama mætte oss Myskunsamlega veitast/ Fyrer DRottinn vorn Jesum Christum Son þinn z et.

ENDER.

روي دوبيصل

